

Hem>Rättsliga åtgärder>Europeisk civilrättslig atlas>Småmål

Småmål

Nationell information och webbformulär som rör förordning nr 861/2007

Allmän information

Europaparlamentets och rådets [förordning \(EG\) nr 861/2007](#) av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande syftar till att förbättra och förenkla förfarandena i civil- och handelsrättsliga ärenden där fordrans värde inte överstiger 5 000 euro.

Förordningen gäller mellan alla Europeiska unionens medlemsstater med undantag för Danmark.

Småmålsförfarandet genomförs med hjälp av standardformulär. Det är ett skriftligt förfarande om domstolen inte finner det nödvändigt med en muntlig utfrågning.

Muntliga utfrågningar kan genomföras i telefon- eller videokonferens om utrustning finns tillgänglig hos domstolen.

I förordningen fastställs också tidsfrister för parterna och domstolen, i syfte att påskynda tvistlösningen.

I förordningen föreskrivs fyra [standardformulär](#).

Du har en fordran och vet inte om du ska använda det europeiska betalningsföreläggandet eller det europeiska småmålsförfarandet? Använd guiden på sidan [Webbformulär](#) för att få hjälp.

På den Europeiska e-juridikportalen redogörs det för hur förordningen tillämpas. Där finns också blanketter som kan fyllas in på din dator och skrivas ut.

Om du vill läsa fördjupad information från ett visst land väljer du det landets flagga.

Länkar

[Användarhandledning till det europeiska småmålsförfarandet](#) (1816 Kb)

[Handbok för småmålsförfarandet](#) (2178 Kb)

[ARKIVERAD VERSION av Europeiska civilrättsatlasen \(arkiverades den 30 september 2017\)](#)

Senaste uppdatering: 01/04/2022

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

Småmål - Belgien

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Enligt den belgiska processlagen (*Code judiciaire/Gerechtigelijk Wetboek*) är de domstolar som är behöriga att döma i det europeiska småmålsförfarandet fredsdomaren (*juge de paix/vrederechter*), distriktsdomstolen (*tribunal de première instance/rechtbank van eerste aanleg*) och handelsdomstolen (*tribunal de l'entreprise/rechtbank van koophandel*).

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Följande kommunikationsmedel godtas vid det europeiska småmålsförfarandet och finns tillgängliga för domstolarna i Belgien i enlighet med artikel 4.1 i förordningen: inlämning av det standardiserade ansökningsformulär A som återges i bilaga I direkt till kansliet vid den underrätt som har territoriell behörighet, tillsammans med styrkande handlingar, ELLER översändning med rekommenderat brev av samma formulär till den domstol som har territoriell behörighet, tillsammans med styrkande handlingar.

Snart blir det möjligt att lämna in det standardiserade ansökningsformuläret A på elektronisk väg.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Registratören vid den behöriga domstolen kan lämna praktisk hjälp med att fylla i formulären och tillhandahålla allmän information.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

I Belgien delges handlingar och beslut av exekutionsbiträden (*huissiers de justice/gerechtsdeurwaarders*). Snart blir det möjligt med delgivning på elektronisk väg. Snart blir det möjligt med delgivning på elektronisk väg.

Översändning av annan skriftlig kommunikation sker per post eller, om lagen medger det, per fax. Snart blir det möjligt att översända annan skriftlig information på elektronisk väg.

För närmare information om delgivning och översändning av handlingar och beslut, se [relevant sida på e-juridikportalen](#).

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

/

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Detta regleras i artiklarna 1017–1022 i processlagen. Vittnesersättning regleras av artikel 953 i processlagen, och registreringsavgifter regleras av lagen om registrerings-, hypoteks- och kansliavgifter (*Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe/Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten*), särskilt artikel 142 och följande artiklar och artikel 268 och följande artiklar.

I artikel 1018 i processlagen specificeras kostnaderna på följande sätt:

1° *Olika kansli- och registreringsavgifter*. Registeravgiften inbegriper avgifter för att föra in målet i målregistret, avgifter för att utarbeta domstolshandlingar och avgifter för att tillhandahålla kopior av domstolshandlingar (se artikel 268 och följande artiklar i lagen om registrerings-, hypoteks- och kansliavgifter). Registreringsavgift ska betalas i mål som rör ett huvudbelopp på mer än 12 500 euro (exklusive rättegångskostnader) och har fastställts till 3 % av det beloppet. Ingen registreringsavgift behöver därför betalas i småmålsförfaranden.

2° *Kostnader, ersättningar och arvoden för rättsliga handlingar*.

3° *Kostnader för att tillhandahålla en kopia av en dom*.

4° *Kostnader för utredningsåtgärder, särskilt vittnes- och sakkunnigersättning*. I en kungl. förordning av den 27 juli 1972 fastställs denna ersättning till 200 franc per vittne, vilket i dag motsvarar ungefär 5 euro. Reseersättning läggs på detta belopp.

Sakkunniga har rätt att själva fastställa vilka utgifter de haft och vilken avgift de tar ut för att utarbeta sakkunnigutlåtanden, även om beräkningsmetoden tydligt måste framgå. I den slutliga bedömningen av de samlade rättegångskostnaderna kan domstolen i förekommande fall minska detta belopp, exempelvis om det förekommit onödiga utgifter.

5° Kostnader för resor och uppehålle för domare, registratorer och parter när domstolen har beordrat dessa att resa, och kostnader för handlingar som upprättats enbart för förbandet.

6° Ersättning för rättegångskostnader (artikel 1022 i processlagen): Denna ersättning betalas av den förlorande parten i ett mål. Betalningen sker i form av ett schablonbelopp för att täcka den vinnande partens utgifter och advokatkostnader. Beloppen är kopplade till konsumentprisindex. Varje ändring på plus eller minus 10 punkter medför att beloppet höjs eller sänks med 10 %.

Värdet på fordran	Grund-belopp	Minimi-belopp	Max-belopp
Upp till 250 00 euro	180,00 euro	90,00 euro	360,00 euro
Från 250,01 till 750,00 euro	240,00 euro	150,00 euro	600,00 euro
Från 750,01 till 2 500,00 euro	480,00 euro	240,00 euro	1 200,00 euro

* Nya belopp från och med den 1 juni 2016.

Arbetsdomstolen (särskilt system)

Värdet på fordran	Grund-belopp	Minimi-belopp	Max-belopp
Upp till 250 00 euro	43,75 euro	31,75 euro	55,75 euro
Upp till 620,00 euro	87,43 euro	59,43 euro	105,43 euro
Upp till 2 500,00 euro	131,18 euro	107,18 euro	155,18 euro

7° Avgifter, ersättningar och kostnader för en medlare som utnämns enligt artikel 1734 i processlagen.

Mot bakgrund av ovanstående varierar det belopp som ska betalas från fall till fall. Beloppet beror på faktorer som huruvida du är den vinnande parten och huruvida sakkunniga har utsetts, vittnen har kallats, domstolsanställda har varit tvungna att resa utomlands, en medlare har utnämns etc.

Kansliavgifter måste betalas i förskott, annars förs målet inte in i målregistret. Sakkunniga kräver alltid att en depositionsavgift betalas innan de utför sitt arbete. Om man begär att ett vittne ska förhöras måste en depositionsavgift i förväg betalas till registratören. Gör man inte det förmodas man ha dragit tillbaka sin begäran om vittnesförhör.

Betalning kan göras genom banköverföring eller betalningsorder, genom elektronisk överföring, kontant eller med en check utställd på kansliet (den senare metoden är förbehållen advokater och exekutionsbiträden).

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Enligt den belgiska processlagen är det möjligt att inge ett överklagande enligt artikel 17 i förordningen. Överklagandet kan inges till distriktsdomstolen, handelsdomstolen eller behörig appellationsdomstol enligt processlagen. För att avgöra vilken appellationsdomstol som har territoriell behörighet, se Europeisk civilrättslig atlas.

I artikel 1051 i processlagen anges att ett överklagande, med förbehåll för eventuella tidsfrister i bindande överstatliga och internationella rättsbestämmelser, får inges inom en månad från delgivningen eller översändningen av domen enligt artikel 792.2 och 792.3 i processlagen. I analogi med den bestämmelsen är tidsfristen för att inge ett överklagande inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet i princip en månad från delgivningen eller översändningen av domen från den domstol som är behörig enligt artikel 13 i förordningen om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Beroende på omständigheterna i det enskilda fallet finns det enligt belgisk rätt flera möjligheter för en part att ansöka om förnyad prövning:

– För det första, enligt artikel 1051 i processlagen (*Code judiciaire/Gerechtigedijk Wetboek*) får ett överklagande inges inom en månad från delgivningen av domen eller, i vissa fall, inom en månad från översändningen av domen enligt artikel 792.2 och 792.3 i processlagen. Detta gäller oavsett om båda parter närvarade vid rättegången eller inte. Detta gäller både för domar i kontradiktoriska mål och för tredskodomar.

– För det andra, enligt artikel 1048 i processlagen får en talan om att upphäva en tredskodom väckas inom en månad från delgivningen av domen eller, i vissa fall, inom en månad från översändningen av domen i enlighet med artikel 792.2 och 792.3 i processlagen.

Ovannämnda tidsfrister för att inge ett överklagande eller väcka talan om upphävande av en tredskodom gäller

– med förbehåll för de tidsfrister som anges i bindande överstatliga eller internationella rättsbestämmelser,

– utan att det påverkar den möjlighet som ges i artikel 50 i processlagen att på vissa villkor som fastställts i lag förlänga en fastställd tidsfrist som riskerar att löpa ut,

– utan att det påverkar möjligheten att tillämpa den allmänna rättsprincip (som upprepade gånger bekräffas av den belgiska kassationsdomstolen) enligt vilken de tidsfrister som fastställts för att utföra en viss handling förlängs för den part som på grund av force majeure har varit förhindrad att utföra denna innan tidsfristen löpte ut.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

När det gäller artikel 21a.1 godtar Belgien **inte något annat språk** än det eller de språk som är officiella språk på verkställighetsorten, i enlighet med belgisk lagstiftning.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

I Belgien fungerar exekutionsbiträden som de myndigheter som har befogenhet att verkställa en dom som meddelats av en domstol i ett europeiskt småmålsförfarande

Den myndighet som har befogenhet att tillämpa artikel 23 i förordningen om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande är i första hand utmättningsdomaren (*juge des saisies/beslagrechter*) i den domkrets där verkställigheten ska ske. Enligt artikel 1395 i den belgiska processlagen är utmättningsdomaren behörig att pröva alla ansökningar om utmätning eller verkställighet. Territoriell behörighet fastställs enligt artikel 633 i processlagen.

I processlagen fastställs även distriktsdomstolens territoriella behörighet (*Tribunal de première instance/Rechtbank van eerste aanleg*). I artikel 569.5 i processlagen anges att den distriktsdomstol – som utmättningsdomaren ingår i – är behörig att pröva invändningar mot verkställighet av domar och andra avgöranden. Distriktsdomstolen inklusive utmättningsdomaren, har även full behörighet enligt artikel 568 i processlagen.

Senaste uppdatering: 16/06/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Bulgarien

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Distriktsdomstolen (*rajonen sad*) på den ort där svaranden har sin permanenta adress eller sitt säte är behörig att handlägga småmålsärenden.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Standardformulär A ska inges direkt till behörig distriktsdomstol eller skickas med post.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Den praktiska hjälp och information som avses i artikel 11 i förordningen tillhandahålls av det europeiska konsumentcentrumet i Bulgarien, som ingår i nätverket av europeiska konsumentcentrum (ECC-Net). Information om tillämpningen av förordningen tillhandahålls av justitieministeriet på begäran.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Vilka delgivningsmetoder som ska användas anges i den gällande civilprocesslagen. Enligt artikel 43 kan meddelanden delges personligen eller genom en annan person. Domstolen kan också förordna att meddelandet ska delges genom att bifoga det till ärendeakten, fästa det på adressatens dörr eller brevlåda eller kungöra det offentligt.

Enligt artikel 42.4 i civilprocesslagen kan en part i ett förfarande även delges meddelanden på en e-postadress. Meddelanden anses ha delgetts så snart de har registrerats i informationssystemet.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Inga sådana anges uttryckligen.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

I enlighet med *tabellen över statliga avgifter som tas ut av domstolar enligt civilprocesslagen* är domstolsavgiften i Bulgarien 4 procent av värdet på fordran, dock minst 50 bulgariska lev.

Domstolsavgifter betalas genom banköverföring.

Enligt artikel 13.3 i tabellen över avgifter är avgiften för en ansökan om ett intyg om erkännande och verkställighet av en dom från en bulgarisk domstol 40 lev.

Enligt artikel 15 i tabellen över avgifter är avgiften för en ansökan om ett intyg om erkännande och verkställighet av en dom från en utländsk domstol, skiljedomstol eller annat organ 50 lev.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Överklaganden av ett beslut i ett europeiskt småmålsförfarande ska inges till relevant regional domstol (*okrazjen sad*) (artikel 624.2 i civilprocesslagen).

Överklagandet ska inges inom två veckor från det att den berörda parten delgavs den regionala domstolens beslut. Överklagandeförfarandet fastställs i kapitel 20 i civilprocesslagen.

Distriktsdomstolens dom kan överklagas till högsta kassationsdomstolen i enlighet med de villkor som anges i artikel 280 (artikel 624.2 i civilprocesslagen). Grunderna och villkoren för att verkställa ett beslut om ett kassationsöverklagande anges uttryckligen i kapitel 22 i civilprocesslagen.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Svaranden kan inge en ansökan om förnyad prövning av en dom som meddelats i ett europeiskt småmålsförfarande till relevant appellationsdomstol i enlighet med de villkor som anges i artikel 18. Domstolen översänder en kopia på ansökan om förnyad prövning till motparten, som har en vecka på sig att inkomma med synpunkter på ansökan. Ansökan om förnyad prövning behandlas inom stängda dörrar. Domstolen får behandla ansökan vid offentlig förhandling om den anser att detta är nödvändigt. Beslutet om ansökan om förnyad prövning kan inte överklagas.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Bulgariska är det språk som godtas för de syften som avses i artikel 21a.1.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Behöriga myndigheter i verkställighetsärenden är de stämmingsmän (privata och statliga) som är knutna till domstolarna.

En ansökan om en exekutionstitel på grundval av ett europeiskt småmålsförfarande ska inges till den regionala domstol som har territoriell behörighet på den ort där gäldenären har sin permanenta adress eller säte, eller på verkställighetsorten.

Senaste uppdatering: 26/09/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Tjeckien

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

För att fastställa vilka domstolar i Tjeckien som är behöriga att genomföra det europeiska småmålsförfarandet ska de allmänna bestämmelserna om behörighet i civilrättsliga ärenden tillämpas. Dessa finns i [lag nr 99/1963, civilprocesslagen \(občanský soudní řád\)](#), i dess senaste lydelse. Materiell behörighet regleras i § 9–12 och territoriell behörighet i § 84–89a.

Med tanke på vilken typ av mål det rör sig om har oftast distriktsdomstolen (*okresní soudy*) materiell behörighet, och kriteriet för att fastställa territoriell behörighet är vanligtvis den ort där svaranden har hemvist eller säte.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

I Tjeckien godtas följande kommunikationsmedel:

- ansökningar som inges i elektronisk form och är undertecknade på ett sätt som har samma verkan som en handskrivna underskrift, enligt [lag nr 297/2016 om betrodda tjänster för elektroniska transaktioner](#),
- e-post,
- fax.

Om något av alternativen b eller c tillämpas måste även originalformuläret lämnas in senast tre dagar efter det att ansökan ingavs. I annat fall prövar domstolen inte ansökan.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Den s.k. databoxen (*datová schránka*) är medel som används för elektronisk delgivning i Tjeckien. Databoxen är en elektronisk förvaringsplats som har utformats av de offentliga myndigheterna för att delge handlingar (datameddelanden). Närmare bestämmelser anges i [lag nr 300/2008 om elektroniska transaktioner, personliga identifieringsnummer och tillåten dokumentkonvertering](#).

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Databoxar inrättas utan kostnad för alla juridiska personer (utan att dessa tillfrågas) som är registrerade i handelsregistret, juridiska personer som har inrättats enligt lag, spin-off-företag tillhörande utländska juridiska personer som är registrerade i handelsregistret, advokater, skatterådgivare och konkursförvaltare. Dessa enheter är skyldiga att ha en databox. För andra juridiska och fysiska personer inrättas databoxar på begäran. Närmare bestämmelser anges i [lag nr 300/2008 om elektroniska transaktioner, personliga identifieringsnummer och tillåten dokumentkonvertering](#).

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Beslut kan överklagas enligt tjeckisk rätt. Bestämmelser om hur ett överklagande går till anges i [§§ 201–226 i lag nr 99/1963, civilprocesslagen \(občanský soudní řád\)](#). Överklaganden ska lämnas in till den domstol vars beslut ifrågasätts senast 15 dagar efter att det skriftliga beslutet delgavs. Domstolen hänskjuter sedan ärendet till en överrätt som prövar överklagandet.

Överklaganden får inte lämnas in mot ett beslut om betalning av ett belopp som understiger 10 000 tjeckiska kronor, enligt § 202.2 i civilprocesslagen (*občanský soudní řád*). Accessoriska fordringar beaktas inte. Detta gäller inte domar som ska erkännas och tredskodomar.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Den distriktsdomstol (*okresní soud*) som meddelade domen i första instans är behörig att göra en förnyad prövning. Ett beslut om avslag på en begäran om förnyad prövning kan överklagas. Närmare bestämmelser anges i [§§ 201–226 i lag nr 99/1963, civilprocesslagen \(občanský soudní řád\)](#).

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Det enda språk som godtas i Tjeckien är tjeckiska.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

1. I Tjeckien är de myndigheter som har befogenhet vad gäller verkställighet distriktsdomstolarna (*okresní soudy*) och exekutionstjänstemän (*soudní exekutoři*). En bemyndigad person får

- inge en ansökan om verkställighet av ett beslut till den distriktsdomstol som har territoriell behörighet,
- inge en ansökan om verkställighet till valfri exekutionstjänsteman.

Vid fastställandet av vilken distriktsdomstol som har territoriell behörighet ska bestämmelserna i [§§ 84–86 i civilprocesslagen](#) tillämpas i fråga om led a. För led b ska däremot bestämmelserna i [§ 45 i lag nr 120/2001 om exekutionstjänstemän och verkställighet](#), i dess ändrade lydelse, (utsökningslagen (*exekuční řád*)) tillämpas. Vid verkställighet av ett beslut ska civilprocesslagen tillämpas. Om verkställigheten genomförs av en exekutionstjänsteman ska även utsökningslagen tillämpas.

2. Tjeckien har utsett distriktsdomstolarna (*okresní soudy*) till de myndigheter som är behöriga enligt artikel 23. Deras territoriella behörighet regleras av [§§ 84–86 i civilprocesslagen](#) vid rättslig verkställighet (se led a ovan) och av [§ 45 i utsökningslagen](#) om ett beslut verkställs av en exekutionstjänsteman (se led b ovan).

Senaste uppdatering: 03/06/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Tyskland

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

I de tyska delstaterna (*Länder*) är alla domstolar där talan kan väckas enligt bestämmelserna om internationell, territoriell och materiell behörighet, behöriga i ärenden som rör det europeiska småmålsförfarandet enligt förordning (EG) nr 861/2007 (se https://e-justice.europa.eu/content_jurisdiction-85-de-de.do?member=1). I allmänhet har distriktsdomstolarna (*Amtsgerichte*) materiell behörighet vid tvister.

För delstaterna Baden-Württemberg, Hessen, Nordrhein-Westfalen, Sachsen-Anhalt och Schleswig-Holstein är följande domstolar behöriga:

I Baden-Württemberg:

För mål vid distriktsdomstolarna

- Distriktsdomstolen i Heidelberg inom domkretsen för Karlsruhe delstatsöverdomstol (*Bezirk des Oberlandesgerichts*).
- Distriktsdomstolen i Heilbronn inom domkretsen för Stuttgarts delstatsöverdomstol.

I Hessen:

- Distriktsdomstolen i Frankfurt am Main inom domkretsarna för Hessens distriktsdomstolar.
- Delstatsdomstolen (*Landgericht*) i Frankfurt am Main inom domkretsarna för Hessens delstatsdomstolar.

I Nordrhein-Westfalen:

Distriktsdomstolen i Essen inom alla domkretsar för Nordrhein-Westfalens distriktsdomstolar.

I Sachsen-Anhalt:

Distriktsdomstolen i Halle (Saale).

I Schleswig-Holstein:

För mål som omfattas av distriktsdomstolarnas materiella behörighet

- Distriktsdomstolen i Flensburg inom domkretsen för Flensburgs delstatsdomstol (distriktsdomstolarna i Flensburg, Husum, Niebüll och Schleswig).
- Distriktsdomstolen i Itzehoe inom domkretsen för Itzehoes delstatsdomstol (distriktsdomstolarna i Elmshorn, Itzehoe, Meldorf och Pinneberg).
- Distriktsdomstolen i Kiel inom domkretsen för Kiels delstatsdomstol (distriktsdomstolarna i Bad Segeberg, Eckernförde, Kiel, Neumünster, Norderstedt, Plön och Rendsburg).
- Distriktsdomstolen i Lübeck inom domkretsen för Lübecks delstatsdomstol (distriktsdomstolarna i Ahrensburg, Eutin, Lübeck, Oldenburg, Ratzeburg, Reinbek och Schwarzenbek).

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Följande kommunikationsmedel är tillgängliga överallt: post, inklusive budfirma, fax, personlig leverans eller ingivande av fordran på domstolens mottagningsenhet (*Rechtsantragstelle*).

Dessutom kan skriftliga fordringar inges i elektronisk form i alla delstater (*Länder*) till vissa domstolar och till alla federala domstolar. I så fall måste den person som lämnar in den elektroniska handlingen identifiera sig med en godkänd e-signatur. Detta kräver särskild programvara, ett kort med e-signaturen och tillhörande kortläsare. Deltagande domstolar kan även kontaktas av andra domstolar via gränssnittet eCodex. Information om vilka domstolar som tillåter elektronisk åtkomst finns på <http://www.justiz.de/> och <http://www.egvp.de/> eller på de enskilda domstolarnas webbplatser.

Från och med den 1 januari 2018 blir det möjligt att inge elektroniska handlingar till alla delstater och federala domstolar, enligt § 130a i den reviderade civilprocesslagen, förutsatt att den person som lämnar in handlingen har identifierat sig med godkänd e-signatur, eller har undertecknat handlingen och översänt den via ett säkert kommunikationsmedel. Med säkra kommunikationsmedel avses:

- den tyska e-förvaltningstjänsten "DeMail" med autentisering av sändare (*absenderbestätigt*),
- den särskilda e-brevlådan för advokater (beA),
- den särskilda e-brevlådan för offentliga myndigheter (beBPO).

De tekniska parametrarna för översändning av elektroniska handlingar ska fastställas i en federal förordning som ska träda i kraft senast den 1 januari 2018.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

De lokala domstolarna är behöriga att ge praktisk hjälp i enlighet med artikel 11 i förordning (EG) nr 861/2007 i dess ändrade lydelse. Praktisk hjälp tillhandahålls av relevant personal enligt organisationsschemat, främst personal som arbetar på mottagningsenheterna eller i informationsdiskarna. Information om behöriga lokala domstolar och kommunikationsmedel hittar du i den europeiska rättsliga atlasen. Se led a ovan.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Enligt § 174.1 och 174.2 i civilprocesslagen kan en rättshandling delges via fax, mot mottagningsbevis, till en advokat, en notarie, en exekutionstjänsteman (*Gerichtsvollzieher*), en skatterådgivare eller någon annan person som tillhör en betrodd yrkeskategori, en offentlig myndighet, ett företag eller ett offentligt rättsligt organ.

Enligt § 174.3 får elektroniska handlingar också delges dessa personer. Samma sak gäller andra parter i en rättsprocess, förutsatt att de uttryckligen har gett sitt samtycke till att handlingarna översänds i elektronisk form. Handlingarna måste ha försetts med en elektronisk signatur och måste skyddas från att komma till obehöriga tredje parter kännedom. Handlingar får även översändas med "De-Mail".

Från och med den 1 januari 2018 blir det möjligt att skicka elektroniska handlingar via en säker överföringskanal (*sicherer Untermittlungsweg*) i den mening som avses i § 130a i civilprocesslagen, i stället för att använda e-signatur. Ovannämnda personer blir tvungna att inrätta en säker överföringskanal för delgivning av elektroniska handlingar. Bevis på elektronisk delgivning sker genom ett elektroniskt mottagningsbevis i ett strukturerat, maskinläsbart format. För detta ändamål kommer domstolen att tillhandahålla en uppsättning uppgifter när den delger handlingen.

Bekräftelse på mottagandet enligt § 13 och § 174.3 i civilprocesslagen kan ske på de sätt som angavs i led b ovan.

För närmare detaljer se led b.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Efter införandet av § 31a.1 första meningen i den federala lagen om reglering av advokatycket (BRAO) är det federala advokatsamfundet skyldigt att inrätta en särskild e-brevlåda för varje advokat i Tyskland. Ett av målen med § 31a är att se till att varje advokat i Tyskland kan nås på elektronisk väg. Den särskilda e-brevlådan för advokater inrättades den 28 november 2016.

För närvarande är advokaterna emellertid inte skyldiga att använda e-brevlådan. I stället anges i § 31 i förordningen om förteckningen över advokater och deras e-brevlådor (*Rechtsanwaltsverzeichnis- und -postfachverordnung*) att fram till den 31 december 2017 behöver information som tagits emot via den särskilda e-brevlådan för advokater endast beaktas om brevlådans ägare har gett sitt förhandsgodkännande. Syftet med denna period av frivillig användning är att ge advokater möjlighet att fasa in den nya tekniken och se till att brevlådan fungerar på ett smidigt sätt innan användningen blir obligatorisk. Från och med den 1 januari 2018 läggs en ny punkt 6 till i § 31a BRAO. I denna förpliktas alla advokater att vederbörligen ta del av all information som skickas till deras särskilda e-brevlåda för advokater. Ett ändringsförslag med det syftet ingår i förslaget till lag om genomförande av direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer och om ändring av andra bestämmelser avseende advokatycket (se *Bundestagsdrucksache* 18/9521, s. 9 och 107 och följande sidor). Detta område regleras även av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (delgivning av handlingar).

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Domstolsavgifterna för det europeiska småmålsförfarandet omfattas av lagen om domstolskostnader (GKG).

Domstolsavgifterna tas ut av domstolen mot en särskild faktura (*Gerichtskostenrechnung*). Avgifterna ska betalas när ansökan om att inleda förfarandet inges, även om förfarandet kan fortsätta även om betalningen uteblir.

Förutom sökanden är alla som domstolen förpliktar att betala, eller alla som är blir betalningsskyldiga på grund av en uppgörelse, skyldiga att betala domstolsavgifter.

De specifika avgifterna anges i den avgiftstabell som fogats som bilaga till lagen om domstolskostnader (KV-GKG). Nummer 1210 KV-GKG anger en avgiftstaxa på 3,0 avgiftsenheter för det europeiska småmålsförfarandet. Om förfarandet avslutas i förtid sätts avgiftstaxan ned till 1,0 enheter (nummer 1211 KV-GKG).

Avgiften fastställs utifrån det belopp som ärendet rör, i regel samma belopp som fordran är på. Om det utöver huvudfordran finns accessoriska fordringar (ränta eller kostnader) beaktas inte de accessoriska fordringarna.

Följande avgifter tillämpas:

Belopp upp till euro	Taxa 3,0 euro	Taxa 1,0 euro
500,00	105,00	35,00
1 000,00	159,00	53,00
1 500,00	213,00	71,00
2 000,00	267,00	89,00
3 000,00	324,00	108,00
4 000,00	381,00	127,00
5 000,00	438,00	146,00

Förutom dessa avgifter ska även kostnader för vittnen, sakkunniga eller tolkar betalas.

Betalning kan göras via banköverföring. Kontouppgifter meddelas av domstolens ekonomiavdelning samtidigt som den skickar ut begäran om betalning.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Rättsmedel som vanliga överklaganden (*Berufungen*) kan inges mot rättsliga avgöranden i första instans i enlighet med bestämmelserna i civilprocesslagen (ZPO), särskilt § 511 och följande paragrafer. Sådana överklaganden måste inges inom en månad. Denna period räknas från den dag den fullständiga domen delgavs. Den domstol som är behörig att pröva ett överklagande av ett avgörande i en distriktsdomstol (*Amtsgericht*) i europeiska småmålsförfaranden är den delstatsdomstol (*Landgericht*) i vars domkrets distriktsdomstolen är belägen.

Ett avgörande angående ett överklagande som meddelas av en delstatsdomstol kan efter ett särskilt tillstånd bli föremål för en resningsansökan (*Revision*) vid den delstatsöverdomstol (*Oberlandesgericht*) i vars domkrets delstatsdomstolen är belägen.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Enligt § 1104.1 i civilprocesslagen ska, om kraven i artikel 18 är uppfyllda och på begäran, förfarandet fortsätta där det befann sig innan domen meddelades. Behörig domstol är den domstol som prövade den ursprungliga talan.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Endast tyska får användas. I områden med sorbisk befolkning får sorbiska talas i domstolen.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

För information om vilka myndigheter som är behöriga beträffande verkställighet, se faktabladet ”Förfarande för verkställande av en dom”. Den domstol som är behörig för beslut enligt artikel 23 är den domstol som ansvarar för prövningen i huvudförandet

Senaste uppdatering: 02/08/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Estland

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

I Estland meddelas dom i ett europeiskt småmålsförfarande av en [distriktsdomstol](#) (*maakohus*) med relevant behörighet.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

I Estland är de kommunikationsmedel som tillåts i ett europeiskt småmålsförfarande och som domstolarna kan använda enligt artikel 4.1 i förordningen personligt överlämnande, post, fax och elektroniska överföringskanaler. När handlingar översänds måste de formatkrav som anges i artiklarna 334–336 i [civilprocesslagen](#) iakttas.

I enlighet med dessa bestämmelser måste ansökningar till domstolen vara tydligt läsbara, maskinskrivna och i A4-format. Detta gäller handlingar som undertecknats för hand. I enlighet med lagen ska deltagare i förfaranden om möjligt även tillhandahålla domstolen elektroniska kopior av skriftliga inlagor. Det räcker att skicka ett enkelt e-postmeddelande. Man behöver inte skriva under det digitalt eller autentisera det på något annat sätt, vilket förenklar domstolens handläggning.

Om handlingar inges via fax eller e-post till relevant adress, eller i en annan form som kan omvandlas till skriven text, måste den skriftliga handlingens original lämnas in till domstolen utan dröjsmål, eller senast när målet prövas i domstol eller under den period som avsatts för ingivandet av handlingar under det skriftliga förfarandet. I så fall anses fristen för att inge en skriftlig ansökan eller ett överklagande ha uppfyllts.

Ansökningar och andra handlingar som måste inges i skriftlig form får även inges till domstolen i elektronisk form, förutsatt att domstolen kan skriva ut och göra kopior av handlingarna. I så fall måste handlingarna vara försedda med sökandens elektroniska signatur eller ha översänts på något annat säkert sätt som gör att avsändaren kan identifieras. En elektronisk handling anses ha ingetts till en domstol så snart den har registrerats i domstolens databas för inkommande handlingar. Närmare bestämmelser för ingivande av elektroniska handlingar till domstolen och formatkraven för handlingar anges i en förordning som utfärdas av justitieministeriet.

Domstolen kan godta en ansökan eller en inlaga som en deltagare i förfarandet skickar med e-post även om den inte är undertecknad för hand eller försedd med en digital signatur, förutsatt att domstolen känner till identiteten på avsändaren eller den sända handlingen, särskilt när handlingar försedda med en digital signatur tidigare har sänts till domstolen från samma e-postadress i samma mål av samma part eller om domstolen har beslutat att ansökningar eller andra handlingar även får inges i denna form.

Ingivande av en ansökan via det informationssystem som skapats för detta ändamål (informationssystemet eFile för information om förfaranden), som finns att tillgå på <https://www.e-toimik.ee/>, räknas också som ett elektroniskt ingivande. Om en ansökan inges via informationssystemet e-File får den bara skickas med e-post om det finns giltiga skäl till detta. Justitieministern har i en förordning fastställt en förteckning över handlingar som ska ges in via portalen. I ett europeiskt småmålsförfarande får domstolen avvika från de bestämmelser i lagen om delgivning som rör villkor för delgivning av rättegångshandlingar och formkrav med avseende på handlingar som inges av deltagare i förfarandet, med undantag för när en svarande delges en stämningsansökan.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

[Domstolens](#) registerenhet kan ge praktisk hjälp i frågor som rör det europeiska småmålsförfarandet.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

De medel för elektronisk delgivning och kommunikation som är tekniskt tillgängliga och tillåtna i estniska domstolar är informationssystemet e-File (<https://www.e-toimik.ee/>) och delgivning av handlingar via e-post eller fax.

När en domstol delger en rättegångshandling via e-File skickar den ett meddelande till mottagaren om att handlingen finns tillgänglig i systemet via den e-postadress eller det telefonnummer som domstolen underrättats om,

via den e-postadress eller det telefonnummer som är registrerat i informationssystemet för ett register i Estland, om mottagaren är en enskild näringsidkare eller en juridisk person,

via den e-postadress eller det telefonnummer som tillhör mottagaren och dennes företrädare, i enlighet med vad som registrerats i folkbokföringen,

via den e-postadress eller det telefonnummer som tillhör mottagaren och dennes företrädare, i enlighet med vad som registrerats i en annan nationell databas i vilken domstolen själv kan kontrollera informationen genom att göra en elektronisk sökning,

via den e-postadress, personal-identification-code@eesti.ee, som tillhör mottagaren och dennes företrädare, när dessa har en estnisk e-identitet (§ 3111.1 i civilprocesslagen).

Domstolen får även skicka ett sådant meddelande till ett telefonnummer eller en e-postadress som den hittat på internet, på en förmodad användares användarsida i ett virtuellt socialt nätverk eller på en sida tillhörande någon annan virtuell kommunikationsplats som användaren kan förmodas använda, enligt den information som gjorts tillgänglig på internet eller om, när den sänds, sådan information kan förmodas nå adressaten. Om det går gör domstolen meddelandet tillgängligt på den förmodade användarens användarsida i ett virtuellt socialt nätverk eller på en sida tillhörande någon annan virtuell kommunikationsplats på ett sådant sätt att meddelandet inte kan ses av någon annan person än adressaten. En inlaga anses delgiven när mottagaren öppnar den i informationssystemet eller bekräftar mottagandet i informationssystemet utan att öppna handlingen och också om samma sak görs av en annan person som adressaten har gett tillåtelse att se handlingarna i informationssystemet. Informationssystemet registrerar automatiskt delgivningen av handlingen.

Om en mottagare inte kan förväntas kunna använda det informationssystem som används för delgivning av inlagor eller om delgivning via informationssystemet är tekniskt omöjligt, kan domstolen även delge mottagaren inlagorna elektroniskt via e-post eller fax. I så fall anses en inlaga ha delgetts mottagaren när mottagaren bekräftar mottagandet av inlagan skriftligen, via fax eller elektroniskt. Bekräftelsen ska ange vilket datum handlingen mottogs och ha undertecknats av mottagaren eller av dennes ombud. En elektronisk bekräftelse ska vara försedd med avsändarens digitala signatur eller översändas på något annat säkert sätt som gör det möjligt att identifiera avsändaren och fastställa när handlingen sändes, om inte domstolen saknar anledning att betvivla att bekräftelsen utan digital signatur har skickats av mottagaren eller av dennes ombud. En elektronisk bekräftelse får skickas till domstolen via e-post om domstolen känner till mottagarens e-postadress och det kan antas att obehöriga personer inte har tillgång till denna samt om domstolen redan har översänt handlingar till den e-postadressen under prövningen av samma mål eller om parten i målet har lämnat sin e-postadress till domstolen vid ett annat tillfälle.

Förhandsgodkännande av användningen av elektronisk delgivning av handlingar kan beviljas via informationssystemet e-File, via e-post eller via fax. Ett sådant samtycke kan lämnas till domstolen via en ansökan om ett europeiskt småmålsförfarande eller genom ett svar på en sådan ansökan.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Rättegångshandlingar ska som huvudregel delges advokater, notarier, exekutionstjänstemän, konkursförvaltare och statliga eller lokala myndigheter på elektronisk väg, via informationssystemet e-File. Delgivning av handlingar på annat sätt är endast tillåten om det finns vägande skäl för detta. För andra personer föreskrivs ingen obligatorisk metod för delgivning av handlingar.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningsätt

En statlig avgift tas ut för att inge en ansökan om ett europeiskt småmålsförfarande till en distriktsdomstol. Storleken på avgiften avgörs av tvistemålets värde, som i sin tur avgörs av det belopp som fordran är på. Vid beräkningen av ett tvistemåls värde läggs beloppet i huvudfordran till beloppen i eventuella accessoriska fordringar. Vid en ansökan om ett europeiskt småmålsförfarande för att återvinna dröjsmålsränta på fordringar som inte förfallit, måste ett belopp motsvarande ett års dröjsmålsränta också läggas till beloppet. Storleken på den statliga avgiften fastställs på grundval av det slutligt mottagna beloppet (värdet på föremålet för tvisten) och i enlighet med tabellen i [bilaga 1](#) till [lagen om statliga avgifter](#) (jfr §59.1 i denna lag).

En säkerhet måste ställas för att inge en ansökan om omprövning av en dom (en ansökan om att upphäva en tredsokod). Säkerheten utgörs av det belopp som motsvarar den statliga avgiften för hela det belopp som målet rör. Den statliga avgiften får inte vara lägre än 100 euro och inte högre än 1 500 euro. Samma statliga avgift måste betalas för att inge ett överklagande som den avgift som betalades för att inge den ursprungliga ansökan om ett europeiskt småmålsförfarande till distriktsdomstolen, med beaktande av överklagandets omfattning.

En säkerhet måste även ställas för att inge en kassationstalan och en ansökan om omprövning. En procent av kostnaden för tvistemålet ska betalas som säkerhet, med beaktande av överklagandets omfattning, dock lägst 100 euro och högst 3 000 euro.

En statlig avgift på 50 euro måste betalas till en regional domstol eller till Högsta domstolen för att inge ett överklagande.

Den statliga avgiften kan betalas till något av finansministeriets bankkonton; uppgifter om dessa finns på [domstolarnas webbplats](#).

I alla mål måste den statliga avgiften betalas innan ansökan inges. Ett dokument som styrker att betalningen av den statliga avgiften har gjorts eller information som gör det möjligt för domstolen att kontrollera att den statliga avgiften har betalats (exempelvis det datum betalningen gjordes, beloppet, vem som betalade avgiften etc.), ska översändas till domstolen tillsammans med ansökan.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

En dom i ett europeiskt småmålsförfarande kan överklagas i enlighet med det tillämpliga **överklagandeförfarandet**.

Om huvudyrkandet inte överstiger 2 000 euro, eller om huvudyrkandet tillsammans med eventuella accessoriska yrkanden inte överstiger 4000 euro, kan distriktsdomstolen notera i domen att avgörandet får överklagas. I regel beviljar distriktsdomstolen rätt att överklaga om den anser att appellationsdomstolens bedömning behövs för att avgöra en rättsfråga. Om distriktsdomstolens dom inte inbegriper prövningstillstånd kan ett överklagande ändå inges till en regional domstol, men den regionala domstolen prövar i så fall endast överklagandet om det är uppenbart att distriktsdomstolen i sitt avgörande har tillämpat den materiella rätten på felaktigt sätt, åsidosatt de formella kraven eller gjort en felaktig bedömning av bevisningen, och detta på ett avgörande sätt kan ha påverkat avgörandet.

Överklaganden ska inges till den [regionala domstol](#) inom vars domkrets den distriktsdomstol som meddelade dom i det europeiska småmålsförfarandet är belägen.

Ett överklagande får inges inom 30 dagar från det att klaganden delgetts domen, men inte senare än fem månader från det att domen i första instans offentliggjordes. Om distriktsdomstolens dom meddelades utan den del som redogör för och motiverar domen och om en part i förfarandet har begärt att en sådan del ska läggas till domen, börjar fristen för att inge ett överklagande om från och med tidpunkten för delgivningen av den fullständiga domen. Ett överklagande får inte inges om båda parterna har av sagt sig sin rätt att inge ett överklagande i en ansökan som ingetts till domstolen.

En **kassationstalan** får väckas vid Högsta domstolen mot en dom som meddelats i andra instans (kapitel 66 i [civilprocesslagen](#)). En part i förfarandet får väcka en kassationstalan vid Högsta domstolen om en regional domstol allvarligt har åsidosatt en bestämmelse i processlagstiftningen eller tillämpat en materiell bestämmelse på felaktigt sätt.

En kassationstalan får väckas inom 30 dagar från det att en part delgetts domen, men inte senare än fem månader från det att den regionala domstolens dom offentliggjordes. En kassationstalan får inte väckas om båda parterna har av sagt sig sin rätt att inge ett överklagande i en ansökan som ingetts till domstolen.

I undantagsfall, om en part i förfarandet så önskar och om ny bevisning har dykt upp, kan en **ansökan om resning** inges till Högsta domstolen mot en dom som har vunnit laga kraft, enligt förfarandet i kapitel 68 i civilprocesslagen. En ansökan om resning kan inges inom två månader från det att parten fick kännedom om att skäl för resning förelåg. Om en rättegångspart inte närvarade vid rättegången kan en ansökan om resning inges inom två månader från det att domen delgavs parten, eller om parten saknar rättshandlingsförmåga i tvistemål, från det att partens juridiska ombud delgavs. För detta ändamål beaktas inte delgivning genom offentlig kungörelse. En resningsansökan får inte inges om det har gått mer än fem år sedan den dom som resningen avser vann laga kraft. En resningsansökan får inte inges grundat på att parten inte närvarade vid eller företräddes i rättegången eller i det fall som anges § 702.2.8 i civilprocesslagen om det har gått tio år sedan domstolsavgörandet vann laga kraft.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Förfarandet för att ansöka om en förnyad domstolsprövning motsvarar förfarandet för att **upphäva en tredsokod** (§ 415 i [civilprocesslagen](#)). En ansökan om förnyad prövning ska inges till den domstol som meddelat avgörande i målet om ett europeiskt småmålsförfarande. Ansökan ska inges skriftligen och innehålla en hänvisning till den dom beträffande vilken det begärs förnyad prövning, en framställan om förnyad prövning av domen, och en beskrivning av omständigheter och skäl till varför domen bör prövas på nytt. Därpå delger domstolen motparten framställan, och fastställer en tidsfrist för att inkomma med en svarsinlägga. Domstolen meddelar ett skriftligt beslut om framställan. Om nödvändigt prövas en ansökan om återvinning av tredsokod i samband med en domstolsförhandling. Om ansökan beviljas återupptas förhandlingarna och det europeiska småmålsförfarandet går vidare med utgångspunkt i situationen som rådde före den underlåtenhet att vidta en processhandling som ledde till tredsokoden. Beslut om att avslå ansökningar om förnyad prövning kan överklagas till en regional domstol. En regional domstols avgörande av ett överklagande kan endast överklagas till Högsta domstolen om den regionala domstolen ogillade överklagandet.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

I enlighet artikel 21a.1 i förordningen är de språk som godtas estniska och engelska.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Domar i europeiska småmålsförfaranden i Estland verkställs av oberoende exekutionstjänstemän. En ansökan om att inleda verkställighetsförfarandet ska inges till exekutionstjänstemannen på den ort där gäldenären är varaktigt bosatt eller har hemvist eller där tillgångarna finns. En förteckning över exekutionstjänstemän finns på [webbplatsen](#) för den estniska kammaren för exekutionstjänstemän och konkursförvaltare.

Om ett överklagande inges mot en dom i ett europeiskt småmålsförfarande tillämpas de åtgärder som anges i artikel 23 i förordningen av den regionala domstol som överklagandet har ingetts till. Vid en ansökan om förnyad prövning ska ansökan om vilka åtgärder som ska vidtas inges till den domstol som fattar beslut om ansökan om förnyad prövning.

Om inget överklagande har ingetts än tillämpas åtgärderna i artikel 23 i förordningen av den domstol som meddelade dom i målet. Den domstol som är behörig att tillämpa de åtgärder som anges i artikel 23 c i förordningen är den distriktsdomstol i vars domkrets verkställighetsförfarandet genomförs eller skulle ha genomförts. I de fall som anges i § 46 i [lagen om verkställighetsförfarandet](#) får ett beslut om att förklara verkställighetsförfarandet vilande fattas av den exekutionstjänsteman som genomför verkställighetsförfarandet samt av domstolen.

Senaste uppdatering: 29/03/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Irland

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Distriktsdomstolen har behörighet att meddela domar inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet och samtliga ansökningar ska inges till registratören vid den aktuella distriktsdomstolen. Adresser och kontaktuppgifter till distriktsdomstolarna finns på:

<http://www.courts.ie/offices.nsf/WebCOByJurisdiction?OpenView&Start=1&Count=30&Expand=5#5>.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Standardkommunikationsmedlen är post och e-post.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Parter kan få praktisk hjälp med att fylla i formulär och allmän information om tillämpningsområdet för det europeiska småmålsförfarandet, samt allmän information om vilka domstolar i Irland som är behöriga att meddela dom i ett europeiskt småmålsförfarande, av personalen på relevant domstolskansli.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Dessa frågor omfattas av domstolens rättegångsregler, i vilka följande anges:

"Om domstolsverket har fastställt att lämpliga resurser finns, och domstolen eller registratören så har beslutat, är, oaktat andra bestämmelser i dessa regler, delgivningen av handlingar som ska avsändas, levereras, expedieras eller delges enligt det europeiska småmålsförfarandet giltiga om de överförs på elektronisk väg till karendens eller svarandens e-postadress (såsom denna anges i brevhuvudet eller på det brevpapper som karenden eller svaranden använt, eller som någon av dem använt för att skicka meddelanden) eller till registratörens e-postadress (som anges på alla webbplatser som domstolsverket driver), under förutsättning att om avsändaren inte är säker på att e-postmeddelandet levererades till den avsedda mottagaren (på grund av ett meddelande om leveransstatus) eller om något svar inte har mottagits inom sju dagar från avsändandet måste e-postmeddelandet behandlas som om det aldrig hade avsänts och de relevanta handlingarna måste delges på det sätt som föreskrivs på andra ställen i detta beslut senast åtta dagar efter en sådan period." (beslut 53B, artikel 3)

"Formuläret med fordran och styrkande handlingar får lämnas genom rekommenderat brev, eller om artikel 3 är tillämplig, på elektronisk väg." (beslut 53B, artikel 4)

"Om fordran inte omfattas av tillämpningsområdet för det europeiska småmålsförfarandet måste registratören underrätta karenden, om möjligt med samma kommunikationsmedel som karenden använde för att skicka in sin ansökan till registratören (och om detta inte är möjligt genom rekommenderat brev eller mot mottagningsbevis) ..." (beslut 53B, artikel 6)

"Registratören ska skicka kopior av svarandens svar ... till karenden med rekommenderat brev (eller i relevanta fall på andra tillåtna sätt enligt artikel 3) inom den tidsfrist som anges i artikel 5.4 i EU-förordningen. ... Registratören ska skicka kopior på genkärsmål och styrkande handlingar (i förekommande fall) till karenden med rekommenderat brev (eller i relevanta fall på andra tillåtna sätt enligt artikel 3) inom den tidsfrist som anges i artikel 5.6 i EU-förordningen." (beslut 53B, artikel 8)

"Varje underrättelse eller meddelande som registratören skickar till en part i ett europeiskt småmålsförfarande på grund av något av de skäl som anges i EU-förordningen ska ske med det kommunikationsmedel som den parten har meddelat (eller till den adress eller kontaktuppgifter som den parten har tillhandahållit) och ..." (beslut 53B, artikel 18).

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Inga.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Ansökningsavgiften för ett europeiskt småmålsförfarande är 25 euro, samma avgift som för en ansökan enligt det nationella småmålsförfarandet. Avgiften för ett genkärsmål är också 25 euro. Som påpekades i led a ovan bör ansökningar om ett europeiskt småmålsförfarande inges till registratören vid den aktuella distriktsdomstolen, som kommer att informera karenden om hur betalning ska ske. Kontaktuppgifter finns i led a ovan.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Ett överklagande (med undantag av ett överklagande av avvisning av en ansökan enligt artikel 4.4) kan inges till relevant grevskapsdomstol inom 14 dagar från meddelandet av avgörandet. Adresser och kontaktuppgifter till grevskapsdomstolarna finns på:

<http://www.courts.ie/offices.nsf/WebCOByJurisdiction?OpenView&Start=1&Count=30&Expand=4#4>.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

I de relevanta artiklarna i domstolens rättegångsregler anges följande:

"1) En svarande mot vilken en tredsdom i ett europeiskt småmålsförfarande har meddelats i enlighet med bestämmelserna i detta beslut får genom en ansökan till domstolen i den domsaga där avgörandet meddelades ansöka om undanröjande/ändring av avgörandet på någon av de grunder som anges i artikel 18.1 i EU-förordningen.

2) Ansökan måste delges karenden eller karendens ombud, om karenden har ett sådant, inom tio arbetsdagar från den dag svaranden fick kännedom om delgivningen av tredsdomen.

3) Delgivning av ansökan skjuter inte upp handläggningen av målet.

4) Domstolen kan förklara att det räcker med den delgivning av ansökan som faktiskt gjorts.

5) I ansökan måste det tydligt och kortfattat anges vilka av de grunder i artikel 18.1 i EU-förordningen som sökanden åberopar.

6) Domstolen får, efter att ha behandlat ansökan, bevilja eller avslå ansökan grundat på bestämmelserna i artikel 18.1 i EU-förordningen.

7) Om domstolen avslår ansökan om förnyad prövning på grund av att ingen av de grunder som anges i artikel 18.1 gäller har domen fortsatt verkan.

8) Om domstolen beslutar att ansökan om förnyad prövning är motiverad på en av de grunder som anges i artikel 18.1 i EU-förordningen ska den dom som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet undanröjas och ogiltigförklaras."

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Engelska och iriska.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Borgenären bör inge sin ansökan om verkställighet till relevant grevskapsregistrator (County Registrar)/sheriff genom den anknutna grevskapsdomstolen. Den relevanta distriktsdomstolen är behörig att behandla ansökningar om avslag, vilandeförklaring eller begränsning av verkställighet.

Senaste uppdatering: 15/05/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Grekland

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Behöriga domstolar är de distriktsdomstolar som har territoriell behörighet att pröva tvistemål.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Talan väcks genom att personligen inge en skriftlig ansökan till registreringsenheten vid distriktsdomstolen. Ansökan kan även göras via e-post eller via en digital plattform för att inge handlingar om en sådan finns.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Ingen sådan myndighet har inrättats.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Det saknas möjlighet till elektronisk delgivning eller kommunikation med elektroniska medel.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Personer som ägnar sig åt e-handel i Grekland, dvs. personer som tillhandahåller tjänster och säljer varor via internet är enligt lag skyldiga att godta kommunikation med elektroniska medel, enligt artikel 8.1 i presidentdekret 131/2003 (harmonisering av grekisk rätt med direktiv 2000/31/EG), i ärenden som rör tvister som uppstått till följd av avtal som ingåtts mellan parter med hjälp av en enkel elektronisk signatur, dvs. genom utbyte av e-post och meddelanden.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningsätt

Kostnaderna beräknas utifrån de kostnader som den vinnande parten i en rättegång har haft.

De domstolsavgifter som ska betalas av fordringsägaren omfattar

- advokatavgiften, under förutsättning att förbandet undertecknades av en grekisk advokat, på 32 euro och
- domstolens stämpelavgift för varje mål som prövas, på uppskattningsvis 1,14 procent av totalbeloppet (grundbelopp och ränta).

Ingen stämpelavgift betalas för fordringar på upp till 200 euro.

Om svaranden tilldelar en advokat målet (som måste underteckna det ifyllda formulär C) måste han eller hon i förskott betala advokatavgiften på 32 euro.

I undantagsfall krävs ytterligare en betalning av advokatavgiften på 32 euro om advokaten kallas till en muntlig förhandling.

Domstolens stämpelavgift ska betalas till statskassan, medan advokatavgiften ska betalas till advokatsamfundet, som samlar in och därefter betalar advokatens faktura genom att fylla i motsvarande dokument.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Domar som meddelas i småmålsförfarandet kan inte överklagas. En ansökan om regress kan dock göras till den domstol som meddelade avgörandet, och ett överklagande om ogiltigförklaring kan inges till Högsta domstolen.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

En begäran om förnyad prövning kan endast inges genom att lämna in en ansökan till registerenheten vid den domstol som utfärdade beslutet.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Det språk som godtas är grekiska.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

De exekutionstjänstemän som är behöriga på den plats där verkställighet sker ansvarar för utmätning av lös och fast egendom. Notarierna ansvarar för att auktionera ut egendom.

Advokaterna ansvarar för upprättandet av utmättningsbeslutet, medan exekutionstjänstemännen ansvarar för delgivning av handlingen.

Den distriktsdomstol för tvistemål som utfärdade beslutet är behörig enligt artikel 23 i förordningen.

Senaste uppdatering: 19/04/2021

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Spanien

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Domstolen i första instans och handelsdomstolen i fall som förtecknas i artikel b2 i grundlagen om domstolsväsendet (*ley Orgánica del Poder Judicial*) (särskilt i fall då överklagandet är kopplat till ett överklagande i samband med ett transportavtal).

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Förutom framställa direkt inför behörig domstol, och framställa via post tillåter de spanska domstolarna också att klagomål lämnas in via elektroniska domstolar (sedes judiciales electrónicas) i rättsväsendet.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Parterna kan få praktisk hjälp med att fylla i formulären, eller få reda på mer om det europeiska småmålsförfarandet och om vilka domstolar som är behöriga att utfärda en dom genom de kontor för information till allmänheten som domstolsväsendet driver.

Vid den elektroniska rättsliga myndigheten finns det också en teknisk rådgivningstjänst för inlämnande av klagomål.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Via de elektroniska rättsliga myndigheterna.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Följande personer måste använda elektronisk kommunikation med domstolarna:

- Juridiska personer

- b) Enheter som inte har status som juridisk person
- c) Den som utövar ett yrke för vilket registrering i yrkessammanslutning krävs för formaliteter och åtgärder som vidtas genom rättsväsendet i utövandet av detta yrke
- d) Notarier och registerförare
- e) Den som företräder en part som är skyldig att kommunicera elektroniskt med rättsväsendet
- f) Statliga tjänstemän i offentlig förvaltning när det gäller förfaranden och åtgärder som de vidtar i sitt arbete.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Det europeiska småmålsförfarandet omfattas inte av någon domstolsavgift.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Det går inte att överklaga i mål som gäller mindre än 3000 euro.

Överklaganden som gäller 3000-5000 euro kan göras vid den domstol som utfärdade den första domen. Denna domstol beslutar om överklagandet kan godtas och överför det till provinsdomstolen (*Audiencia provincial*). Frist för överklagande är 20 arbetsdagar från dagen efter det att domen har meddelats.

Artikel 25.1 h – Föryad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan föryad prövning

Överklagandet ska lämnas in enligt de förfaranden som gäller vid ordinarie förfaranden enligt spansk lagstiftning.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Spanska, engelska.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Domstolen i första instans och handelsdomstolen i fall som förtecknas i artikel b2 i grundlagen om domstolsväsendet (*Ley Orgánica del Poder Judicial*) (särskilt i fall då överklagandet i ett småmålsförfarande är kopplat till ett överklagande i samband med ett transportavtal).

Senaste uppdatering: 26/02/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Frankrike

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Fordringar enligt förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande inges antingen till de distriktsdomstolarnas lokala avdelningar (*chambres de proximité des tribunaux judiciaires*), som är behöriga om det rör sig om en civilrättslig fordran (artikel L. 21142 i lagen om domstolsorganisation) eller till handelsdomstolarna (*tribunaux de commerce*), som är behöriga om fordran rör näringsidkare, affärsdrivande företag eller finansbolag (artikel L. 72131 i handelslagen, *code de commerce*).

Eftersom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område anvisar en medlemsstats domstolar utan att närmare ange vilka, är domstolen med territoriell behörighet den domstol där svaranden eller någon av svarandena har hemvist.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

En stämningsansökan kan skickas till den behöriga domstolen via post.

Parterna i ett förfarande som inletts i enlighet med förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande kan kommunicera med domstolarna via post.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Parterna kan begära hjälp med att fylla i de formulär som bifogats förordningen i enlighet med artikel 11 från personal på domstolskanslier (*personnel de greffe*), bl.a. i distriktsdomstolar (*tribunaux judiciaires*) och handelsdomstolar, med behörighet att handlägga fordringar som ingetts enligt förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande, varvid det oftast är personal på domstolskanslierna (*service d'accueil du justiciable – SAUJ*) som tillhandhåller nödvändig information om förfarandet, personal på center för juridisk rådgivning (*maisons de la justice et du droit*) runt om i landet, advokater, som parterna kostnadsfritt kan rådfråga vid de rådgivningscenter som drivs av avdelningarna för juridisk rådgivning i de administrativa departementen (*centres départementaux d'accès au droit*).

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Delgivning av de aktuella handlingarna med hjälp av elektroniska medel är inte tillåtet. Därför finns det inte några tekniska medel för detta.

Kommunikation med de franska domstolar som är behöriga att handlägga fordringar enligt småmålsförordningen sker endast via post.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Ingen person eller yrkesgrupp är skyldig att godta delgivning av handlingar med elektroniska medel.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Om en talan väcks vid distriktsdomstolen (*tribunal judiciaire*) tas ingen avgift ut. Domstolen får dock förplikta den tappande parten att betala utgifter, inklusive kostnaden för att verkställa beslutet. Kostnaden för underrättelse via rekommenderat brev bärs av domstolen. Kostnader för delgivning enligt artikel 1387 i civilprocesslagen är föremål för ett verkställighetsbeslut från domstolen, där statskassan är ansvarig för återkrav. Distriktsdomstolen kan även förplikta den tappande parten att betala kostnader som inte kan återvinnas, dvs. den vinnande partens kostnader för juridiskt ombud och juridiskt bistånd.

Om en talan väcks vid handelsdomstolen beror storleken på domstolsavgiften på om det hålls en förhandling eller inte. Om ingen förhandling hålls är domstolsavgiften ungefär 12 euro inklusive skatt (kostnaden för en ansökan om ett annat föreläggande än ett interimistiskt beslut, exklusive postavgifter och delgivningsmäns/exekutionstjänstemäns arvoden). Om en förhandling hålls är kostnaderna för förfarandet ungefär 60 euro inklusive skatt (exklusive postavgifter och delgivningsmäns/exekutionstjänstemäns arvoden). I dessa belopp ingår inte de ytterligare kostnader som kan uppstå på grund av förfarandets art.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Följande överklaganden kan enligt fransk rätt inges med stöd av artikel 17 i förordningen:

Ett överklagande (*appel*) kan inges mot en dom i första instans, dvs. när fordran överstiger 5 000 euro. Ett överklagande kan inges av endera parten inom en månad från det att domen meddelades (artiklarna 528 och 538 i civilprocesslagen).

En invändning (*opposition*) kan inges av en svarande som inte har delgetts domen personligen i enlighet med artikel 5.2 och som inte har svarat med hjälp av de formulär som anges i artikel 5.3 (tredskodom). En sådan invändning ska göras till den domstol som meddelade den ifrågasatta domen (artiklarna 571–578 i civilprocesslagen).

Artikel 25.1 h – Föryad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan föryad prövning

Om avgörandet har vunnit laga kraft, dvs. om det inte har överklagats eller inte längre kan överklagas, får parterna väcka en kassationstalan (*pourvoi en cassation*) vid Högsta domstolen (artiklarna 605–618-1 i civilprocesslagen).

I händelse av medvetet kringgående av behörighet (*fraude au jugement*) får parterna ansöka om resning (*recours en révision*) vid den domstol som meddelade den ifrågasatta domen (artiklarna 593–603 i civilprocesslagen).

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

De språk som godtas enligt artikel 21a.1 är franska, engelska, tyska, italienska och spanska.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Behöriga myndigheter vad gäller verkställighet är delgivningsmän/exekutionstjänstemän (*huissiers de justice*) och, vid införsel i lön (*saisie des rémunérations*) som godkänts av verkställighetsdomstolen, distriktsdomstolens kanslichef (*directeur du greffe*).

Vid tillämpningen av artikel 23 gäller följande:

Vid en tredskodom kan den domstol som invändningen gjorts till, innan sakfrågan prövas på nytt, upphäva varje interimistiskt verkställighetsbeslut som den har utfärdat, och förklara verkställigheten vilande (artikel 514-3 i civilprocesslagen).

I samtliga fall får verkställighetsdomaren, efter delgivning av ett meddelande om utmätning (*commandement*) eller ett utmättningsbeslut (*acte de saisie*), skjuta upp verkställigheten genom att bevilja gäldenären uppskov (artikel 510 i civilprocesslagen).

Senaste uppdatering: 26/01/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Kroatien

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

I Kroatien är distriktsdomstolarna och handelsdomstolarna behöriga att avkunna domar i det europeiska småmålsförfarandet.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Formulär, andra ansökningar eller förklaringar inges i skriftlig form, via fax eller e-post.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Enligt lagen om gratis rättshjälp (*Narodne novine* (NN; Kroatiens officiella kungörelseorgan, nr 143/13, 98/19 – https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_12_143_3064.html) lämnas primär rättshjälp av kontor, yrkesorganisationer och rättskliniker.

Primär rättshjälp består av följande:

- Allmän rättsinformation.
- Juridisk rådgivning.
- Utarbetande av inlagor till offentligrättsliga organ, Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och internationella organisationer enligt internationella avtal och bestämmelserna för dessa organs verksamhet.
- Representation i förfaranden vid offentligrättsliga organ.
- Rättshjälp vid en uppgörelse i godo utanför domstol.

En förteckning över yrkesorganisationer och rättskliniker som erbjuder primär rättshjälp finns här: <https://mpu.gov.hr/istaknute-teme/besplatna-pravna-pomoc/ovlastene-udruge-i-pravne-klinike-za-pruzanje-primarne-pravne-pomoci/6190>.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Handlingar delges per post eller av ett särskilt exekutionsbiträde, dvs. en anställd vid domstolen, via en behörig rättslig myndighet eller notarius publicus eller direkt i domstol, eller elektroniskt i enlighet med en viss lag.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Ej tillämpligt.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Domstolsavgiften bygger på ansökans värde, och tas ut

- för ett käromål och för ett genkäromål,
- för ett svar på ett käromål,
- för ett avgörande om ett käromål,
- för ett överklagande av en dom,
- för en ansökan om verkställighet av domen,
- för en ansökan om förnyad prövning av domen.

Om inte annat anges uppstår skyldigheten att betala avgiften när ansökan lämnas in, i enlighet med artikel 4 i lagen om domstolsavgifter.

Domstolsavgifterna får beräknas för varje enskilt förfarande beroende på tvistefrågans värde, i enlighet med följande tabell:

Över	Upp till HRK	HRK
0,00	3 000,00	100,00
3 000,00	6 000,00	200,00
6 000,00	9 000,00	300,00
9 000,00	12 000,00	400,00
12 000,00	15 000,00	500,00

Över 15 000,00 HRK ska en avgift på 500,00 HRK betalas, plus 1 % av beloppet över 15 000,00 HRK, upp till högst 5 000,00 HRK.

De avgifter som anges i tariffen över domstolsavgifter ska betalas i kroatiska stämpelmärken, eller kontant om det belopp som ska betalas överskrider 100,00 HRK i avgifter och om det fastställs att avgiften får betalas direkt till ovanstående konto, oavsett avgiftsbeloppet.

Avgifterna anges i absoluta tal i HRK och som procentandel.

Vid beräkning av en avgift i procent avrundas avgiftsbasen uppåt till närmaste hundratalet, så att en avgift på upp till 50,00 HRK avrundas nedåt till det lägre hundratalet, medan en avgift på mer än 50,00 HRK avrundas uppåt till det högre hundratalet.

Enligt artikel 15a i förordning nr 861/2007 får en domstolsavgift betalas genom banköverföring.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

En dom får överklagas. Överklagandet ska ställas till den domstol som meddelade domen inom åtta dagar från den dag då domen offentliggjordes, men om domen delges en klient inleds överklagandetiden den dag då domen delges.

Ett beslut om ett överklagande av en dom i ett småmålsförfarande fattas av en ensamdomare i en domstol i andra instans.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Om en svarande visar att det sannolikt finns förutsättningar för en förnyad prövning av en dom i ett europeiskt småmålsförfarande enligt artikel 18 i förordning nr 861/2007 lämnas en ansökan om förnyad prövning i form av ett anspråk in till behörig distriktsdomstol eller handelsdomstol, som kan ogiltigförklara domen, medan en ansökan om återställande av en tidigare situation lämnas in till den domstol där talan väcktes, som även kan återställa förfarandet till situationen före domen.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

En översättning till kroatiska, bestyrkt av en behörig person i en av medlemsstaterna, måste lämnas in.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Distriktsdomstolen har befogenhet vad gäller verkställighet och utfärdar beslut om ansökningar om verkställighet. Domstolens territoriella behörighet avgörs i enlighet med bestämmelserna om domstolars territoriella behörighet i verkställighetsförfaranden.

Beslut om vilandeförklaring eller begränsning av verkställighet i enlighet med artikel 23 i förordning nr 861/2007 fattas av en distriktsdomstol.

Senaste uppdatering: 12/03/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Italien

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Behöriga domstolar i det europeiska småmålsförfarandet är fredsdomstolar (*giudice di pace*) eller, i mål då exklusiv materiell behörighet föreskrivs i italiensk lagstiftning, allmänna domstolar (*tribunale ordinario*).

Allmän domstol är behörig särskilt i följande fall:

- 1) Penningfordringar när det gäller uthyrning av fast egendom och när det gäller företag (artikel 447a i Italiens civilprocesslag).
- 2) Fordringar som rör jordbrukskontrakt (i detta fallet är den allmänna domstolens specialiserade jordbruksavdelningar behöriga enligt lag nr 29 av den 14 februari 1990).
- 3) Fordringar som rör patent och varumärken, bolagsrätt och antitrustfrågor, eller offentliga upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbete, tjänster eller varor av EU-betydelse (i detta fallet är den allmänna domstolens specialiserade företagsavdelningar behöriga enligt lagdekret nr 168 av den 26 juni 2003).
- 4) Sjörättsliga fordringar, särskilt för skador i samband med fartygskollisioner, skador orsakade av fartyg vid ankring eller förtöjning eller andra manövrer vid hamnar och andra stoppställen, skador på grund av användning av lastnings- och lossningsutrustning och godshantering i hamn, skador orsakade av fartyg på nät och annan fiskeutrustning, avgifter och ersättning för sjöräddning samt ersättning av utgifter och belöningar för bärgning av vrakgods enligt artikel 589 i sjöfartslagen.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Reguljärpost Inlämning via nätet är även tillåten, men endast i förfaranden vid allmän domstol. Detta måste göras av en advokat. Mer detaljerad teknisk information kan nås via följande länk: https://pst.giustizia.it/PST/it/pst_1_2.wp

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

ECC-Net Italy (<https://www.ecc-netitalia.it/en/>), som enbart lämnar hjälp åt konsumenter inom ramen för sin behörighet.

För frågor som inte omfattas av behörigheten för ECC-Net Italy, justitieministeriet (*Ministero della Giustizia*).

Avdelningen för rättsliga ärenden (*Dipartimento per gli Affari di Giustizia*)

Generaldirektoratet för internationella ärenden och rättsligt samarbete (*Direzione Generale degli Affari Internazionali e della Cooperazione Giudiziaria*)

Kontor I - Internationellt rättsligt samarbete (*Ufficio I - Cooperazione giudiziaria internazionale*)

Via Arenula 70 - 00186 Rom Tfn (+39) 06 68852480

E-post: cooperation.dginternazionale.dag@giustizia.it

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Användning föreskrivs inte i mål vid fredsdomstolarna. Elektronisk delgivning och kommunikation får dock användas i mål vid de allmänna domstolarna. Mer detaljerad teknisk information kan nås via följande länk: https://pst.giustizia.it/PST/it/pst_1_7.wp.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Parternas advokater, men endast för mål som prövas av de allmänna domstolarna.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Tillämpliga domstolsavgifter fastställs i presidentdekret nr 115 av den 30 maj 2002.

De består av tre delar: A) en standardavgift, B) ett enhetsförskott för kostnader och C) en fast avgift för registreringen av handlingar i målet, vilken endast betalas för mål vid kassationsdomstolen (*Corte di cassazione*).

A) Standardavgiften varierar beroende på fordrans belopp och huruvida målet prövas i första instans eller efter överklagande. Närmare bestämt:

a) För fordringar upp till 1 100 euro är avgiften 43 euro om domstolsförfarandet är i första instans, 64,50 euro om domstolsförfarandet går till överklagande och 86 euro vid överklagande i en rättsfråga till kassationsdomstolen.

b) För fordringar mellan 1 100 euro och 5 200 euro är avgiften 98 euro om domstolsförfarandet är i första instans, 147 euro om domstolsförfarandet går till överklagande och 196 euro vid överklagande till kassationsdomstolen.

B) Utöver standardavgiften ska 27 euro betalas som enhetsförskott för kostnaderna.

Undantag: för mål vid fredsdomstol och försök till förlikning utan rättslig prövning då fordrans värde är mindre än 1 033,00 euro, samt för motsvarande handlingar och åtgärder, ska endast standardavgiften betalas (inte förskottet enligt detta B)).

C) Om målet prövas av kassationsdomstolen ska ytterligare 200 euro betalas, oavsett fordrans värde, vilket är en fast avgift för registreringen av handlingar i målet.

Godtagna betalningssätt:

A) Standardavgiften kan betalas

- a) på italienska postkontor via postgiro (*bollettino di conto corrente personale*),
- b) på italienska banker med blankett F23,
- c) på försäljningsställen för stämpelmärken i Italien med rätt blankett för betalningsunderrättelse,
- d) via banköverföring:

CODICE BIC: BITAITRENT

IBAN: IT 04 O 01000 03245 350008332100

vilket är ett betalningssätt som är tillgängligt för personer som inte bor i Italien och som inte har ett girokonto hos en bank som har avtal med skattemyndigheten (*Agenzia delle Entrate*).

B) Enhetsförskottet för kostnader kan betalas

a) på försäljningsställen för stämpelmarken i Italien med rätt blankett för betalningsunderrättelse,

b) på elektronisk väg, men endast för mål vid de allmänna domstolarna.

C) Den fasta registreringsavgiften kan betalas

a) på italienska banker med blankett F23,

b) via banköverföring.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Fredsdomstolarnas beslut kan överklagas vid de allmänna domstolarna. Besluten av de allmänna domstolarna kan överklagas till appellationsdomstolarna (*corte di appello*).

Tidsfristen för överklagande är 30 dagar från den dag då domen delgavs (artikel 325 i Italiens civilprocesslag) eller sex månader från den dag då domen offentliggjordes, om domen inte delges (artikel 327 i civilprocesslagen).

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Behöriga organ för förnyad prövning:

a) För beslut av fredsdomstol: allmän domstol.

b) För beslut av allmän domstol: appellationsdomstolen.

I processhänseende gäller reglerna för överklaganden i allmänhet (artikel 323 och följande i civilprocesslagen).

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Språk som godtas är italienska.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet är de allmänna domstolarna.

Myndigheter med befogenhet att vilandeförklara eller begränsa verkställigheten av ett beslut enligt artikel 23 i förordningen är de allmänna domstolarna.

Senaste uppdatering: 11/01/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Cypern

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Distriktsdomstolen i Nikosia

Adress: Charalambou Mouskou, 1405 Nikosia, Cypern

Tfn: (+357) 22865518

Fax: (+357) 22304212/22805330

E-postadress: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Distriktsdomstolen i Limassol

Adress: Leoforos Lordou Byronos 8, P.O. Box 54619, 3726, Limassol, Cypern

Tfn: (+357) 25806100/25806128

Fax: (+357) 25305311

E-postadress: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Distriktsdomstolen i Larnaka

Adress: Leoforos Artemidos, 6301, Larnaka, P.O. Box 40107, Cypern

Tfn: (+357) 24802721

Fax: (+357) 24802800

E-postadress: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Distriktsdomstolen i Pafos

Adress: Corner of Neophytou & Nikou Nikolaidi, 8100, Pafos, P.O. Box 60007, Cypern

Tfn: (+357) 26802601

Fax: (+357) 26306395

E-postadress: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Distriktsdomstolen i Famagusta

Adress: Sotiras 2, Megaro Tzivani, 5286, Paralimni, Cypern

Tfn: (+357) 23730950/23742075

Fax: (+357) 23741904

E-postadress: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

De tillgängliga kommunikationsmedel som godtas i det europeiska småmålsförfarandet är att lämna in ansökan till domstolen personligen, per post eller genom något annat kommunikationsmedel, till exempel fax eller e-post.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Distriktsdomstolarnas "πρωτοκολλητεία" (registreringsenheter).

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Handlingar delges per post eller rekommenderat brev som lämnas ut till mottagaren mot kvittens med mottagningsdatum. Om denna form av delgivning inte är möjlig kan delgivningen ske på något av de sätt som anges i artiklarna 13 eller 14 i förordning (EG) nr 805/2004.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Inte genomfört.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Det tas inte ut några domstolsavgifter för att fylla i formuläret.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Besluten av förstainstansrätt i småmålsförfaranden får överklagas till Högsta domstolen. Överklagandet ska inges inom 14 dagar från den dag då beslutet i första instans meddelades.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Inte genomfört.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Ansökningar, svar, eventuella genkärsmål och svar på genkärsmål samt beskrivningar av tillhörande bevishandlingar ska vara på grekiska.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Distriktsdomstolar.

Senaste uppdatering: 12/07/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de opphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Lettland

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Den territoriella behörigheten fastställs i beslutet om domstolar och deras territoriella behörighet och belägenhet, [☞](#) "Par tiesām, to darbības teritorijām un atrašanās vietām".

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

I Lettland godtas ansökningar per post och personligen vid den berörda domstolen. Handlingar får även undertecknas av sökanden med hjälp av en lettisk säker elektronisk underskrift och inges elektroniskt till den lettiska domstolen.

Med tanke på eIDA-förordningen och EU:s strategi för en inre digital marknad bör det också noteras att ändringar av lagen om elektroniska handlingar har utarbetats och de nödvändiga tekniska justeringarna görs för att elektroniska handlingar från andra EU-medlemsstater ska kunna godtas, på villkor att de är undertecknade i enlighet med kraven i eIDA-förordningen.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

RIGA STAD – VIDZEME DISTRIKTSDOMSTOL

Adress: Abrenes iela 3, Riga, LV-1356

Tfn: 67077222, 67077370, 67077290, 67077259

Fax: 67077203

E-post: [☞ rigas.vidzeme@tiesas.lv](mailto:rigas.vidzeme@tiesas.lv)

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Domstolarna i Lettland kan underteckna handlingar med hjälp av en lettisk säker elektronisk underskrift och delge dem på elektronisk väg om den berörda parten tydligt har bekräftat och uttryckt sin önskan att delges handlingar på elektronisk väg.

Observera dock att den lettiska säkra elektroniska underskriften inte godtas av mottagaren i vissa fall.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

I artikel 56 i civilprocesslagen föreskrivs det bl.a. att kallelser ska delges advokater, notarier, exekutionstjänstemän, handläggare samt statliga och lokala myndigheter via e-post. Domstolen underrättar advokater om handlingar, även elektroniska handlingar, via onlinesystemet. Notarier, exekutionstjänstemän, handläggare samt statliga och lokala myndigheter underrättas om handlingar som upprättas av domstolen och andra handlingar via e-post, såvida inte den berörda personen har meddelat domstolen om att han eller hon har registrerat sig som användare i onlinesystemet. Om en part i ett mål underrättar domstolen om att den samtycker till att kommunicera med domstolen på elektronisk väg, och att registrera sig som användare av onlinesystemet, delges den personen domstolens handlingar i onlinesystemet. Om domstolen stöter på tekniska hinder för delgivningen av domstolshandlingar via onlinesystemet ska de delges på ett annat sätt som anges i civilprocesslagen, men kallelser skickas till den e-postadress som parten i målet har angett. Kallelser skickas via e-post till ombud som har sin officiellt angivna bostadsadress eller postadress utanför Lettland, medan handlingar som upprättas av domstolen och andra handlingar i elektroniskt format skickas till dem via e-post såvida de inte anger att de har registrerat sig som användare av onlinesystemet.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Domstolsavgifterna utgörs av

- en statlig avgift (*valsts nodeva*),
- en kansliavgift (*kancelejas nodeva*), och
- avgifter för prövningen av målet.

Beräkning av domstolsavgifter:

[☞ https://manas.tiesas.lv/eTiesasMvc/e-pakalpojumi/nodevu_kalkulators](https://manas.tiesas.lv/eTiesasMvc/e-pakalpojumi/nodevu_kalkulators)

Den statliga avgiften

Enligt artikel 34 i civilprocesslagen ska ett visst belopp betalas till staten i form av en avgift för varje ansökan.

Ansökningar enligt det europeiska småmålsförfarandet omfattas av följande statliga avgifter. För en fordran som kan uttryckas i ett penningbelopp:

- Upp till 2 134 euro är avgiften 15 % av fordrans belopp, men minst 70 euro.
- Från 2 135 euro till 7 114 euro är avgiften 320 euro plus 4 % av fordrans belopp över 2 134 euro.

En ansökan enligt det europeiska småmålsförfarandet ska åtföljas av ett intyg på att den statliga avgiften har betalats i enlighet med det förfarande och belopp som anges i civilprocesslagen.

Statlig domstolsavgift (artikel 34 i civilprocesslagen):

Domstolsavgift (statlig avgift):

Mottagare: Statskassan

Registreringsnummer: 90000050138

Konto nr LV55TREL1060190911200

Mottagarens bank: Statskassan

BIC: TRELLV22

Syfte med betalningen: person- eller måluppgifter: målnummer (om detta är känt), fysiska personers förnamn, efternamn och personnummer, juridiska personers namn och registreringsnummer. Om betalningen av den statliga avgiften görs för en annan persons räkning måste den personens personuppgifter anges: målnummer (om detta är känt), fysiska personers för- och efternamn och personnummer, juridiska personers namn och registreringsnummer.

Kansliavgiften

Enligt artikel 38 i civilprocesslagen ska en kansliavgift betalas för

- utfärdande av en rätt avskriven kopia av en akt i målet och för återutfärdande av ett domstolsbeslut eller domstolsavgörande,
- utfärdande av en framställning,
- utfärdande av ett likalydande exemplar av en exekutionstitel,
- intygande av ett rättsligt avgörandes ikraftträdande, om ett sådant avgörande ska inges till en institution utomlands,
- kallelse av vittnen.

Kansliavgiften (artikel 38 i civilprocesslagen):

Den rättsliga myndighetens kansliavgift:

Mottagare: Statskassan

Registreringsnummer: 90000050138

Konto nr LV39TREL1060190911100

Mottagarens bank: Statskassan

BIC: TRELLV22

Syfte med betalningen: person- eller måluppgifter: målnummer (om detta är känt), fysiska personers förnamn, efternamn och personnummer, juridiska personers namn och registreringsnummer. Om betalningen av kansliavgiften görs för en annan persons räkning måste den personens personuppgifter anges: målnummer (om detta är känt), fysiska personers för- och efternamn och personnummer, juridiska personers namn och registreringsnummer.

Avgifter för prövningen av målet

Enligt artikel 39 i civilprocesslagen ska avgifter för prövningen av målet bestå av

- ersättning till vittnen och sakkunniga,
- kostnader för vittnesförhör eller syn på stället,
- kostnader som uppstår för att finna svaranden,
- kostnader i samband med verkställandet av en dom,
- kostnader för överlämnande, utfärdande och översättning av kallelser och andra domstolshandlingar,
- kostnader för kungörelser i tidningar,
- avgifter för att säkra en fordran.

Avgifter för prövningen av målet (artikel 39 i civilprocesslagen) – distrikts- och stadsdomstolar samt regionala domstolar

Mottagare: Domstolsförvaltningen (*Tiesu administrācija*)

Registreringsnummer: 90001672316

Konto nr LV51TREL2190458019000

Mottagarens bank: Statskassan

BIC: TRELLV22

Syfte med betalningen: "21499", och ange person- eller måluppgifter: målnummer (om detta är känt), fysiska personers förnamn, efternamn och personnummer, juridiska personers namn och registreringsnummer. Om betalningen av kostnaderna för prövningen av ett mål görs för en annan persons räkning måste den personens personuppgifter anges: målnummer (om detta är känt), fysiska personers förnamn, efternamn och personnummer, juridiska personers namn och registreringsnummer.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Överklaganden av rättsliga avgöranden ska inges till den domstol som meddelade beslutet. Distrikts- eller stadsdomstolars beslut överklagas till berörd regional domstol.

RIGAS REGIONALA DOMSTOL Adress: Brīvības bulvāris 34, Rīga, LV-1886 Fax: 67088270 Tfn: 67088211, 67088262 E-post: riga.apgabals@tiesas.lv
KURZEME REGIONALA DOMSTOL Adress: Kūrmājas prospekts 2/6, Liepāja, LV- 3401 Tfn: 63420059 Fax: 63423479, 63483187 E-post: kurzeme.apgabals@tiesas.lv
LATGALE REGIONALA DOMSTOL Adress: Atbrīvošanas aleja 95, Rēzekne, LV-4601 Tfn: 64625581 Fax: 64624033 E-post: latgale.apgabals@tiesas.lv
VIDZEME REGIONALA DOMSTOL Adress: Tērbatas iela 13, Valmiera, LV-4201 Tfn: 642 32919 Fax: 642 31122 E-post: vidzeme.apgabals@tiesas.lv
VIDZEMES REGIONALA DOMSTOL Domstolsbyggnaden i Madona Adress: Poruka iela 1, Madona, LV-4801 Tfn: 648 23579 Fax: 648 60691

E-post: vidzeme.madona.apgabals@tiesas.lv

ZEMGALE REGIONALA DOMSTOL

Adress: Akadēmijas iela 9, Jelgava, LV-3001

Tfn: 63023508

Fax: 63023911

E-post: zemgale.apgabals@tiesas.lv

ZEMGALE REGIONALA DOMSTOL

Domstolsbyggnaden i Aizkraukle

Adress: Jaunceltnes iela 5, Aizkraukle, LV-5101

Tfn: 65128197

Fax: 65128119

E-post: zemgale.aizkraukle.apgabals@tiesas.lv

En dom enligt det europeiska småmålsförfarandet får överklagas om

- 1) domstolen i första instans har tillämpat eller tolkat en materiell rättsregel på ett felaktigt sätt, vilket har lett till ett felaktigt avgörande av målet,
- 2) domstolen i första instans har överträtt en rättegångsregel, vilket har lett till ett felaktigt avgörande av målet,
- 3) domstolen i första instans har dragit felaktiga slutsatser om faktiska omständigheter eller bedömt bevisen på felaktigt sätt, eller har gjort en felaktig rättslig bedömning av omständigheterna i målet, vilket har lett till ett felaktigt avgörande av målet.

I överklaganden där det hävdas att en dom är felaktig ska också följande anges:

- 1) Vilken materiell rättsregel har tillämpats eller tolkats på ett felaktigt sätt av domstolen i första instans, eller vilken rättegångsregel som har inte följts, och hur detta har påverkat avgörandet av målet.
- 2) Vilka av de slutsatser som domstolen i första instans har dragit rörande de faktiska omständigheterna är felaktiga, vilka bevis har bedömts på ett felaktigt sätt, hur det kan konstateras att den rättsliga bedömningen av omständigheterna i målet är felaktig, och hur detta har påverkat avgörandet av målet.

En dom av en domstol i första instans får överklagas inom 20 dagar från det att domen meddelats. Om en förkortad dom har utfärdats löper tidsfristen för överklagande från den dag som domstolen har fastställt för upprättandet av den fullständiga domen. Om domen upprättas efter den angivna dagen löper tidsfristen för att överklaga domen från den dag domen faktiskt upprättas. Om en dom skickas till en part i förfarandet som befinner sig utomlands i dessa fall får överklagandet inges inom 20 dagar från det att en kopia av domen utfärdades. Om målet har avgjorts genom skriftlig handläggning löper dessutom tidsfristen för överklagande från den dag domen upprättas.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Svaranden kan ta initiativ till en förnyad prövning av målet på grundval av artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 genom att inge en ansökan om

- 1) förnyad prövning av en dom eller ett beslut av en distrikts- eller stadsdomstol – till behörig regional domstol,
- 2) förnyad prövning av en dom eller ett beslut av en regional domstol – till högsta domstolen,
- 3) förnyad prövning av en dom eller ett beslut av en kammare i högsta domstolen – till högsta domstolens avdelning för tvistemål.

APGABALTIESAS (211 Kb)

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Lettiska.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet av domar:

Auktoriserade exekutionstjänstemän

Förteckningen över auktoriserade exekutionstjänstemän finns på <http://www.lzti.lv/zverinat-tiesu-izpilditaji/>

Myndigheter med befogenhet vad gäller tillämpningen av artikel 23:

Den distrikts- eller stadsdomstol i vars domkrets den utländska domstolens avgörande är verkställbart, om gäldenären ansöker om detta.

RAJONA (PILSĒTAS) TIESAS (340 Kb)

Senaste uppdatering: 25/06/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Litauen

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

I enlighet med artikel 26 i lagen prövas mål som rör det europeiska småmålsförfarandet av distriktsdomstolarna i enlighet med bestämmelserna om territoriell behörighet i den litauiska [civilprocesslagen](#). Aktuell information om litauiska domstolar och deras kontaktuppgifter finns i Europeisk civilrättsatlas.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Rättegångshandlingar kan inges till domstolen direkt, via post eller i elektroniskt format med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel (artikel 175.1 i civilprocesslagen). Förfarandet för att inge rättegångshandlingar till domstolen och delgivning av dem med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel (nedan kallat *förfarandet*) godkändes genom den litauiska justitieministerns beslut nr 1R-332 av den 13 december 2012. Enligt punkterna 3–4 i förfarandet ska undersystemet för allmänt tillgängliga elektroniska tjänster (VEP) i Litauens domstolsinformationssystem (*Liteko*) användas för ingivande av rättegångshandlingar till domstolen med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel. Kontona i undersystemet i Liteko för allmänt tillgängliga elektroniska tjänster kan nås via de litauiska domstolarnas portal för elektroniska tjänster: <https://www.e.teismas.lt>.

Enligt punkt 5 i förfarandet ska personer som ansluter sig till ett konto i undersystemet i Liteko för allmänt tillgängliga elektroniska tjänster bekräfta sin identitet. Detta kan göras

– med hjälp av det nationella informationssystemet, som tillhandahåller institutionella offentliga och administrativa elektroniska tjänster i enlighet med lagstadgade förfaranden,

– med hjälp av dina anslutningsuppgifter från en domstol.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

I enlighet med artikel 271 i lagen tillhandahålls parterna i förfarandet den praktiska hjälp och information som avses i artikel 11.1 i förordningen av de organ som ger primär statligt garanterad rättshjälp. I artikel 15.1 i lagen om statligt garanterad rättshjälp fastställs det att personer som vill ha primär rättshjälp ska lämna in en ansökan till den verkställande institutionen i den kommun som personen har uppgett som bosättningsort eller, om personen inte har uppgett

någon bosättningsort, till den verkställande institutionen i den kommun där personen bor. En förteckning över organ som lämnar primär rättshjälp finns på följande webbplats: <http://www.teisinepagalba.lt/en/pirmine/tm/wheretoapply/>.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

I enlighet med artikel 1751.9 i civilprocesslagen använder domstolarna elektroniska kommunikationsmedel för delgivning av rättegångshandlingar med advokater, advokatbiträden, exekutionstjänstemän, biträdande exekutionstjänstemän, notarier, statliga och kommunala företag, institutioner och organisationer, finansinstitut, försäkrings- och revisionsföretag, rättssakkunniga, konkursförvaltare och rekonstruktörer. Handlingar delges också elektroniskt med personer som enligt lag eller avtal ingångna av domstolsinformationssystemets chef är skyldiga att ta emot rättegångshandlingar med elektroniska medel. Domstolarna använder elektroniska kommunikationsmedel för att delge rättegångshandlingar med andra personer som, i enlighet med förfarandet i civilprocesslagen, har uttryckt önskemål om att ta emot rättegångshandlingar med elektroniska medel och har lämnat nödvändiga kontaktppgifter. I enlighet med artikel 111.2.3 i civilprocesslagen ska det i varje rättegångshandling för en deltagare i ett mål anges hur rättegångshandlingen ska delges deltagaren. Denna bestämmelse ska tillämpas jämförd med artikel 13.3 i förordningen.

Om rättegångshandlingar ska delges en person med elektroniska medel ska handlingarna, i enlighet med punkt 22 i förfarandet, översändas till mottagarens konto i undersystemet i Liteko för allmänt tillgängliga elektroniska tjänster. En deltagare i förfarandet underrättas om detta genom ett elektroniskt meddelande i sitt konto i undersystemet i Liteko för allmänt tillgängliga elektroniska tjänster och via den e-postadress som angetts. Kontona i undersystemet i Liteko för allmänt tillgängliga elektroniska tjänster kan nås via de litauiska domstolarnas portal för elektroniska tjänster: <https://www.e.teismas.lt>

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

I enlighet med artikel 1751.9 i civilprocesslagen använder domstolarna elektroniska kommunikationsmedel för delgivning av rättegångshandlingar med advokater, advokatbiträden, exekutionstjänstemän, biträdande exekutionstjänstemän, notarier, statliga och kommunala företag, institutioner och organisationer, finansinstitut, försäkrings- och revisionsföretag, rättssakkunniga, konkursförvaltare och rekonstruktörer. Handlingar delges också elektroniskt med personer som enligt lag eller avtal ingångna av domstolsinformationssystemets chef är skyldiga att ta emot rättegångshandlingar med elektroniska medel. Domstolarna använder elektroniska kommunikationsmedel för att delge rättegångshandlingar med andra personer som, i enlighet med förfarandet i civilprocesslagen, har uttryckt önskemål om att ta emot rättegångshandlingar med elektroniska medel och har lämnat nödvändiga kontaktppgifter. I enlighet med artikel 111.2.3 i civilprocesslagen ska det i varje rättegångshandling för en deltagare i ett mål anges hur rättegångshandlingen ska delges deltagaren. Denna bestämmelse ska tillämpas jämförd med artikel 13.3 i förordningen.

Om rättegångshandlingar ska delges en person med elektroniska medel ska handlingarna, i enlighet med punkt 22 i förfarandet, översändas till mottagarens konto i undersystemet i Liteko för allmänt tillgängliga elektroniska tjänster. En deltagare i förfarandet underrättas om detta genom ett elektroniskt meddelande i sitt konto i undersystemet i Liteko för allmänt tillgängliga elektroniska tjänster och via den e-postadress som angetts. Kontona i undersystemet i Liteko för allmänt tillgängliga elektroniska tjänster kan nås via de litauiska domstolarnas portal för elektroniska tjänster: <https://www.e.teismas.lt>

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningsätt

I enlighet med artikel 27 i lagen är europeiska småmålsförfaranden föremål för de domstolsavgifter som föreskrivs i artikel 80.1.1 i [civilprocesslagen](#). Enligt artikel 80.1.1 i [civilprocesslagen](#) fastställs de domstolsavgifter som ska betalas för varje fordran i en penningtvist på grundval av fordrans belopp. I det europeiska småmålsförfarandet ska en domstolsavgift på 3 % av fordrans belopp betalas, dock minst 20 euro. Domstolsavgifterna kan betalas genom banköverföring till den statliga skattemyndighetens konto. All relevant aktuell information finns på skattemyndighetens webbplats: <http://www.vmi.lt/>.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

I enlighet med artikel 29 i lagen får domstolsavgöranden inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet bestridas genom överklagande. I enlighet med artikel 301.3 i civilprocesslagen prövas överklaganden av distriktsdomstolarnas domar som ännu inte har vunnit laga kraft av de regionala domstolarna. Enligt artikel 307.1 i civilprocesslagen får ett överklagande inges inom 30 dagar från den dag förstainstansdomstolen antog en dom. Aktuell information om litauiska domstolar och deras kontaktppgifter finns i Europeisk civilrättsatlas.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

I enlighet med artikel 30.1 i lagen kan domstolsavgöranden inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet, i de fall som avses i artikel 18.1 i förordningen, omprövas av den domstol som meddelade domen.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Det språk som godtas för det intyg som avses i artikel 20.2 i förordningen är litauiska.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

I enlighet med artikel 31.1 i lagen betraktas ett domstolsavgörande som meddelats inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet och bekräftats med hjälp av standardformulär D i bilaga IV till förordningen som en exekutionstitel. Exekutionstitlar verkställs av exekutionstjänstemän i enlighet med det förfarande som anges i del VI i civilprocesslagen. En förteckning över Litauens exekutionstjänstemän finns på exekutionstjänstemannakammarens webbplats: <http://www.antstoliurumai.lt/index.php/pageid/1089>.

Senaste uppdatering: 07/04/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Luxemburg

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Behörig domstol att meddela de domar som anges i förordningen är fredsdomstol (*justices de paix*).

Länk till den nationella webbplatsen: <http://www.justice.public.lu/fr/annuaire/index.html>

Justice de paix – Luxemburg

Bâtiment JP

Cité Judiciaire

L-2080 – Luxemburg

Tfn: (+352) 475981-1

Fax: (+352) 465434

Justice de paix – Diekirch

Bei der Aaler Kiirch

L-9211 – Diekirch
Tfn: (+352) 808853-1
Fax: (+352) 804190

Justice de paix – Esch-sur-Alzette

Place Norbert Metz
L-4006 – Esch-sur-Alzette
Tfn: (+352) 530529

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Det kommunikationsmedel som godtas i Luxemburg är postutdelning.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Service d'accueil et d'information juridique (byrå för juridisk information) – Luxemburg

Cité Judiciaire
Bâtiment JP
L-2080 – Luxemburg
Tfn: (+352) 221846

Service d'accueil et d'information juridique (byrå för juridisk information) – Diekirch

Justice de paix
Place Joseph Bech
L-9211 – Diekirch
Tfn: (+352) 802315

Europeiskt konsumentcentrum EIG (Centre Européen des Consommateurs GIE – "CEC Luxembourg")

271, route d'Arlon
L-1150 Luxemburg
Tfn: (+352) 268464 1
Fax: (+352) 26845761

E-post: info@cecluxembourg.lu

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

I Luxemburg är medel för elektronisk delgivning och kommunikation ännu inte tillåtna enligt förfaranderegler, och kommunikationen sker per post.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Se led d.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

I Luxemburg betalas inga domstolsavgifter till behörig domstol inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet.

På begäran av den vinnande parten får dock domstolsavgifter betalas i samband med verkställigheten av beslutet efter en dom.

Den ändrade storhertigliga förordningen av den 24 januari 1991 **om taxor för exekutionsbiträden** gäller. Ytterligare upplysningar finns på webbplatsen för exekutionsbiträdenas kammare i Luxemburg – *Chambre des huissiers de justice du Grand-Duché du Luxembourg*: <http://www.huissier.lu/>.

På grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur är den enhetliga fasta avgiften för delgivning av handlingar av ett exekutionsbiträde (*huissier de justice*) 138 euro.

Avgiften till exekutionsbiträdena kan betalas via banköverföring.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Om beloppet av fordran inte överskrider 2 000,00 euro är fredsdomstolens beslut slutligt. Endast ett överklagande i en rättsfråga är möjligt (*pourvoi en cassation*).

Om beloppet av fordran överskrider 2 000,00 euro får en dom som har meddelats i första instans av en fredsdomstol överklagas (*appel*) till distriktsdomstolens (*tribunal d'arrondissement*) ordförande. Överklagandet får lämnas in genom **en ansökan som inges av sökanden eller av hans/hennes advokat**. Man kan låta sig företrädas av en domstolsadvokat (*avocat à la cour*). Tidsfristen för att lämna in ett överklagande är 40 dagar från den dag då domen delgavs. Parterna kallas av domstolens kansli minst åtta dagar före förhandlingen. Om parterna bor i en annan EU-medlemsstat förlängs denna tidsfrist med 15 dagar **på grund av avståndet**, i enlighet med artikel 167 i den nya civilprocesslagen. Förfarandet inför distriktsdomstolens ordförande är muntligt.

Överklaganden i rättsfrågor får lämnas in mot de slutliga besluten av en fredsdomstol och mot beslut som meddelas av rättens ordförande vid en distriktsdomstol. Kassationsdomstolen (*Cour de Cassation*) prövar överklaganden i rättsfrågor. Man måste företrädas av en domstolsadvokat.

Länk till den nationella webbplatsen: <http://www.justice.public.lu/fr/annuaire/index.html>

Tribunal d'arrondissement – Luxemburg

Bâtiments TL, CO, JT
Cité Judiciaire
L-2080 – Luxemburg
Tfn: (+352) 475981 -1

Tribunal d'arrondissement – Diekirch

Palais de Justice
Place Guillaume
L-9237 Diekirch
Tfn: (+352) 803214 -1
Fax: (+352) 807119

Cour de Cassation

Cité Judiciaire
Bâtiment CR
L-2080 – Luxemburg
Tfn: (+352) 475981-2369/2373

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Chefsfredsdomaren vid den fredsdomstol som meddelade beslutet, eller hans/hennes ersättare, är behörig att pröva en ansökan om förnyad prövning.

En ansökan om förnyad prövning ska lämnas in skriftligen av svaranden eller svarandens ombud till kansliet för den domstol som meddelade beslutet. Man kan låta sig företrädas av en domstolsadvokat, och parterna får inställa sig personligen eller biträddas eller företrädas av någon av de personer som nämns i artikel 106 i den nya civilprocesslagen (länk: http://www.legilux.public.lu/leg/textescoordonnes/codes/nouveau_code_procedure_civile/PageAccueil.pdf – sidan 21 och följande).

Minst åtta dagar före förhandlingen kallas parterna av domstolens kansli. Enligt artiklarna 103 och 167 i den nya civilprocesslagen förlängs denna tidsfrist om parterna inte har sin hemvist eller sin vanliga vistelseort i Luxemburg. Förfarandet vid fredsdomstolen är muntligt.

Länk till den nationella webbplatsen: <http://www.justice.public.lu/fr/annuaire/index.html>.

Justice de paix – Luxemburg

Bâtiment JP

Cité Judiciaire

L-2080 – Luxemburg

Tfn: (+352) 475981-1

Fax: (+352) 465434

Justice de paix – Diekirch

Bei der Aaler Kiirch

L-9211 – Diekirch

Tfn: (+352) 808853-1

Fax: (+352) 804190

Justice de paix – Esch-sur-Alzette

Place Norbert Metz

L-4006 – Esch-sur-Alzette

Tfn: (+352) 530 529

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Luxemburg godtar franska och tyska.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

1) I Luxemburg verkställs domar av exekutionsbiträden.

Exekutionsbiträdenas kontaktuppgifter finns på webbplatsen för exekutionsbiträdenas kammare i Luxemburg (*Chambre des huissiers de justice du Grand-Duché du Luxembourg*): <http://www.huissier.lu/>.

2) Enligt artikel 23 i förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande är den behöriga myndigheten distriktsdomstolens ordförande.

Senaste uppdatering: 05/02/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Ungern

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Enligt § 599 i *civilprocesslagen (lag CXXX/2016)* har distriktsdomstolen på den ort där den allmänna domstolen har sitt säte, och vad avser Budapest den centrala distriktsdomstolen i Buda (*Budai Központi Kerületi Bíróság*), befogenheter och exklusiv territoriell behörighet vad gäller det europeiska småmålsförfarandet.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Käranden inleder det europeiska småmålsförfarandet enligt med *Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande* (nedan kallad *förordningen*) genom att fylla i det standardiserade ansökningsformulär A som återges i bilaga I och lämna in det till den behöriga domstolen direkt, per post eller genom något annat kommunikationsmedel, t.ex. fax eller e-post, vilket godtas av den medlemsstat där förfarandet inleds (artikel 4.1 i förordningen).

Det framgår av förordningen att ansökan kan inges skriftligen. Det standardiserade ansökningsformuläret A får lämnas in till domstolen, skickas till domstolen med post och inges med elektroniska medel i överensstämmelse med artikel 25.1 d.

Enligt § 600.1 i *civilprocesslagen* får käranden framställa fordran muntligen vid behörig distriktsdomstol, som registrerar den med hjälp av föreskrivet standardformulär. Denna bestämmelse är i linje med artikel 11 i förordningen, enligt vilken man kan få praktisk hjälp med att fylla i formulären.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Enligt § 6 i *justitieministerns dekret nr 14/2002 av den 1 augusti 2002 om regler för domstolsförvaltningar* kan kansliet ta emot klienter under den tid som anges av domstolens ordförande eller, i fråga om distriktsdomstolar, den regionala domstolens ordförande. En anslagstavla ska sättas upp på en allmänt tillgänglig plats vid domstolen, med upplysningar om var och när klienterna kan inge sina ansökningar eller klagomål, när och var de kan få information, vem som har rätt att ta emot inlagor samt när och i vilken lokal, samt med en påminnelse om att inlagor också kan inges via domstolens brevlåda. Domstolen får också lämna information med elektroniska medel och får offentliggöra den på internet.

Enligt dekret nr 14/2002 om regler för domstolsförvaltningar lämnar domstolarna praktisk hjälp till klienterna under kontorstid, och ytterligare information finns på <http://www.birosag.hu/>.

Enligt *lag LXXX/2003 om rättshjälp* lämnar rättsbiträden bl.a. juridisk rådgivning till klienter eller utarbetar inlagor eller andra handlingar, vars avgifter och kostnader betalas eller förskötteras till rättsbiträdena av staten i stället för av klienten. Hjälpen ges om klienterna söker juridisk rådgivning om sina processuella rättigheter och skyldigheter, eller utarbetar en inlaga för efterföljande rättsliga framställningar i målet. Klienterna måste tillhöra den grupp av personer som anges i §§ 4–9 i lag LXXX/2003, deras inkomst får inte överstiga de belopp som anges i dessa paragrafer och de får inte beröras av de villkor i § 10 i lag LXXX/2003 som gör att de inte har rätt till hjälp.

Om ett förfarande redan har inletts ska staten enligt § 11.1 i lag LXXX/2003 inom ramen för rättshjälpen tillhandahålla ett juridiskt ombud till käranden, svaranden, intervenienten (tredje part), den berörda parten, sökanden och svaranden och, i överensstämmelse med ovanstående bestämmelser, försköttera

eller betala kostnaderna för detta för klientens räkning. Utöver de villkor som anges i lag LXXX/2003 betraktas klienterna som berättigade även om de är befriade från betalning. Klienterna har rätt till hjälp om de på grund av brist på juridisk sakkunskap eller målets invecklade beskaffenhet inte skulle kunna hävda sina intressen eller sina processuella rättigheter till fullo på egen hand.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

I artikel 13 i förordningen fastställs regler för delgivning av handlingar och annan skriftlig kommunikation.

För att se till att kommunikation med domstolen i domstolsförfaranden är så uttömmande som möjligt och helst sker med elektroniska medel är elektronisk kommunikation med domstolen möjlig och delvis obligatorisk enligt civilprocesslagen. I linje med bestämmelserna i led e får klienter eller deras ombud enligt civilprocesslagen välja att kommunicera elektroniskt eller, om det ställs krav på detta, måste de kommunicera med domstolen med elektroniska medel.

Klienter som kommunicerar med elektroniska medel skickar ansökningsformuläret samt alla andra inlagor och handlingar till domstolen med hjälp av stödtjänsten för inlämning av formulär (genom att fylla i elektroniska formulär som uppfyller de tekniska kraven och genom att framgångsrikt identifiera sig elektroniskt).

Den elektroniska kommunikationen med domstolarna sker via tre kommunikationskanaler:

- Brevlåda som kräver registrering i det centrala kundregistreringssystemet (ett lagringsutrymme som betraktas som en säker delgivningsadress för personlig administration; tidigare kundportalen).
- Officiell brevlåda (endast för den officiella elektroniska kommunikationen för myndigheter).
- Företagsportalen (ett lagringsutrymme som betraktas som en säker delgivningsadress för företagsorganisationer och enskilda advokater, advokater i EU och enskilda patentombud).

Alla fysiska personer får lämna in en ansökan om registrering i **det centrala kundregistreringssystemet** till registreringsorganet (statens kundtjänstkontor, statens informationskontor (*Kormányablak*), skattemyndighetens kundtjänstkontor, ambassader och vissa postkontor), eller elektroniskt, med ett giltigt id-kort som utfärdats efter den 1 januari 2016. Personlig registrering kräver en officiell handling som bekräftar identiteten (id-kort, pass, körkort) och en e-postadress. Utländska medborgare som inte ingår i registret över personuppgifter och adresser identifieras med hjälp av pass eller, i förekommande fall, uppehållstillstånd. Medborgare i EES-medlemsstater som inte ingår i registret över personuppgifter och adresser identifieras med hjälp av pass eller annan officiell handling som bekräftar deras identitet. Vid registreringen måste klienterna styrka sin identitet och underteckna en förklaring om samtycke till behandling av personuppgifter. Därefter kontrollerar det centrala kontoret uppgifterna i registret över personuppgifter och adresser (eller, för utlänningar som inte ingår i registret, i utlänningsregistret). Utöver dessa uppgifter krävs också ett unikt användarnamn och en e-postadress, dit den engångskod som fysiska personer behöver för den första inloggningen skickas.

Det som är gemensamt för företagsportalen och den officiella brevlådan är att användarna måste ha särskilda rättigheter för att använda dem. **Den officiella brevlådan** får användas av organisationer som registrerar sig i det centrala systemet. **Företagsportalen** får användas av företagsorganisationer och juridiska ombud.

Klienter som kommunicerar med elektroniska medel ska använda ett **formulär** om ordföranden för det nationella domstolsverket har tillhandahållit ett sådant. Om inget formulär har tillhandahållits ska klienter som kommunicerar med elektroniska medel ladda upp sin inlaga och eventuella bilagor i ett av de filformat som godtas av ordföranden för det nationella domstolsverket och offentliggörs på domstolarnas centrala webbplats (<http://www.birosag.hu/>). För att kunna ladda ned formuläret måste klienterna ha installerat en särskild programvara (Általános Nyomtatványkitöltő Keretprogram (**ÁNYK**)) som används för att fylla i formuläret och ladda upp elektroniska handlingar som bilagor. Inlagan med bilagor ska skickas till domstolen med elektronisk underskrift eller autentiserade genom en id-baserad dokumentautentiseringstjänst. På domstolarnas centrala webbplats finns praktiska upplysningar om hur man fyller i formuläret. Om inlagorna inte uppfyller it-kraven underrättas de klienter som kommunicerar med elektroniska medel direkt. Om de inlagor som laddas upp av klienter som kommunicerar med elektroniska medel uppfyller it-kraven får de ett **mottagningsbevis** via delgivningssystemet. Inlagan anses ha delgetts domstolen vid den tidpunkt som anges i mottagningsbeviset.

För alla inlagor får klienter som kommunicerar med elektroniska medel ett **mottagningsintyg** från domstolen via delgivningssystemet (automatiskt) (§ 75/C i dekret nr 14/2002 om regler för domstolsförvaltningar).

Klienter som kommunicerar med elektroniska medel meddelas via e-post att handlingar har tagits emot, och får tillgång till handlingarna genom att klicka på länken till handlingen. När klienten klickar på länken skapas ett **elektroniskt mottagningsbevis** med avsändarens och mottagarens namn, målnummer och vilken dag handlingen togs emot. Mottagningsbeviset skickas både till domstolen och till de klienter som kommunicerar med elektroniska medel. Elektroniska mottagningsbevis och per post sända mottagningsbevis som avses i civilprocesslagen uppfyller kraven för mottagningsbevis i artikel 13.1 i förordningen. Om delgivningssystemet visar att handlingen inte har tagits emot trots att en underrättelse har skickats två gånger, ska det anses att handlingen har delgetts den femte arbetsdagen efter den dag som anges i det andra underrättelsebeviset.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

I artikel 13 i förordningen fastställs regler för delgivning av handlingar och annan skriftlig kommunikation.

För att se till att kommunikation med domstolen i domstolsförfaranden är så uttömmande som möjligt och sker med elektroniska medel så ofta som möjligt är elektronisk kommunikation med domstolen möjlig och delvis obligatorisk enligt civilprocesslagen.

Enligt referensregeln i § 608 i civilprocesslagen anges den grupp personer som ska kommunicera med elektroniska medel i *lag CCXXII/2015 om allmänna regler för elektronisk administration och betrodda tjänster*.

Enligt § 9.1 i lag CCXXII/2015 är elektronisk kommunikation, om inget annat föreskrivs i en lag eller ett internationellt fördrag på grund av ett åtagande enligt ett internationellt fördrag, obligatorisk för

a) följande parter i egenskap av klienter:

- aa) Ekonomiska aktörer.
- ab) Staten.
- ac) Kommuner.
- ad) Budgetmyndigheter.
- ae) Allmän åklagare.
- af) Notarier.
- ag) Offentliga myndigheter.
- ah) Övriga myndigheter som inte ingår i leden ac–ag.

b) Klienternas juridiska ombud.

Enligt §§ 608.2 och 75.1 i civilprocesslagen betraktas följande parter som juridiska ombud:

- a) Advokater och advokatbyråer.
- b) Juridiska ombud som är medlemmar i advokatsamfundet i de fall som anges i lagen om juristverksamhet.

c) En domare och domstolssekreterare som har tillstånd att företräda domstolen som juridisk person.

d) En allmän åklagare med befogenhet att företräda det allmänna åklagarämbetet.

e) Biträdande jurister och referenter (om de får agera i rättegångar enligt civilprocesslagen).

f) Andra personer som fastställs i lagstiftningen.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Förutsatt att tekniska förutsättningarna finns, får den part som inleder förfarandet enligt § 74.1 i lag XCIII/1990 om avgifter välja att betala alla domstolsavgifter elektroniskt via det elektroniska betalnings- och avräkningssystemet i stället för med stämpelmarken. Detta gäller alla domstolsförfaranden (oavsett om de inleds i pappersform eller med elektroniska medel). Det elektroniska betalnings- och avräkningssystemet är en central tjänst för elektroniska betalningar (med tillhörande avräkningssystem) som gör att klienterna kan fullgöra sina betalningsskyldigheter till de myndigheter som möjliggör elektronisk administration, även elektroniskt, med hjälp av bankkort, virtuellt bankkort eller internetbank.

Enligt § 42.1 i lag XCIII/1990 om avgifter uppgår domstolsavgifterna i allmänhet till 6 % av tvisteföremålets värde i tvistemål och 3 % av tvisteföremålets värde i domstolsärenden. Enligt § 46.1 i lag XCIII/1990 är överklaganden av domar belagda med en avgift på 8 % av tvisteföremålets värde.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Det ordinära rättsmedlet i denna förordning är överklagande, medan det extraordinära rättsmedlet är resning och ansökan om förnyad prövning.

Förfarandet i andra instans inleds av klaganden genom ett skriftligt **överklagande** som inges till förstainstansdomstolen. Parter och personer som berörs av en bestämmelse i beslutet får överklaga den del av bestämmelsen som rör dem. Tidsfristen för överklagande är 15 dagar efter den dag beslutet delgavs.

I överklagandet anges domsnummer samt domslut eller del av domen som bestrids, en tydlig begäran om att det bestridda domslutet eller delen av domen ska ändras eller hävas av domstolen i andra instans samt den materiella eller processrättsliga överträdelse som klaganden bygger överklagandet på, såvida inte överprövningen kan ske oberoende av om lagen har överträtts. Andrainstansdomstolen ska i allmänhet pröva överklagandet utan förhandling, såvida inte en av parterna begär att en förhandling ska hållas, domstolen anser detta vara motiverat eller bevis måste tas upp vid en förhandling. En

resningsansökan får inges mot en lagakraftvunnen dom och alla beslut med samma verkan om

a) parten lägger fram fakta eller bevis, eller en lagakraftvunnen dom eller annat officiellt beslut, som domstolen inte tog hänsyn till under rättegången, förutsatt att det skulle ha lett till ett mer fördelaktigt beslut för parten om det hade beaktats från början,

b) parten förlorade målet på grund av ett brott av en domare som var med och meddelade domen, eller av en motpart eller någon annan person, i strid mot lagen,

c) parten hänvisar till en dom som Europadomstolen meddelat i gällande honom eller henne själv, genom vilken en kränkning fastställts av en rättighet som föreskrivs i europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (undertecknad i Rom den 4 november 1950 och kungjord genom lag XXXI/1993 och dess tilläggsprotokoll), förutsatt att den lagakraftvunna domen i partens mål rör samma överträdelse, och parten inte tilldömdes någon gottgörelse av Europadomstolen, eller skadan inte kan avhjälpas genom gottgörelse,

d) en lagakraftvunnen dom tidigare har meddelats avseende samma rättighet innan den berörda domen meddelades,

e) stämningen eller någon annan handling delgavs parten genom kungörelse i strid med bestämmelserna om delgivning genom kungörelse (§ 393 i civilprocesslagen).

En resningsansökan ska inges inom sex månader. Denna tidsfrist räknas från den dag då den aktuella domen vinner laga kraft eller, om parten fick kännedom om skälen för resning vid ett senare tillfälle, eller först senare hade möjlighet att inge en resningsansökan, från denna tidpunkt. Ingen resning är möjlig efter fem år från den dag domen vann laga kraft. Denna tidsgräns är absolut. Ansökan om revision ska omfatta uppgift om vilken dom resningen avser och innehållet i det beslut som enligt parten bör antas. Ansökan ska omfatta de fakta och bevis som resningen bygger på, och relevanta handlingar ska bifogas. Om ansökan lämnas in mer än sex månader efter den dag då den aktuella domen vann laga kraft måste det motiveras varför.

Ansökan om revision ska lämnas in skriftligen till den förstainstansdomstol som prövade målet. Parten kan också ta ansökan till protokollet. Den domstol som är behörig att besluta om resning ska vara den förstainstansdomstol som prövade målet. Om resning beviljas ska målet enligt civilprocesslagen åter tas upp inom ramarna för ansökan. När det gäller resultatet av resningen fastställer antingen domstolen den dom som bestrids i ansökan om revision, eller upphäver den helt eller delvis och antar ett nytt lagenligt beslut (§§ 392–404 i civilprocesslagen).

Med förbehåll för lagstadgade undantag får andrainstansdomstolens beslut i saken, som vunnit laga kraft, bestridas genom en **förnyad prövning** som extraordinärt rättsmedel. Om inget annat föreskrivs i lag avser den förnyade prövningen en lagakraftvunnen dom eller ett lagakraftvunnet beslut i saken.

En part, eller andra berörda personer, får hos Högsta domstolen ansöka om förnyad prövning av lagakraftvunna domar eller beslut med hänvisning till en överträdelse som påverkar saken eller ett undantag från ett offentliggjort beslut av Högsta domstolen i en rättsfråga.

I princip tillåts ingen förnyad prövning i egendomsrelaterade mål där det värde som bestrids i ansökan om förnyad prövning understiger fem miljoner forint.

I ovanstående fall får dock högsta domstolen genom undantag tillåta förnyad prövning om en granskning av den överträdelse som påverkar saken är motiverad av behovet att säkerställa rättspraxis enhetlighet eller fortsatta utveckling, rättsfrågans särskilda betydelse eller betydelse för samhället eller, i avsaknad av ett beslut av domstolen i andra instans, behovet av ett förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol. Parten får inge en ansökan om förnyad prövning till förstainstansdomstolen inom 45 dagar från delgivningen av domen.

Ansökan om förnyad prövning ska omfatta uppgift om den dom som parten söker förnyad prövning av, den överträdelse som påverkar saken, en exakt uppgift om vilken lag som har överträtts samt de grunder och rättsfrågor som ansökan bygger på.

Ansökan om förnyad prövning ska inges till den domstol som meddelade beslutet i första instans inom 45 dagar från delgivningen av beslutet. Ansökan om förnyad prövning ska uppfylla de allmänna kraven för inlagor och ska omfatta de bilagor som anges i § 413 i civilprocesslagen. I allmänhet beslutar högsta domstolen om revisionsansökningar utan förhandling (§§ 405–424 i civilprocesslagen).

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Enligt artikel 18.1 i förordningen är den domstol som meddelade domen i det europeiska småmålsförfarandet behörig att besluta om ansökan om förnyad prövning. En beskrivning av de domstolar som är behöriga i förfarandet och därmed att meddela dom finns i det avsnitt som avser artikel 25.1 a.

På grundval av artikel 19 i förordningen omfattar de tillämpliga reglerna i civilprocesslagen även förfarandet för ansökan om förnyad prövning, om inget annat föreskrivs i artikel 18 i förordningen.

När det gäller bestämmelserna om det europeiska småmålsförfarandet omfattar civilprocesslagen särskilda regler för förnyad prövning i enlighet med artikel 18 i förordningen (§ 602.1–602.3 i civilprocesslagen). I civilprocesslagen anges det uttryckligen att reglerna om kontroll av underlåtenhet att agera gäller förnyad prövning. I händelse av underlåtenhet att respektera tidsfristen för överklagande i en rättsfråga får man inte ansöka om återställande av försutten tid, och man har inte rätt att överklaga ett avslag på en ansökan om förnyad prövning på eget initiativ.

På denna grundval anges skälet till den förnyade prövningen och de omständigheter den bygger på i ansökan om förnyad prövning enligt artikel 18 i förordningen. Ansökan har inte suspensiv verkan på domens verkställighet. Om det förefaller troligt att ansökan kommer att befallas, får dock domstolen på eget initiativ besluta om att skjuta upp beslutets verkställighet utan att höra motparten. Domstolen får på begäran ändra beslutet om uppskjutande. Om förnyad prövning utesluts enligt lag, eller om ansökan lämnas in för sent, avslås ansökan utan prövning av sakfrågan. Domstolen får höra parterna innan den

beslut om ansökan. Huruvida villkoren för en ansökan är uppfyllda bedöms på grundval av sedvanerätt. Om domstolen beviljar ansökan upprepas förfarandet inom den nödvändiga ramen. Avslag på ansökan får överklagas.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Enligt civilprocesslagen ska förfarandet ske på ungerska (§ 113.1 i civilprocesslagen). I civilprocesslagen föreskrivs även att inlagor till domstolen ska vara på ungerska och att inlagor och beslut från domstolen ska delges på ungerska, om inget annat föreskrivs i lag, en bindande EU-rättsakt eller en internationell konvention. I lagen föreskrivs också att alla har rätt att använda sitt modersmål muntligen vid rättegång och, inom tillämpningsområdet för en internationell konvention, använda sitt modersmål, ett regionalt språk eller ett nationellt minoritetsspråk. Domstolen utser en tolk eller översättare om detta krävs för att skydda dessa rättigheter eller om det krävs enligt språkbestämmelserna i denna lag. Enligt de särskilda reglerna om det europeiska småmålsförfarandet får domstolen endast besluta att parten ska inge bestyrkt översättning av alla handlingar som parten har lagt fram om det inte finns något annat sätt att fastställa de relevanta sakförhållandena (§ 600.5 i civilprocesslagen).

Ungern har inte angett något officiellt språk förutom sitt eget som landet kan godta för det intyg som avses i artikel 21a.1 i förordningen.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Verkställighetsbeslut i mål som omfattas av förordningen får i Ungern utfärdas av distriktsdomstolen på den ort där den regionala domstolen har sitt säte och inom vars domkrets gäldenären har sin hemvist. I övriga fall får de utfärdas av distriktsdomstolen på den ort där de tillgångar som kan bli föremål för verkställighet finns, på ort där den ungerska filialen till ett utlandsregisterat företag är belägen eller, vid direkt handelsrepresentation, på den ort där filialen eller kontoret finns. I Budapest är detta den centrala distriktsdomstolen i Buda.

Den verkställande domstolen har i Ungern rätt att vidta de åtgärder som anges i artikel 23 i förordningen. I ungersk rätt är den verkställande domstolen den domstol som den oberoende exekutionstjänstemannen har knutits till.

Senaste uppdatering: 02/01/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Malta

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Behöriga domstolar att pröva en ansökan som inleder ett europeiskt småmålsförfarande är småmålsdomstolen på Malta (*Small Claims Tribunal (Malta)*) och småmålsdomstolen på Gozo (*Small Claims Tribunal (Gozo)*).

Dessa domstolar har följande kontaktuppgifter:

Small Claims Tribunal (Malta)

Telefon: 00356 25902000

E-post: courts.justice@gov.mt

Adress: Courts of Justice, Republic Street, Valletta, VLT2000, Malta.

Small Claims Tribunal (Gozo)

Telefon: 00356 22156650

E-post: gozocourts@ggoz@gov.mt

Adress: Gozo Courts and Tribunals, Cathedral Square, Victoria VCT1821, Gozo.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Följande kommunikationsmedel godtas: personliga besök på domstolens kansli, post, fax och e-post.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Om en konsument framställer en fordran mot en näringsidkare är den myndighet som ger praktisk hjälp ECC-Net Malta – European Consumer Centre Malta. Adressen till ECC-Net Malta är Consumer House, 47A, South Street, Valletta VLT1101 Malta.

E-post: ecc.malta@gov.mt

Om en fordran framställs av en näringsidkare mot en annan näringsidkare, ges denna praktiska hjälp av Malta Enterprise.

Adressen till Malta Enterprise är Malta Enterprise Corporation, Gwardamangia Hill, Pietà, MEC0001, Malta.

E-post: info@maltaenterprise.com

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Maltas processlagstiftning innehåller inte några bestämmelser om delgivning på elektronisk väg. Elektroniska delgivningsmetoder kan inte tillhandahållas och är inte tillåtna.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Ingen person eller yrkesgrupp omfattas av en sådan skyldighet.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Följande avgifter tas ut: 40 euro för att inge formulär A och 7,20 euro för varje delgivning till svarandena. Om formulär C används tas en avgift på 25 euro ut, respektive en avgift på 7,20 euro för varje delgivning. Banköverföring används som betalningsmetod för de avgifter som avses i artikel 15a.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Avgöranden från småmålsdomstolen på Malta kan överklagas till appellationsdomstolen (*Inferior Jurisdiction*) för Malta, och avgöranden från småmålsdomstolen på Gozo kan överklagas till appellationsdomstolen (*Inferior Jurisdiction*) för Gozo.

Enligt artikel 8 i kapitel 380 i Maltas lagsamling (*Laws of Malta*) får ett överklagande inges inom tjugo dagar från avgörandet. I artikel 8.2 anges att oberoende av fordrans storlek får ett överklagande alltid inges i följande fall:

a) I ärenden som rör småmålsdomstolens behörighet.

b) I ärenden som rör preskriptionsfrågor.

c) Vid överträdelser av artikel 7.2 i kapitel 380. I den artikeln anges att småmålsdomstolen ska skjuta upp sin prövning om svaranden bestrider fordran grundat på omständigheter som ligger utanför domstolens behörighet, och/eller om det pågår ett mål vid en behörig domstol vars resultat skulle kunna påverka den fordran som prövas vid småmålsdomstolen.

d) Om småmålsdomstolen har agerat på ett sätt som strider mot reglerna om opartiskhet och rättvisa och detta har skadat klagandens rättigheter.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Ansökningar om förnyad prövning enligt artikel 18 i förordningen ska lämnas in till småmålsdomstolen på Malta eller Gozo.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Det språk som godtas är maltesiska.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

De myndigheter som är behöriga att verkställa avgöranden är *Court of Magistrates (Malta)* eller *Court of Magistrates (Gozo)*, beroende på var den person mot vilken avgörandet ska verkställas är bosatt.

Senaste uppdatering: 04/07/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Nederländerna

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Frågor som rör det europeiska småmålsförfarandet prövas av domare vid en underdistriktsavdelning (*kantonrechter*).

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Enligt nederländsk civilprocesslagstiftning (artikel 33 i civilprocesslagen – *Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*) finns det inget som hindrar att ansökningsformulär ges in på elektronisk väg, förutsatt att det är möjligt enligt domstolens rättegångsregler. För närvarande erbjuder dock ingen domstol en sådan möjlighet. Ansökningar kan därför endast

översändas per post, eller

ges in direkt via domstolens kansli.

När det gäller lagstiftningen om förenkling och digitalisering av processlagstiftningen, vilken fortfarande håller på att utarbetas (inklusive en ny artikel 33 i civilprocesslagen), har bestämmelser om elektronisk inlämning införlivats genom genomförandeförordningen. Dessa bestämmelser kommer förmodligen att träda i kraft i ett senare skede.

Enligt den nya artikel 30c i civilprocesslagen måste förfaranden inledas elektroniskt. Enligt artikel 30c.4 måste inte fysiska personer och organisationer vars sammansättning inte fastställts i en notariehandling lämna in handlingar elektroniskt, om de inte företräds av en tredje part som tillhandahåller professionell rättshjälp.

Direkt elektronisk inlämning av handlingar om inledande av förfaranden från en annan medlemsstat kommer inte att vara möjligt för närvarande. Parter från en annan medlemsstat med ett professionellt ombud i Nederländerna kommer att kunna inge handlingar elektroniskt. Utländska parter som saknar ett juridiskt ombud och som vill inleda förfaranden måste inge fysiska handlingar.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Praktisk hjälp kan fås från de juridiska rådgivningskontoren (*Juridisch Loket*) och mer specifikt från det europeiska konsumentinformationscentret som sköts av de juridiska rådgivningskontoren.

Se <http://www.eccnederland.nl> och <http://www.juridischloket.nl>.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Delgivning enligt artikel 13.1 och skriftlig kommunikation enligt artikel 13.2 i förordningen sker i överensstämmelse med artikel 30e i civilprocesslagen. Efter ikraftträdandet av ovan nämnda lagstiftning kommer Nederländerna att arbeta efter antagandet att förfaranden inleds elektroniskt.

Enligt artikel 30e i civilprocesslagen kommer andra handlingar än de som inte specifikt måste inges och annan kommunikation mellan domstolen och parterna att offentliggöras elektroniskt om inte artikel 30c.5 är tillämplig. Enligt artikel 30c.5 ska de parter som inte måste skicka handlingar elektroniskt och som inte heller gör detta inge fysiska handlingar.

Enligt lagstiftningen om förenkling och digitalisering av processrätten är det ännu inte tekniskt möjligt för parter som bor i en annan medlemsstat att inge handlingar direkt (se punkt b ovan) och skicka dem via domstolarnas digitala system. Varken utländska företag eller fysiska personer måste inge handlingar elektroniskt. Om en part från en annan medlemsstat har ett juridiskt ombud i Nederländerna kommer förfarandena att ske elektroniskt, och domstolen kan därför delge de handlingar som avses i artikel 13.1 elektroniskt.

Delgivning kommer att ske per post när det gäller parter som inte måste inge handlingar elektroniskt och som inte har ett juridiskt ombud.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Se punkt d.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Endast personer som inger fordringar till underdistriktsavdelningen måste betala domstolsavgift. Svarande måste inte betala domstolsavgift. När det gäller domstolsavgifternas storlek görs det i Nederländerna åtskillnad mellan fordringar på mindre än 500 euro eller på ett obestämt belopp, och fordringar på 500–12 500 euro.

Det finns tre olika taxor. Vilken taxa som gäller beror på om huruvida käranden är en juridisk person, en fysisk person eller en fysisk person med begränsad ekonomisk förmåga.

Mer information om taxorna finns på www.rechtspraak.nl.

Distansbetalningar kan göras till de nederländska domstolarna genom banköverföring. Domstolens kontouppgifter finns på den avgiftsredovisning (*griffienota*) som domstolskansliet skickar. Domstolsavgifterna bör överföras till detta konto.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Enligt de nationella bestämmelserna får överklaganden mot beslut som fattats av domare vid en underdistriktsavdelning inges till appellationsdomstolen (*gerechtshof*) vid europeiska småmål som rör belopp på minst 1 750 euro. Tidsfristen för ingivande av överklaganden är 30 dagar från den dag då beslutet fattades.

För mer information om domstolarna i Nederländerna, se <http://www.rechtspraak.nl>.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Svarande kan begära att den underdistriktsavdelning som har fattat ett beslut i ett europeiskt småmålsförfarande ska ompröva beslutet av de skäl som anges i artikel 18.1 i förordningen. En sådan begäran måste inges inom den 30 dagar långa tidsfrist som anges i artikel 18.2.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Intyg i den mening som avses i artikel 20.2 i förordningen från en domstol i en annan medlemsstat måste upprättas på, eller översättas till, nederländska.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Ansvarig myndighet för verkställighet av ett avgörande i ett europeiskt småmålsförfarande är exekutionsbiträdena (*gerechtsdeurwaarders*).

När det gäller vilka myndigheter som är ansvariga med avseende på tillämpningen av artikel 23 i förordning (EG) nr 861/2007, se artikel 8 i lagen om tillämpning av det europeiska småmålsförfarandet.

Artikel 8 i lagen om tillämpning av det europeiska småmålsförfarandet:

"När det gäller sådana ansökningar i samband med verkställighet som avses i artiklarna 22 och 23 i förordningen är artikel 438 i civilprocesslagen tillämplig."

Artikel 438 i civilprocesslagen:

"1. Tvister som uppstår i samband med verkställighet av domstolsavgöranden ska prövas av den domstol som är behörig enligt de allmänna bestämmelserna, eller av domstolen i den domkrets där åtgärden äger rum, där ett eller flera av de berörda målen ska tas upp eller där verkställigheten kommer att äga rum.

2. Fram till dess att beslut om en interimistisk åtgärd har fattats kan även den domare som fattar beslut om interimistiska åtgärder (voorzieningenrechter) vid den enligt punkt 1 behöriga domstolen befatta sig med ärendet. Utan att det påverkar dess övriga befogenheter kan den domare som prövar ansökningar om interimistiska åtgärder skjuta upp verkställigheten för en viss tid eller till dess att dom meddelats, och därefter besluta att verkställighet kan ske endast om säkerhet ställs. Domaren kan upphäva beslut om verkställighet, oavsett om säkerhet har ställts eller ej. I samband med verkställigheten kan den besluta att formella fel ska rättas till, och ska därvid ange vilka av de formella bristerna som ska korrigeras och vem som ska bära kostnaderna för detta. Domaren kan besluta att eventuella tredjemän som berörs ska godkänna att verkställigheten fortgår och medverka till denna, även i sådana fall där käranden inte har ställt någon säkerhet.

3. Om tvisten inte kan lösas genom beslut om en interimistisk åtgärd kan den ansvariga domaren, i stället för att avvisa ansökan, hänskjuta saken till domstolen, med uppgift om när ärendet måste tas upp till prövning. En svarande som inte finner sig på utsatt tidpunkt och vars advokat inte har kontaktat domstolen för hans räkning, anses ha uteblivit endast om han har fått en uttrycklig kallelse till förhandlingen i fråga inom den gällande kallelsefristen eller den frist som domaren har fastställt på kärandens begäran.

4. Om det exekutionsbiträde som ansvarar för en verkställighet möter en invändning som kräver att en interimistisk åtgärd vidtas omedelbart, kan denne vända sig till domstolen med en rapport som han har upprättat, i syfte att utverka en sådan åtgärd. Domstolen ska vilandeförklara målet till dess att parterna kan kallas såvida den inte, på grund av invändningens natur, finner det nödvändigt att fatta beslut om en interimistisk åtgärd omedelbart. Ett exekutionsbiträde som utövar ovannämnda myndighet utan kärandens medgivande kan åläggas att stå för kostnaderna om det visar sig att åtgärden var ogrundad.

5. Tredje man som vill invända mot en verkställighetsåtgärd ska göra detta genom stämning av såväl käranden som svaranden."

Punkterna 3 och 5 kommer att ändras så att hänsyn tas till den lagstiftning som fortfarande håller på att utarbetas i fråga om förenklning och digitalisering av processrätten:

"3. Om tvisten inte kan lösas genom beslut om en interimistisk åtgärd kan den ansvarige domaren, i stället för att avvisa ansökan, hänskjuta saken till domstolen. Den domstol som prövar saken ska omedelbart fastställa ett datum för nästa steg i förfarandet. En svarande som inte finner sig på utsatt tidpunkt och vars advokat inte har kontaktat domstolen för hans räkning, anses ha uteblivit endast om han har fått en uttrycklig kallelse till förhandlingen i fråga inom den gällande kallelsefristen eller den frist som domaren har fastställt på kärandens begäran.

5. Tredje man som vill invända mot en verkställighetsåtgärd ska göra detta genom stämning av såväl käranden som svaranden."

Senaste uppdatering: 13/05/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Österrike

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

I Österrike är det distriktsdomstolarna (*Bezirksgerichte*) som har behörighet att pröva ärenden i första instans enligt förordning (EG) nr 861/2017, ändrad genom förordning (EU) 2015/2421, om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande. Geografisk behörighet fastställs genom den österrikiska behörighetslagstiftningen, i den mån som den inte redan fastställts genom tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttsens område.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Fordringar enligt förordning (EG) nr 861/2007, ändrad genom förordning (EU) 2015/2421, om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande kan inges i pappersform eller i elektronisk form via det digitala delgivningssystemet (*Elektronischer Rechtsverkehr*). Det digitala delgivningssystemet är i princip tillgängligt för alla fysiska och juridiska personer, men det krävs speciell programvara och att ett förmedlande organ är delaktigt. En uppdaterad förteckning över de förmedlande organen finns på

<http://www.edikte.justiz.gv.at/edikte/km/kmhlp05.nsf/all/erv>.

Inlagor och bilagor kan också inges elektroniskt med funktionen *Bürgerkarten* (underskrift med chipkort eller mobiltelefon – se <http://www.buergerkarte.at>), och e-formulär finns på det österrikiska domstolsverkets webbplats: <https://portal.justiz.gv.at/at.gv.justiz.formulare/Justiz/index.html>.

Handlingar får inte inges via fax eller e-post.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

I de fall där Österrike har internationell behörighet får parterna hjälp och allmän information från lämplig distriktsdomstol.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Domstolarna kan använda Österrikes digitala delgivningssystem för att delge parterna eller deras ombud handlingar elektroniskt. Överföringen måste ske enligt tydliga tekniska regler och mellan bestämda användare. Det digitala delgivningssystemet är i princip tillgängligt för alla fysiska och juridiska personer, men det krävs speciell programvara och att ett förmedlande organ är delaktigt. En uppdaterad förteckning över de förmedlande organen finns på <http://www.edikte.justiz.gv.at/edikte/km/kmhlp05.nsf/all/erv>.

Om delgivning inom det digitala delgivningssystemet inte är möjligt kan delgivning även ske via en administrativ avdelning för delgivning av handlingar, i enlighet med del 3 i den österrikiska delgivningslagen (*Zustellgesetz*, § 28 ff.).

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

De personer som måste använda Österrikes digitala delgivningssystem (men inte andra digitala delgivningssystem) är följande: advokater (*Rechtsanwälte*), andra personer med behörighet att företräda en svarande i straffrättsliga förfaranden (*Verteidiger in Strafsachen*), notarier (*Notare*), kredit- och finansinstitut (§§ 1.1 och 1.2 i banklagen – *BWG*), företag som omfattas av § 1.1, punkterna 1, 2, 4, 6, 7 och 8 i 2016 års lag om tillsyn av försäkringsföretag (*VAG 2016*), socialförsäkringsinstitut (§§ 23–25 i den allmänna socialförsäkringslagen – *ASVG*, § 15 i lagen om allmän försäkring inom handel och industri – *GSVG*, § 13 i lagen om allmän försäkring för lantbrukare – *BSVG*, § 9 i lagen om sjuk- och olycksfallsförsäkring för offentligt anställda – *B-KUVG* och § 4 i lagen om registrerad försäkring – *NVG*, 1972), pensionsinstitut (§ 479 i lagen om allmän försäkring – *ASVG*), byggarbetarnas semester- och avgångsvederlagskassa (§ 14 i lagen om byggarbetares semester- och avgångsvederlag – *BUAG*), farmaceutiska lönekassan (§ 1 i 2002 års lag om lönekassan), lönegarantifonden (§ 13 i lagen om lönegaranti vid insolvens – *IESG*) och de österrikiska socialförsäkringskassornas huvudförbund *IEF Service GmbH* (§ 1 i lagen om IEF –

IEFG), det österrikiska socialförsäkringsinstitutförbundet (§ 31 i lagen om allmän försäkring – ASVG), finansministeriets juridiska rådgivare och företrädare (*Finanzprokuratur*), som företräder staten i vissa ärenden) (§ 1 i lagen om finansiella åklagare – ProkG) och advokatsamfundet (*Rechtsanwaltskammern*).

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

I den österrikiska lagen om domstolsavgifter finns det inga separata bestämmelser om domstolsavgifter för europeiska småmålsförfaranden. När det gäller en fordran och det efterföljande förfarandet i första instans gäller **avgiftsrubrik 1 (TP 1)** i lagen om domstolsavgifter (GGG). När det gäller ett överklagande och det efterföljande förfarandet i andra instans gäller **avgiftsrubrik 2 (TP 2)** i **lagen om domstolsavgifter (GGG)**. Dessa avgifter är desamma som för alla nationella civilrättsliga mål.

Domstolsavgifterna beräknas utifrån det värde som talan avser (den ursprungliga fordrans värde plus eventuella andra belopp som tillförs fordran) eller det värde som överklagandet avser samt antalet parter. De för närvarande gällande avgifterna finns angivna i rättsinformationssystemet (<https://www.ris.bka.gv.at/Bundesrecht/>; under "Bundesrecht konsolidiert" ange "GGG" i fältet "Titel, Abkürzung", och "32" i fältet "Paragraph").

Betalningssätten fastställs i § 4 i lagen om domstolsavgifter, där det anges att avgifterna kan betalas med bankkort som har **uttagsfunktion** eller **kreditkort**, genom **betaling** eller **överföring** av beloppet till behörig domstolskonto, eller **kontant** till behörig domstol.

Alla avgifter kan också erläggas genom **autogiro** om domstolen (eller det österrikiska rättssystemet i allmänhet) har fått tillstånd att debitera domstolsavgifter från ett konto som uppgetts av den part som ska betala avgifterna och sätta in dem på ett konto tillhörande rättsväsendet, och om inlagan åtminstone **specificerar från vilket bankkonto** avgifterna ska dras och det högsta belopp som får debiteras.

Om fordran inges genom det **digitala delgivningssystemet** (ERV) måste avgifterna betalas via autogiro. Det högsta belopp som får dras behöver inte anges i detta fall.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

En dom som avkunnas i första instans av en distriktsdomstol får bli föremål för ett överklagande (*Berufung*) i ett ärende som inleds i enlighet med förordning (EG) nr 861/2007, ändrad genom förordning (EU) 2421/2015, om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande. Överklagandet måste inges skriftligen till den distriktsdomstol som avkunnade domen i första instans senast fyra veckor efter att domen delgetts. Överklagandet måste undertecknas av en advokat (*Rechtsanwalt*). Parten måste också företräddas av en advokat under överklagandeförfarandet.

Beslutet om rättegångskostnader kan bestridas (*Kostenrekurs*) även om domen i sig inte kan bestridas. Ett sådant överklagande måste inges skriftligen till den distriktsdomstol som avkunnade domen i första instans senast fyra veckor efter att domen delgetts.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Enligt § 548.5 i den österrikiska civilprocesslagen är den domstol som har behörighet i europeiska småmålsförfaranden även behörig för sådan förnyad prövning som avses i artikel 18 i förordningen.

Förnyad prövning sker endast om svaranden uttryckligen ansöker om detta. Svarandens ansökan måste innehålla rimliga skäl för en sådan förnyad prövning. Domstolen kommer endast att beakta inlagor från svaranden. Domstolen måste endast bevilja muntliga förhandlingar om den anser att detta är nödvändigt.

Om domstolen inte anser att de skäl till förnyad prövning som anges i artikel 18.1 är tillämpliga, kommer domstolen att avslå ansökan i enlighet med artikel 18.3, varpå den ursprungliga domen har fortsatt rättskraft. Ett överklagande (*Rekurs*) får göras av detta beslut. Om de skäl som anges i artikel 18.1 är tillämpliga, det vill säga om domstolen anser att skälen är motiverade, kommer domstolen däremot att upphäva den ursprungliga domen. Detta beslut kan inte bestridas. Tvisten återfår den status som den hade innan det förfarandemässiga steget med upphävandet togs. Under den förnyade prövning som avses i artikel 18 kan svaranden ansöka om vilandeförklaring eller begränsning av verkställighet i verkställighetsmedlemsstaten i enlighet med artikel 23.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Godtaget språk enligt artikel 21a.1 är tyska.

Österrikiska medborgare och medborgare i länder som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får, utöver det officiella språket (tyska), använda ungerska vid distriktsdomstolarna i Oberpullendorf och Oberwart, slovenska vid distriktsdomstolarna i Ferlach, Eisenkappel och Bleiburg och kroatiska vid distriktsdomstolarna i Eisenstadt, Güssing, Mattersburg, Neusiedl am See, Oberpullendorf och Oberwart.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

De myndigheter som är behöriga för verkställighet och för tillämpningen av artikel 23 är distriktsdomstolarna. Geografisk behörighet fastställs i enlighet med den österrikiska lagen om verkställighet (*Exekutionsordnung*).

Senaste uppdatering: 27/06/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Polen

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Distriktsdomstolar (*sądy rejonowe*) eller regionala domstolar (*sądy okręgowe*).

I princip är distriktsdomstolen behörig (i första instans). Regiondomstolen är dock behörig (i första instans) i ärenden som på grund av sin karaktär faller inom de regionala domstolarnas behörighet oavsett värdet på fordran. Detta inbegriper t.ex. upphovsrättsliga anspråk.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Ansökningar ska inges skriftligen och på papper.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Kundtjänstkontor (*Biura Obsługi Interesantów*) vid distriktsdomstolarna och de regionala domstolarna.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Elektroniska kommunikationsmedel är inte tillåtna.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Det finns inte någon sådan skyldighet.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

En avgift på 100 zloty tas ut för ansökningar i mål som prövas inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet. Samma avgift tas även ut för överklaganden.

Domstolsavgifter i civilrättsliga ärenden kan betalas genom banköverföring till behörig domstols transaktionskonto (kontoinformationen kan erhållas direkt från domstolen eller från domstolens webbplats, eller från justitieministeriets webbplats), direkt på domstolens betalningskontor eller genom de stämpelavgiftsmärken som kan köpas på domstolens betalningskontor.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Vid de omständigheter som avses i artikel 7.2 i förordningen meddelar den behöriga domstolen sin dom. Denna berörda part får **överklaga** domen till den domstol som dömer i andra instans (dvs. domar från distriktsdomstolarna överklagas till de regionala domstolarna och domar från de regionala domstolarna överklagas till appellationsdomstolarna). Överklaganden ska inges till den domstol som meddelade den angripna domen inom **två veckor från det att den motiverade domen meddelades klaganden**. Om den berörda parten inte begär att delges en motiverad dom inom en vecka från det att domen meddelades (eller, om domen meddelades inom lyckta dörrar, inom en vecka från det att domen mottogs), börjar fristen för att inge överklaganden att löpa när fristen för att inge en sådan ansökan löper ut (artiklarna 316.1, 367.1 och 367.2 jämförda med artiklarna 369 och 50526 i civilprocesslagen). Vid de omständigheter som avses i artikel 7.3 i förordningen meddelar domstolen en tredsakod. Svaranden kan inge en invändning mot tredsakoden till den domstol som meddelade tredsakoden. Om invändningen inte godtas har sökanden rätt att överklaga i enlighet med de allmänna villkoren för överklagande (artiklarna 339.1, 342 och 344.1 i civilprocesslagen).

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

En ansökan om att upphäva en dom (artikel 50527a i civilprocesslagen). Den domstol som meddelade domen är behörig att pröva ansökan.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Polska.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Exekutionsbiträden (*komornicy*) är behöriga myndigheter i fråga om verkställighet av domar som meddelats inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet. Klagomål mot de åtgärder som exekutionsbiträdena vidtar kan inges till behörig distriktsdomstol. Rättslig grund: artikel 767.1 i civilprocesslagen.

Ansökningar om hinder mot verkställighet ska inges till den regionala domstol som är behörig i den domkrets där gäldenären har hemvist eller sitt säte, eller i avsaknad av en sådan domstol till den regionala domstol i vars domkrets verkställigheten ska utföras eller utförs.

Behörig distriktsdomstol är den myndighet som ansvarar för genomförandet av åtgärderna enligt artikel 23 i förordningen. Rättslig grund: Artikel 115320.1 och 115320.2 i civilprocesslagen (för verkställighet utanför Polen grundat på en dom som meddelats i en annan EU-medlemsstat inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet) eller artikel 8202 i civilprocesslagen (för verkställighet i Polen grundat på en exekutionstitel i form av en dom som meddelats av en polsk domstol inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet och som innehåller en verkställbarhetsförklaring).

Senaste uppdatering: 04/04/2019

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Portugal

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Behöriga domstolar är de lokala civildomstolarna och de allmänna domstolarna.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Godtagna kommunikationsvägar är rekommenderat brev, fax och elektronisk dataöverföring.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

DGAJ – Portugals domstolsverk (<http://www.dgaj.mj.pt/DGAJ/sections/home>).

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Följande kommunikationsmedel är tillgängliga:

Elektronisk kommunikation via det it-system som stöder domstolarnas arbete, Internet: <https://citius.tribunaisnet.mj.pt/habilus/myhabilus/Login.aspx>, när parterna har utsett juridiska ombud. Partens juridiska ombud måste därför först ansöka om registrering hos det organ som har i uppgift att sköta tillgången till it-systemet (artikel 132.1 och 132.3 samt artiklarna 247 och 248 i civilprocesslagen och artiklarna 3, 5, 25 och 26 i ministerförfordning (*Portaria*) nr 280/2013 av den 26 augusti 2013).

Kommunikation med rekommenderat brev adresserat till partens bostad eller säte eller till den adress som parten valt för delgivning, om inte parten har utsett ett juridiskt ombud (artikel 249 i civilprocesslagen).

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Juridiska ombud, domare, åklagare och domstolstjänstemän, via det it-system som stöder domstolarnas arbete (<https://citius.tribunaisnet.mj.pt/habilus/myhabilus/Login.aspx>) (artiklarna 3 och 5 i ministerförfordning nr 280/2013 av den 26 augusti 2013).

Om juridiska ombud finns måste de först ansöka om registrering hos det organ som har i uppgift att sköta tillgången till it-systemet. Det bör noteras att systemet säkerställer vilket datum delgivningen sker, och delgivningen förväntas ske tre dagar efter att delgivningen upprättats eller nästkommande arbetsdag (artiklarna 247 och 248 i civilprocesslagen).

Om parten inte har utsett ett juridiskt ombud skickas delgivningarna med rekommenderat brev adresserat till partens bostad eller säte eller till den adress som parten valt för delgivning. Delgivningen förväntas ske tre dagar efter registreringen eller nästkommande arbetsdag (artikel 249.1 i civilprocesslagen).

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningsätt

- Där beloppet är högst 2 000 euro: 102 euro (1 beräkningsenhet).
- Där beloppet överstiger 2 000 euro men understiger 5 000 euro: 204 euro (2 beräkningsenheter).

Om ärendet visar sig vara mycket komplext kan domaren besluta att tillämpa följande kostnader:

- Där beloppet är högst 2 000 euro: 153 euro (1,5 beräkningsenheter).
- Där beloppet överstiger 2 000 euro men understiger 5 000 euro: 306 euro (3 beräkningsenheter).

(Artikel 6.1 och 6.5 i förordningen om processuella kostnader som antogs genom lagdekret nr 34/2008 av den 26 februari 2008, enligt senaste ändring.)

Om svaranden, i enlighet med artikel 17.1 a i förordning (EG) nr 1896/2006, inom ramen för det europeiska betalningsföreläggandet, lämnar in ett bestridande och förfarandet går vidare, ska det belopp som erlagts inom förfarandet minskas med beloppet för de processrättsliga kostnaderna för det europeiska småmålsförfarandet, i fråga om sökanden.

Denna minskning kan utgöra 102 euro (1 beräkningsenhet) eller 153 euro (1,5 beräkningsenheter). (Artikel 7.6 i förordningen om processuella kostnader som antogs genom lagdekret nr 34/2008 av den 26 februari 2008, enligt senaste ändring.)

Om det finns ett motkrav läggs båda de berörda beloppen läggs samman vid kostnadsberäkningen, vilket kan leda till fall där beloppet sammantaget uppgår till 10 000 euro. Kostnaderna med avseende på ärenden där de berörda beloppen ligger mellan 8 000 och 10 000 euro ligger på motsvarande 3 beräkningsenheter (306 euro) eller 4,5 beräkningsenheter (459 euro) i särskilt komplicerade fall. Det bör noteras att i fall där de involverade beloppen uppgår

till mellan 5 000,01 euro och 8 000 euro ligger kostnaderna på 2 beräkningsenheter (204 euro) eller 3 beräkningsenheter (306 euro) i särskilt komplicerade fall (artikel 11 i förordningen om processuella kostnader som antogs genom lagdekret nr 34/2008 av den 26 februari 2008, i dess lydelse enligt den senaste ändringen och jämförd med artiklarna 145.5, 530.2, 299.1–2 och 297.2 i civilprocesslagen).

Godtagen betalningsmetod är banköverföring.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Överklaganden prövas endast i de fall som föreskrivs i artikel 629.2 i civilprocesslagen eller i artikel 696 i nämnda lag.

Enligt artikel 629.2 i civilprocesslagen kan därför ett överklagande alltid prövas, oavsett vilka värden målet eller domen avser, i följande fall:

- Om internationella behörighetsregler överträtts, materiella eller hierarkiska behörighetsregler överträtts eller domen är oförenlig med en tidigare lagakraftvunnen dom.
- Med åberopande av att målets eller omständigheternas värde överskrider det gränsvärde som fastställts för den domstol som prövat ärendet.
- Domar som meddelas rörande samma lag och beträffande samma grundläggande rättsfråga i strid med rättspraxis från högsta domstolen (*Supremo Tribunal de Justiça*).
- Domar som meddelas i andra instans i strid med avgörande från samma instans eller en annan domstol rörande samma lag och beträffande samma grundläggande rättsfråga och av vilken sedvanlig omprövning inte kan beviljas av andra skäl än domstolens behörighet i sista instans, förutsatt att ingen dom förenlig med den aktuella domen meddelats i syfte att samordna rättspraxis.

Enligt artikel 696 i civilprocesslagen får en dom som vunnit laga kraft endast omprövas om

- andra lagakraftvunna domar har visat att avgörandet var resultatet av en brottslig handling som domaren begick i tjänsten,
- det kan styrkas att skriftlig bevisning, vittnesmål eller sakkunnigutlåtanden är falska och detta skulle kunna ha inverkat avgörande på den dom som ska omprövas, och denna fråga inte togs upp under den rättegång där avgörandet meddelades,
- en handling kommer i dagen som parten inte kände till eller inte kunde använda sig av under rättegången och som är tillräcklig för att ändra domen till förmån för den förlorande parten,
- erkännanden, återkallelser av talan eller förlikningar som ligger till grund för domen är ogiltiga eller kan förklaras ogiltiga,
- en tredskodom har meddelats i svarandens uttalande och det visar sig att denne inte har delgivits stämningen eller att stämningen är ogiltig,
- den är oförenlig med en lagakraftvunnen dom av en internationell överklagandeinstans som är bindande för den portugisiska staten,
- tvisten grundades på en skenrättshandling, och domstolen inte uppmärksammade detta och därför inte utnyttjade de befogenheter som den givits enligt artikel 612.

Enligt artikel 638.1 i civilprocesslagen är tidsfristen för ingivande av ett överklagande 30 dagar från det att domen delges.

Enligt artikel 697.2 och 697.3 i civilprocesslagen får extraordinära rättsmedel för förnyad prövning inte användas om mer än fem år har gått sedan den lagakraftvunna domen. Tidsfristen för användning av sådana rättsmedel är 60 dagar, räknat från följande dagar:

- När det gäller artikel 696 a, från datumet för den lagakraftvunna dom som den förnyade prövningen grundas på.
- När det gäller artikel 696 f, från den dag då den dom som den förnyade prövningen grundas på fick laga kraft.
- I övriga fall, från den dag då klaganden erhöll handlingen eller informerades om den omständighet som den förnyade prövningen baseras på.
- När det gäller artikel 696 g är tidsfristen för användningen av rättsmedlet två år, räknat från den dag då klaganden informeras om avgörandet, utan påverkan på den femåriga tidsfrist som tidigare nämnts.

Domstolar med behörighet att avgöra överklagandet är *Tribunais de Relação* (appellationsdomstolarna) i de situationer som anges i artikel 629.2 i civilprocesslagen och de domstolar som avkunnade den dom som ska prövas på nytt liksom anges i punkt a i de fall som avses i artikel 696 i civilprocesslagen.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Överklagandet görs vid den domstol som avkunnade den dom som ska omprövas, och klaganden måste presentera de fakta som utgör skälen till överklagandet. Vid överklagandet måste klaganden inge ett intyg om den dom eller handling som begäran baseras på (artiklarna 697.1 och 698 i civilprocesslagen).

Domstolar med behörighet att avgöra överklagandet är de domstolar som avkunnade det beslut som ska omprövas, liksom anges i punkt a.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Engelska, franska och spanska är de språk som godtas.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Verkställighetsdomstolarna (*juízos de execução*) har behörighet att verkställa domar. Om inga verkställighetsdomstolar finns är det de lokala civildomstolarna och de allmänna domstolarna som har denna behörighet.

När det gäller verkställande av domar som avkunnats av portugisisk domstol, ska begäran om verkställighet inges inom ramen för de domstolsförhandlingar där domen avkunnades (artikel 85.1 i civilprocesslagen). Begäran om verkställighet, de åtföljande handlingarna och kopian av domen skickas därefter omedelbart till behörig verkställighetsdomstol, om sådan finns (artikel 85.2 i civilprocesslagen).

Om domen avkunnades i en annan medlemsstat är det domstolen vid svarandens hemvist som har behörighet (artikel 90 i civilprocesslagen).

Senaste uppdatering: 20/05/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Rumänien

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Distriktsdomstolarna är behöriga att avgöra småmål i första instans. Deras beslut kan endast överklagas till en tribunal inom 30 dagar efter det att beslutet fattades. Se artikel 2 i artikel 110 i regeringens undantagsförordning nr 119/2006 om nödvändiga åtgärder för att genomföra vissa gemenskapsförordningar i och med Rumäniens anslutning till EU, godkänd genom lag nr 191/2007, i dess ändrade lydelse.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Enligt det standardförfarande som föreskrivs i artikel 148.2 i civilprocesslagen kan en ansökan som inges till domstolen personligen eller genom ombud lämnas i ett elektroniskt format, om ansökan uppfyller de lagstadgade villkoren (denna bestämmelse gäller, i förekommande fall, också i de fall då det i civilprocesslagen föreskrivs att parternas skrivelser, ståndpunkter, yrkanden eller andra inlagor som inges till domstolen ska vara skriftliga – artikel 148.3 i civilprocesslagen).

Enligt det standardförfarande som föreskrivs i artikel 199.1 i civilprocesslagen blir en stämningsansökan (*cerere de chemare in judecată*) som inges personligen eller genom ombud, med post, bud eller fax, eller som skannas och skickas med e-post eller som en elektronisk handling, registrerad och stämplad med inkommandedatum.

Obs! I det särskilda småmålsförfarandet (som ska tillämpas vid interna tvister) inleder käranden förfarandet genom att fylla i ett ansökningsformulär och inge eller översända detta till behörig domstol med post eller på något annat sätt som gör att ett mottagningsbevis kan utfärdas (artikel 1029.1 i civilprocesslagen).

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

I enlighet med artikel 11.1 i förordning (EG) nr 861/2007, i dess ändrade lydelse, ges praktisk hjälp med att fylla i ansökningsformuläret av de advokater som utses för detta ändamål var tredje månad enligt ett roterande system, som en del av varje advokatsamfundets juridiska hjälp. Den förteckning över advokater som utsetts på detta sätt och deras kontaktuppgifter finns på Nationella advokatsamfundets och varje enskilt advokatsamfundets webbplats, och meddelas varje domstol så att den kan sättas upp i dess lokaler och visas på domstolsportalen. När det gäller det praktiska biståndet har advokaten rätt till ett arvode, som fastställs i det protokoll som ingås i enlighet med lagen för att fastställa arvoden till advokater för deras tjänster utanför domstol och för rättshjälp.

Advokaten ska inte ha rätt till ersättning eller annan belöning från den person som bistås, oavsett form. Se artikel 1 i artikel 110 i regeringens undantagsförordning nr 119/2006 om nödvändiga åtgärder för att genomföra vissa gemenskapsförordningar i och med Rumäniens anslutning till EU, godkänd genom lag nr 191/2007, i dess ändrade lydelse.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Artikel 154.6 och 154.61 i civilprocesslagen

Stämningar och andra inlagor får delges av en domstolstjänsteman och via fax eller e-post eller på annat sätt som gör det möjligt att överföra handlingens innehåll och få ett mottagningsbevis, om den berörda parten har lämnat sina kontaktuppgifter till domstolen i detta syfte. Vid delgivningen åtföljs rättegångshandlingarna av domstolens utökade elektroniska signatur, som ersätter domstolens stämpel och ansvarig domstolstjänstemans signatur som obligatoriska referenser på handlingarna. Varje domstol har en enda utökad elektronisk signatur för stämningar och rättegångshandlingar. Stämningar och andra inlagor ska anses vara delgivna när ett meddelande mottas från det använda systemet om att de har kommit fram till adressaten i enlighet med de uppgifter som denne har lämnat.

Artikel 205.2 a i civilprocesslagen

Svaret ska innehålla följande: svarandens för- och efternamn, personnummer, hemvist eller bostadsort, eller för juridiska personer, namn och säte samt i förekommande fall registreringsnummer eller skatteregistreringsnummer, registreringsnumret i handelsregistret eller registret över juridiska personer och bankkontonummer, om käranden inte redan har uppgett detta i stämningsansökan. Bestämmelserna i artikel 148.1 andra meningen gäller i tillämpliga delar. Om svaranden bor utomlands ska även en adress i Rumänien anges, till vilken all korrespondens i målet ska ställas.

Artikel 194 a i civilprocesslagen

Stämningsansökan ska innehålla följande:

a) Parternas för- och efternamn och deras hemvist eller bostadsort, eller i fråga om juridiska personer deras namn och säte. Ansökan ska även innehålla personnummer eller skatteregistreringsnummer, registreringsnumret i handelsregistret eller registret över juridiska personer och kärandens och svarandens bankkontonummer, om parterna har tilldelats dessa identifikatorer i enlighet med lagstiftningen, i den utsträckning käranden känner till dessa uppgifter. Bestämmelserna i artikel 148.1 andra meningen gäller i tillämpliga delar. Om käranden bor utomlands ska även en adress i Rumänien anges, till vilken all korrespondens i målet ska ställas.

Artikel 148.1–148.3 i civilprocesslagen

1) Alla ansökningar som inges till domstolarna ska vara skriftliga och innehålla namnet på den domstol som ansökan riktas till, parternas för- och efternamn, hemvist eller bostadsort eller, i förekommande fall, deras firmanamn och den ort där rörelsen bedrivs, deras ombuds för- och efternamn, hemvist eller bostadsort, i förekommande fall föremålet för talan, värdet på fordran, i förekommande fall de omständigheter som ligger till grund för fordran samt en underskrift. Ansökan ska i förekommande fall också innehålla en e-postadress eller de kontaktuppgifter som parterna uppgett för detta ändamål samt telefonnummer, faxnummer och liknande uppgifter.

2) Ansökningar som görs personligen eller genom ombud kan lämnas i ett elektroniskt format, om ansökan uppfyller de lagstadgade villkoren.

3) Bestämmelserna i punkt 2 gäller även i tillämpliga delar när det i denna lag föreskrivs att parternas inlagor, argument eller slutsatser eller andra inlagor som inges till domstolen ska vara skriftliga.

Artikel 169 i civilprocesslagen

Efter att en talan har väckts vid domstolen får ansökningar, svarsinlagor eller andra handlingar skickas direkt till domstolen av en advokat eller en juridisk rådgivare, om parterna har en sådan. I så fall ska mottagaren bekräfta att denne har mottagit det exemplar som ingetts till domstolen eller i förekommande fall på något annat sätt bekräfta att detta förfarande har avslutats.

Artikel 199.1 i civilprocesslagen

1) En stämningsansökan som ingetts personligen eller genom ombud, med post, bud eller fax, eller som skannats in och skickats med e-post eller som en elektronisk handling, registreras och stämplas med inkommandedatum.

Artikel 149.4 i civilprocesslagen

4) Om ansökan har ingetts med fax eller e-post i enlighet med lagstiftningen är den ansvariga domstolstjänstemannen automatiskt skyldig att göra kopior av ansökan. Den part som är skyldig att tillhandahålla kopior av ansökan står för kopieringskostnaderna. Bestämmelserna i artikel 154.6 är fortfarande tillämpliga.

I det särskilda småmålsförfarandet (som ska tillämpas vid inhemska tvister) inleder käranden förfarandet genom att fylla i ett ansökningsformulär och inge eller översända detta till behörig domstol med post eller på något annat sätt som gör att ett mottagningsbevis kan utfärdas (artikel 1029.1 i civilprocesslagen).

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Om domstolen, i enlighet med lagstiftningen, översänder inlagor på elektronisk väg är parterna skyldiga att godta detta kommunikationsmedel. Detta gäller endast om parterna (eller deras ombud, inbegripet advokater) har lämnat sina e-postadresser (se även svaret beträffande artikel 25.1 d).

Om en part, i enlighet med lagstiftningen, översänder inlagor på elektronisk väg är parterna skyldiga att godta detta kommunikationsmedel.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Artikel 10.1 b, 10.2 och 10.3 i regeringens undantagsförordning nr 80/2013 om domstolars stämpelavgifter

1) När det gäller verkställighet tas följande avgifter ut i samband med nedanstående ansökningar:

[...]

b) Ansökan om uppskjutande av verkställighet, inklusive provisorisk verkställighet – 50 rumänska leu (RON).

2) Om gäldenären motsätter sig verkställigheten beräknas stämpelavgiften på värdet av de varor som omfattas av verkställigheten eller av det aktuella skuldbeloppet, när skulden är lägre än varornas värde. Denna avgift får inte överskrida 1 000 RON, oavsett vilket belopp tvisten avser. Om föremålet för verkställigheten inte kan värderas i pengar är avgiften 100 RON för invändningen mot verkställighetsförfarandet.

3) Om det i invändningen mot verkställighetsförfarandet, enligt de villkor som anges i artikel 712.2 i civilprocesslagen, även hänvisas till faktiska eller rättsliga skäl som rör själva innehållat i lagstiftningen, fastställs stämpelavgiften i enlighet med artikel 3.1.

Artikel 33.1 i regeringens undantagsförordning nr 80/2013 om domstolars stämpelavgifter

Domstolars stämpelavgifter ska betalas i förskott, om inte annat föreskrivs i lag.

Artikel 40.1 och 40.2 i regeringens undantagsförordning nr 80/2013 om domstolars stämpelavgifter

Om den person som är skyldig att betala stämpelavgiften saknar hemvist eller bostadsort eller, i förekommande fall, säte i Rumänien, ska stämpelavgiften betalas till det lokala budgetkontot för den administrativa enhet där den behöriga domstolen är belägen. Betalningen ska ske genom kontant betalning, banköverföring eller via internet. Övannämnda konto ska vara ett separat lokalt budgetkonto för "domstolars stämpelavgifter och andra stämpelavgifter" för den territoriella administrativa enhet där den fysiska personen har hemvist eller bostadsort eller, i förekommande fall, där den juridiska personen har sitt säte. Avgiften för mindre fordringar i enlighet med det särskilda förfarandet i civilprocesslagen eller småmålsförordningen ska vara 50 RON om fordrans värde inte överstiger 2 000 RON eller om motsvarande värde i euro inte överstiger 2 000 RON, och 200 RON om fordrans värde överstiger 2 000 RON eller motsvarande i euro. Se artikel 6.1 i undantagsförordning nr 80/2013 om domstolars stämpelavgifter.

Obs! På webbplatsen <https://portal.just.ro/SitePages/acasa.aspx> finns för varje domstol en underavdelning med rubriken "Bine de știut" (Bra att veta) där det anges till vilka konton stämpelavgifterna kan betalas.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

I enlighet med artikel 17 i förordningen kan ett överklagande inges till en tribunal (andrainstansdomstol) inom 30 dagar från det att avgörandet meddelades (artikel 466.1, 468.1 och 94.1 k jämförd med artikel 95.2 i civilprocesslagen).

Obs! I det särskilda småmålsförfarandet (som ska tillämpas vid interna tvister) kan distriktsdomstolens avgörande endast överklagas till en tribunal.

Överklagandet ska inges inom 30 dagar från det att avgörandet meddelades (artikel 1033.1 i civilprocesslagen).

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

För standardförfarandet gäller följande:

– En talan om upphävande av en lagkraftvunnen dom (ett extraordinärt rättsmedel) kan väckas om sökanden inte vederbörligen har kallats att inställa sig inför domstolen och inte närvarade vid förhandlingen. Talan om upphävande ska inges till den domstol vars dom bestrids (artiklarna 503.1 och 505.1 i civilprocesslagen).

– Förnyad prövning (ett extraordinärt rättsmedel) av sakinnehållet i en dom kan krävas om parten var förhindrad att inställa sig i rätten och inte kunde meddela domstolen detta på grund av omständigheter som låg utanför hans eller hennes kontroll. Ansökan om förnyad prövning ska inges till den domstol vars avgörande ska omprövas (artikel 509.1.9 och 509.2 samt artikel 510.1 i civilprocesslagen).

– En part som missar en tidsfrist får endast en ny tidsfrist om han eller hon kan visa att det fanns vederbörligen motiverade skäl till förseningen. Parten ska följa föreskrifterna i inlagan senast 15 dagar från slutpunkten på den händelse som förhindrade honom eller henne att iaktta fristen och samtidigt begära en ny tidsfrist. Vid överklaganden är denna tidsfrist identisk med den tidsfrist som föreskrivs i överklagandeförfarandet. Begäran om en ny tidsfrist ska handläggas av den domstol som är behörig att pröva en ansökan om den rättighet som utövas inom tidsfristen (artikel 186 i civilprocesslagen).

Ansökan om förnyad prövning omfattas av behörigheten för den domstol vars avgörande bestrids. Se artikel 3 i artikel 110 i regeringens undantagsförordning nr 119/2006 om nödvändiga åtgärder för att genomföra vissa gemenskapsförordningar i och med Rumäniens anslutning till EU, godkänd genom lag nr 191/2007, i dess ändrade lydelse.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Rumänska.

Senaste uppdatering: 14/02/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Slovenien

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Följande domstolar är behöriga att meddela dom i ett europeiskt småmålsförfarande:

de **lokala domstolarna** (*okrajna sodišča*) i samband med civilrättsliga mål (artikel 30 i civilprocesslagen (*Uradni list RS* (UL RS, Sloveniens officiella kungörelseorgan) nr 73/07 – officiell konsoliderad text, 45/08–45/08 – lagen om skiljeförfarande (ZArbit), 111/08 – författningsdomstolens beslut, 57/09 – författningsdomstolens beslut, 12/10 – författningsdomstolens beslut, 50/10 – författningsdomstolens beslut, 107/10 – författningsdomstolens beslut, 75/12 – författningsdomstolens beslut, 40/13 – författningsdomstolens beslut, 92/13 – författningsdomstolens beslut, 10/14 – författningsdomstolens beslut, 48/15 – författningsdomstolens beslut, 6/17 – författningsdomstolens beslut, 10/17 och [16/19](#) – ZNP-1, nedan kallad *ZPP*) och **distriktsdomstolar** (*okrožna sodišča*) för handelsrättsliga mål (artikel 32 i ZPP). Tillämpningen av reglerna om handelsrättsliga tvister regleras av artiklarna 480–484 i ZPP. Texten till ZPP är tillgänglig via Sloveniens rättsinformationssystem:

<http://pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO1212>

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

De kommunikationsmedel som godtas i ett europeiskt småmålsförfarande, och som domstolarna har tillgång till i enlighet med artikel 4.1, är

– standardansökningsformulär A (bilaga I), som inges till behörig domstol via post, med hjälp av kommunikationsteknik (t.ex. fax), överlämnas direkt till organet eller av en person i vars yrkesuppgifter det ingår att inge ansökningar (artikel 105b i ZPP).

Än så länge får ansökningar inte inges elektroniskt.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Följande myndigheter eller organisationer har befogenhet att lämna praktisk hjälp i enlighet med artikel 11:

Personalen vid behörig domstol tillhandahåller kostnadsfri praktisk hjälp med att fylla i formulär och allmän information om förfarandet. Praktisk hjälp för konsumenter ges även av Europeiska konsumentcentret, Kotnikova 5, 1000 Ljubljana, e-post: epc.mgrt@gov.si, tfn: (01) 400 37 29, webbplats: <https://www.epc.si/>.

Konsumenter kan även begära och få kostnadsfri rättshjälp om de uppfyller de krav som anges i lagen om kostnadsfri rättshjälp (UL RS nr 96/04 – officiell konsoliderad text, 23/05, 15/14 – författningsdomstolens beslut och 19/15, nedan kallad *ZBPP*). Kostnadsfri rättshjälp kan ges för juridisk rådgivning, juridiskt ombud och andra juridiska tjänster som anges i ZBPP, och genom befrielse från att betala domstolskostnader.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Metoderna för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta i enlighet med artikel 13.1, 13.2 och 13.3, och metoderna för att på förhand ge sitt samtycke till elektronisk delgivning av handlingar enligt artikel 13.1 och 13.2 är följande:

De handlingar som avses i artikel 5.2 och 5.6 och domar som meddelats enligt artikel 7 delges i enlighet med ZPP.

Artiklarna 132–150 i ZPP reglerar delgivning av handlingar och inspektion av ärendeakter.

I artikel 132 i ZPP anges olika metoder för delgivning av handlingar – post, säker e-post, exekutionstjänsteman, i domstolen eller på annat sätt som föreskrivs i lag (delgivning av en juridisk eller fysisk person som yrkesmässigt delger handlingar).

Än så länge går det inte att delge handlingar på elektronisk väg i civilrättsliga förfaranden. Domstolshandlingar i sådana förfaranden måste därför delges i fysisk form, vanligtvis med post.

Tid och plats för delgivning av handlingar: dagtid kl. 6.00–22.00, eller dygnet runt via epost (artikel 139.1 i ZPP).

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Följande personer eller, i förekommande fall, yrkesgrupper har en rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation på elektronisk väg i enlighet med artikel 13.1 och 13.2:

Än så länge går det inte att delge handlingar på elektronisk väg i civilrättsliga förfaranden. Domstolshandlingar i sådan förfaranden måste därför delges i fysisk form, vanligtvis med post.

När det blir tekniskt möjligt att delge domstolshandlingar på elektronisk väg kommer domstolarna alltid att delge domstolshandlingar på elektronisk väg (till en säker brevlåda) när de delger nationella myndigheter, advokater, notarier, exekutionstjänstemän, sakkunniga, värderingsmän, tolkar, konkursförvaltare eller andra personer eller organ vars arbete kräver ökad tillförlitlighet.

Förteckningen över personer och organ vars arbete kräver ökad tillförlitlighet ska upprättas och offentliggöras av Sloveniens Högsta domstol, på dess webbplats (portalen e-Sodstvo). De personer och organ som anges i denna förteckning måste öppna en säker brevlåda, och dess adress översändas till Sloveniens Högsta domstol. De måste dessutom underrätta Högsta domstolen om eventuella adressändringar. Den adress som anges i förteckningen anses utgöra den säkra brevlådans officiella adress.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Domstolsavgifterna för det europeiska småmålsförfarandet, dvs. hur avgifterna ska beräknas och vilka betalningssätt som godtas i enlighet med artikel 15a, är som följer:

Storleken på domstolsavgifterna fastställs i lagen om domstolsavgifter (UL RS nr 37/08, 97/10, 63/13, 58/14 – författningsdomstolens beslut, 19/15 – författningsdomstolens beslut, 30/16, 10/17 – ZPP-E, 11/18 – ZIZ-L och 35/18 – författningsdomstolens beslut, nedan kallad ZST-1). Domstolsavgifterna för det europeiska småmålsförfarandet är identiska med de avgifter som tas ut för nationella förenklade förfaranden.

En engångsavgift betalas för det europeiska småmålsförfarandet. Storleken på avgiften beror på värdet på föremålet för talan:

Om värdet på föremålet för talan är euro eller lägre	är domstolsavgiften euro
300	54
600	78
900	102
1 200	126
1 500	150
2 000	165
2 500	180
3 000	195
3 500	210
4 000	225
4 500	240
5 000	255

Käranden måste betala ovannämnda domstolsavgift när det europeiska småmålsförfarandet inleds. Avgiften kan betalas i förskott, dvs. när talan väcks.

Alternativt kan ansökan inges i förväg till domstolen. I så fall måste sökanden vänta tills domstolen skickar ut ett betalningsföreläggande. I detta anges inte bara vilket belopp som ska betalas utan även annan information som krävs för att betalningen ska kunna genomföras (som t.ex. betalningsfristen).

Domstolsavgifter kan betalas på distans. På så sätt kan parter betala från en annan medlemsstat än den medlemsstat där domstolen är belägen genom att använda sig av minst en av följande betalningsmetoder:

- banköverföring,
- betalning med kredit- eller bankkort, eller
- direkt betalning från kändens bankkonto.

Enligt artikel 6 ZST-1 kan domstolsavgifter för det europeiska småmålsförfarandet betalas kontant, elektroniskt eller med någon annan giltig betalningsmetod. I praktiken används för närvarande endast banköverföring för att betala domstolsavgifter, även om det också går att betala med kort till domstolens kassa.

Alla banker har en onlinebetalningstjänst för elektroniska betalningar. Vid elektronisk betalning via en internetbank måste domstolsavgifterna betalas till de särskilda domstolskontona för betalning av domstolsavgifter, vilka har publicerats på de olika domstolarnas webbplatser. Länkar till de behöriga domstolarnas webbplatser, med kontouppgifter och annan information som behövs för att betala domstolsavgifterna ges i kontaktuppgifterna för varje enskild domstol i led a.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

De överklaganden som kan inges i enlighet med artikel 17, tidsfristen för att inge sådan överklaganden och den domstol som sådana överklaganden måste inges till är som följer:

Överklaganden måste inges inom åtta dagar från delgivningen av domen (artikel 458 i ZPP). Överklaganden måste inges till den domstol som meddelade domen i första instans (**den lokala domstolen**) (artikel 342 i ZPP).

I handelsrättsliga mål måste överklaganden inges inom åtta dagar från delgivningen av domen (artikel 458, i förening med artiklarna 480 och 496 i ZPP).

Överklaganden måste inges till den domstol som meddelade domen i första instans (**distriktsdomstolen**) (artikel 342 i ZPP).

Appellationsdomstolar (*višja sodišča*) fattar beslut om överklaganden (artiklarna 35 och 333 i ZPP).

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Förfarandet för att ansöka om förnyad prövning i enlighet med artikel 18 och behöriga domstolar för en sådan prövning är som följer:
Det rättsmedel parten kan använda sig av är att ansöka om återställande av försutten tid (artikel 116 ZPP). Bifaller domstolen ansökan återställs den situationen som förelåg före underlåtelsen att iaktta fristen och alla domar som domstolen meddelat till följd av underlåtelsen att iaktta fristen återkallas. När det har gått sex månader sedan underlåtelsen att iaktta fristen kan parten ansöka om förnyad prövning i enlighet med artikel 394.3 i ZPP och om att ett förfarande som avslutats genom ett lagakraftvunnet avgörande ska återupptas.
Vid båda rättsmedlen är behörig domstol den domstol som meddelade domen.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

I enlighet med artikel 21a.1 godtas följande språk:

De officiella språken i Slovenien plus två nationella minoritetsspråk som används som officiella språk i domstolarna i de områden där dessa nationella minoriteter bor (artiklarna 6 och 104 i ZPP). De nationella minoritetsspråken är italienska och ungerska.
Kommuner med etniskt blandad befolkning omfattas av lagen om inrättande av kommuner och kommungränser (UL RS nr 108/06 — officiell konsoliderad text och 9/11, nedan kallad ZUODNO). Enligt artikel 5 i ZUODNO är kommuner med etniskt blandad befolkning de kommuner som definieras som sådana i de gällande kommunala stadgarna för kommunerna Lendava, Hodoš-Šalovci, Moravske Toplice, Koper, Izola och Piran.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Följande myndigheter är behöriga att verkställa och tillämpa artikel 23:

Befogenheten vad gäller verkställigheten ligger hos **lokala domstolar** (artikel 5 i lagen om verkställighet och säkerställande av civilrättsliga fordringar (UL RS nr 3/07 – officiell konsoliderad text, 93/07, 37/08 – ZST-1, 45/08 – (ZArbit), 28/09, 51/10, 26/11, 17/13 – författningsdomstolens beslut, 45/14 – författningsdomstolens beslut, 53/14, 58/14 – författningsdomstolens beslut, 54/15, 76/15 – författningsdomstolens beslut, och 11/18) och [53/19](#) – författningsdomstolens beslut). Dessa domstolars behörighet omfattar även tillämpning av artikel 23.

Senaste uppdatering: 21/02/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Slovakien

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Enligt § 12 i lag nr 160/2015, lagen om civilrättsliga tvister (*Civilný sporový poriadok*), är distriktsdomstolen (*okresný súd*) behörig att meddela dom i första instans. Territoriell behörighet har svarandens allmänna domstol. När det gäller fysiska personer är den domstol behörig inom vars domkrets personen har sin stadigvarande hemvist, och när det gäller juridiska personer den domstol inom vars domkrets det registrerade sätet är beläget. När det gäller utländska juridiska personer är det domstolen inom vars domkrets deras filial är belägen som har behörighet. Om behörig domstol inte kan fastställas på grundval av en stadigvarande adress eller adress till registrerat säte, eller på grundval av senaste stadigvarande adress eller adress till registrerat säte, är det den domstol inom vars domkrets personen har sin egendom som är behörig.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

De allmänna bestämmelserna för ingivande av en fordran till domstol ska följas. Fordringar får inges skriftligen, antingen i pappersform eller i elektronisk form. Elektroniskt ingivande av fordringar avseende sakförhållandena i målet måste godkännas i enlighet med § 23.1 i [lag nr 305/2013 om e-förvaltning](#). Om en fordran avseende sakförhållandena i målet inges elektroniskt utan godkännande, måste fordran inges igen med ett nytt godkännande i pappersformat eller i elektroniskt format inom tio dagar. Om en ej godkänd elektronisk fordran avseende sakförhållandena i målet inte inges på nytt i pappersformat eller i elektroniskt format inom tidsfristen med ett godkännande, kommer den inte att prövas och inte betraktas som ingiven.

Godkännande ges med hjälp av avancerad elektronisk underskrift. Avancerad elektronisk underskrift kan erhållas genom att köpa ett kvalificerat certifikat från en ackrediterad certifieringsmyndighet. Information om ackrediterade certifieringsmyndigheter finns på webbplatsen för Slovakiens nationella säkerhetsmyndighet (*Národný bezpečnostný úrad*). Utförlig information om avancerade elektroniska underskrifter finns på <https://www.nbu.gov.sk/>, <https://www.slovensko.sk/en/title> och <https://www.ardaco.com>.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Fullständig information om det europeiska småmålsförfarandets tillämpningsområde, inklusive information om vilka domstolar som är behöriga att avkunna domar i en viss medlemsstat, kommer att offentliggöras på det slovakiska justitieministeriets webbplats på <https://www.justice.gov.sk>. De formulär som används för förfarandet finns också på denna webbplats.

Sökande som uppfyller de rättsliga villkoren för rättshjälp kan ansöka om detta via centrumet för rättshjälp (*Centrum právnej pomoci*), som tillhandahåller rättshjälp genom sin egen personal och utsedda advokater. Villkoren för tillhandahållande av rättshjälp fastställs i § 17 i [lag nr 327/2005 om tillhandahållande av rättshjälp till medellösa personer och om ändring av lag nr 586/2003 om juristyrket och om ändring av lag nr 455/1991 om handelsverksamhet \(handelslagen\), ändrad genom lag nr 8/2005](#).

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Enligt lagen om civilrättsliga tvister är den föredragna delgivningsmetoden delgivning under förhandlingar eller under andra domstolsförfaranden samt delgivning via en funktionsbrevlåda som upprättats enligt en särskild förordning: lagen om e-förvaltning. Enligt denna lag får domstolarna från och med den 1 november 2016 endast delge handlingar elektroniskt om en funktionsbrevlåda upprättats för delgivning. Förfarandet för aktivering av funktionsbrevlådan skiljer sig åt för juridiska och fysiska personer. Fysiska personer måste ansöka om aktivering. Från och med den 1 juli 2017 måste staten aktivera en funktionsbrevlåda för juridiska personer som finns med i företagsregistret, och från och med detta datum ska offentliga myndigheter, inbegripet domstolar, endast skicka sina beslut elektroniskt.

Om en handling inte kan delges under en förhandling eller ett annat domstolsförfarande, eller ens via en funktionsbrevlåda, och om handlingarna inte ska delges personligen, ska domstolen på partens begäran delge handlingarna via en e-postadress. Om handlingarna ska delges personligen delges de med mottagningsbevis, det vill säga ett bevis som bekräftar adressatens mottagande av handlingen.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Alla juridiska personer som finns med i företagsregistret måste ha en funktionsbrevlåda och godta handlingar som skickas elektroniskt till den funktionsbrevlådan från och med den 1 juli 2017. Om andra juridiska eller fysiska personer aktiverar en funktionsbrevlåda för delgivning, kommer handlingar också att delges via deras funktionsbrevlådor.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Enligt [lag nr 71/1992 om domstolsavgifter](#) måste avgift avläggas när en fordran har ingetts på det standardiserade ansökningsformuläret A, vilket innebär att det europeiska småmålsförfarandet inleds. Domstolsavgifterna anges i avgiftstabellen som en procentuell andel av en grundavgift ("procentsats") eller som ett fast belopp. När det gäller en fordran som inges inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet anges avgiften i avgiftstabellen under rubrik 1,

vilken baseras på priset (betalningen) på föremålet för förfarandet eller på fordrans värde, i vilket fall avgiften fastställs till 6 % (minst 16,50 euro och högst 16 596,50 euro, och i handelsmål högst 33 193,50 euro). Lagen innehåller inga särskilda bestämmelser om domstolsavgifter som tas ut i europeiska småmålsförfaranden.

De avgifter som domstolarna tar ut kan exempelvis betalas kontant, via banköverföring eller via en utländsk bankfilial. Avgifterna kan betalas kontant om domstolarna har fastställt villkor för sådan betalning av avgifterna och om avgiften för ett visst ärende inte överstiger 300 euro. Avgifterna betalas till den domstol som prövar ärendet i första instans eller på vars vägnar avgiften tas ut.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Ett beslut som fattats av en domstol i första instans kan överklagas. Överklaganden ska inges inom 15 dagar från det att beslutet delgavs, vid den domstol som utfärdat det överklagade beslutet. Överklaganden ska anses ha ingetts i vederbörlig tid även om de inges till behörig appellationsdomstol inom tidsfristen. Överklaganden ska också anses ha ingetts i vederbörlig tid om de inges efter att den 15 dagar långa tidsfristen löpt ut, eftersom klaganden fått felaktiga anvisningar från domstolen avseende tidsfristen för överklagande. Om domen inte innehåller anvisningar om tidsfristen för överklagande, eller om det felaktigt anges att ett överklagande inte är tillåtet, får ett överklagande inges inom tre månader efter att beslutet delgavs. Överklaganden ska anses ha ingetts i vederbörlig tid om de inges till en domstol som saknar behörighet eftersom klaganden fått felaktiga anvisningar rörande den domstol som är behörig för överklaganden. Detta gäller även om det saknas information i beslutet om vilken domstol som är behörig för överklaganden.

Förutom alla dessa allmänna anvisningar måste överklaganden innehålla uppgift om vilken dom överklagandet avser, överklagandets syfte, skälet/skälen till att domen anses vara felaktig (besvärgrund) och vilken åtgärd klaganden begär (besvärskrav). Det är länsdomstolarna (*krajské súdy*) som har behörighet när det gäller förhandlingar och domar som rör överklaganden.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Behörig domstol för förnyad prövning av en dom är den domstol som prövade ärendet i första instans. Enligt lagen om civilrättsliga tvister får en ansökan om förnyad prövning inges om möjligheten att ompröva domen finns föreskriven i särskild lagstiftning, däribland Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande.

Bortsett från alla dessa allmänna anvisningar måste en ansökan om förnyad prövning innehålla uppgift om referensnumret för den dom som överklagas, överklagandets syfte, skälen till att inleda förhandlingarna på nytt, omständigheter som visar att ansökan har ingetts i vederbörlig tid, bevis för ansökans innehåll och vilken åtgärd sökanden begär.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Slovakiska.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Ansökan kan göras om att få ett beslut verkställt, och ska då inges till verkställighetsdomstolen (*exekučný súd*). Från och med den 1 april 2017 är det distriktsdomstolen i Banská Bystrica (*Okresný súd Banská Bystrica*) som är verkställighetsdomstol.

Verkställighetsförfarandet regleras genom [lag nr 233/1995](#).

Ansökan om verkställighet inges elektroniskt till domstolens elektroniska brevlåda med hjälp av ett särskilt e-formulär, för att senare offentliggöras på [ministeriets webbplats](#). Endast godkända ansökningar tas i beaktande. Nödvändiga åtföljande handlingar inges elektroniskt till domstolens elektroniska brevlåda tillsammans med ansökan om verkställighet.

Om en kärande eller kändens ombud inte har någon aktiverad elektronisk brevlåda eller är på annat sätt förhindrad att inge ansökan elektroniskt kan deras ansökan om verkställighet inges av en exekutionstjänsteman. I dessa fall är exekutionstjänstemannen det auktoriserade ombudet för delgivning av handlingar fram till dess att verkställigheten påbörjas, och han eller hon genomför enskilda åtgärder utan dröjsmål. Exekutionstjänstemannen skickar ovannämnda ansökan om verkställighet till domstolen inom 15 dagar. Exekutionstjänstemän som inger ansökan om verkställighet har rätt till lön och ersättning för utlägg. Hur sådana avgifter fastställs och hur mycket som ska betalas fastställs av ministeriet i en allmänt tillämplig rättsakt.

Verkställighet genomförs av en exekutionstjänsteman som godkänts för detta av verkställighetsdomstolen. Domstolen ska fördela ärendena genom att utfärda verkställighetstillstånden slumpmässigt och lika till enskilda exekutionstjänstemän genom att använda sig av tekniska hjälpmedel och program som godkänts av ministeriet, så att fördelningen inte kan påverkas. Regeln om slumpvis utvalda exekutionstjänstemän baseras på territorialprincipen. Ärendena fördelas genom att valet sker mellan exekutionstjänstemän som utsetts att verka inom den länsdomstols (*krajský súd*) domkrets, där gäldenären har sin stadigvarande hemvist eller sitt registrerade säte. Om gäldenärens stadigvarande hemvist eller registrerade säte i Slovakien inte kan fastställas enligt ovan, väljs exekutionstjänstemännen från den domkrets där gäldenären hade sin senaste stadigvarande hemvist eller sitt registrerade säte. I annat fall fördelas ärendet slumpmässigt till en exekutionstjänsteman som har utsetts att verka i den domkrets som länsdomstolen i Banská Bystrica (*Krajský súd Banská Bystrica*) omfattar.

Senaste uppdatering: 26/07/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Finland

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Helsingfors tingsrätt är behörig att meddela dom i det europeiska småmålsförfarandet.

Finsk- och svenskspråkiga kontaktuppgifter till tingsrätten finns online på <https://oikeus.fi/sv/index.html>, en webbplats i justitieministeriets regi.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Det formulär som avses i artikel 4.1 i förordningen kan skickas direkt till kansliet för Helsingfors tingsrätt per post, fax eller e-post, enligt [lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet 13/2003](#).

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Som del av [finska Konkurrens- och konsumentverket lämnar Konsumenteuropa](#) i Finland hjälp och allmän information om det europeiska småmålsförfarandets tillämpningsområde, samt allmän information om vilka domstolar som är behöriga att meddela dom i det europeiska småmålsförfarandet.

I Finland kan parterna få rättshjälp bekostad av staten på de villkor som anges i [rättshjälplagen 257/2002](#). Lagen uppfyller kraven i rådets direktiv 2003/8/EG om förbättring av möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister genom fastställande av gemensamma minimiregler för rättshjälp i sådana tvister.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

I Finland regleras förfarandet genom kap. 11 i rättegångsbalken om delgivning i rättegång och genom [lagen 13/2003 om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet](#).

Enligt 11 kap. 3 § 3 mom. i rättegångsbalken kan handlingar sändas som ett elektroniskt meddelande på det sätt som mottagaren har uppgett. Parten kan också ge domstolen en elektronisk adress för delgivning till vilken handlingar som delges under domstolsförandet kan sändas.

Mottagningsbeviset får sändas till domstolen som ett elektroniskt meddelande, t.ex. som bifogad fil till ett e-postmeddelande.

I praktiken är e-post och fax de medel för elektronisk kommunikation som används i domstolsföranden.

Det finns ingen rättslig skyldighet att godta elektronisk delgivning eller kommunikation.

Finland har inga särskilda förfaranderegler för förhandsgodtagande av användningen av elektroniska medel.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Ej tillämpligt.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Enligt 2 § 6 mom. i [lagen 1455/2015 om domstolsavgifter](#) tas det ut en avgift på 86 euro vid det förfarande för behandling av tvistemål i tingsrätt som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande.

Vid överklaganden tas en avgift ut som i nationella förfaranden enligt lagen om domstolsavgifter.

I Finland tas en avgift för domstolsföranden ut när målet har avslutats. I regel skickas en faktura, dvs. ett inbetalningskort för betalning av avgiften, till den berörda parten.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Ett överklagande av en dom i ett europeiskt småmålsförfarande får lämnas in till Helsingfors hovrätt, enligt 25 och 25a kap. i rättegångsbalken (om fullföljd av talan från tingsrätt till hovrätt).

Enligt 25 kap. 5 § i rättegångsbalken ska en part som vill söka ändring i tingsrättens avgörande vid äventyr av förlust av talan anmäla missnöje därmed.

Missnöje ska anmälas senast den sjunde dagen efter den dag då tingsrättens avgörande avkunnades eller meddelades.

Enligt 25 kap. 11 § i rättegångsbalken ska besväransvisning fogas till den kopia av tingsrättens avgörande som ska ges till parten när missnöjesanmälan har gjorts och godkänts. Tiden för besvär är 30 dagar från den dag då tingsrättens avgörande avkunnades eller meddelades (25 kap. 12 § i rättegångsbalken).

Senast den dag då fristen löper ut ska en part före tjänstetidens utgång tillstålla tingsrättens kansli sin besvärsskrift. Besvär som inte har anförts inom föreskriven tid lämnas utan avseende.

När ett avgörande av tingsrätten överklagas krävs tillstånd till fortsatt handläggning från hovrätten i enlighet med 25a kap. i rättegångsbalken.

Den som vill överklaga ett avgörande av en hovrätt ska söka besvärstillstånd hos Högsta domstolen enligt 30 kap. i rättegångsbalken. Tiden för ansökan om besvärstillstånd och anförande av besvär är 60 dagar från den dag då hovrättens avgörande meddelades parterna. Ansökan om besvärstillstånd till Högsta domstolen ska tillställas registratörskontoret för den hovrätt som meddelade domen.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Förnyad prövning av dom som vunnit laga kraft behandlas av den domstol som meddelat domen. Förnyad prövning ska ske i enlighet med vad som föreskrivs i 31 kap. 3-5 och 14 a § i rättegångsbalken om extraordinärt ändringsökande.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Finska, svenska och engelska.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

I Finland är utmätningsmannen behörig myndighet vad gäller verkställighet av domar i det europeiska småmålsförfarandet. Förfarandet regleras genom 3 kap. i [utsökningsbalken 705/2007](#). Utmättningsmannen på svarandens bonings- eller hemort eller annan lokal utsökningsmyndighet är behörig att agera.

Utmättningsmannen är också behörig för tillämpningen av artikel 23. Det är häradsfogden som beslutar om de åtgärder som avses i den artikeln.

Senaste uppdatering: 28/05/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Sverige

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Behörig domstol att pröva en ansökan som inleder ett europeiskt småmålsförfarande är tingsrätt.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

En ansökan som inleder ett europeiskt småmålsförfarande ges in till den behöriga tingsrätten direkt eller genom post. Det är även möjligt att ge in ansökan elektroniskt via en e-tjänst som finns på Sveriges Domstolars webbplats: [Signera och skicka handlingar digitalt - Sveriges Domstolar](#).

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Tingsrätt eller om en dom i ett europeiskt småmål överklagats, hovrätt eller Högsta domstolen. Information finns också tillgänglig på Sveriges Domstolars webbplats <https://www.domstol.se>.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

En myndighet får delge handlingar på elektronisk väg (t.ex. e-post). Vid val av delgivningssätt är utgångspunkten att det ska vara ändamålsenligt med hänsyn till handlingens innehåll och omfattning och medföra så lite kostnader och besvär som möjligt. Delgivning får inte ske på ett sätt som är olämpligt med hänsyn till omständigheterna i ärendet.

Övrig skriftlig kommunikation kan skickas per post eller på elektronisk väg (t.ex. e-post).

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Det finns inte någon skyldighet att godta elektronisk delgivning.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Ansökningsavgiften är 900 SEK. Avgiften kan betalas med betalkort (Mastercard/Visa) eller bankgiro. Detta görs på Sveriges Domstolars webbplats <https://betala.etjanst.domstol.se/betala/start>

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

En tingsrätts dom får överklagas till hovrätten. Ett överklagande ska ha kommit in till tingsrätten inom tre veckor från den dag då parten delgavs domen.

Överklagandet ska ställas till behörig hovrätt.

Om ena parten har överklagat tingsrättens dom får motparten, utöver vad som följer ovan, överklaga domen inom en vecka från den dag då

överklagandetiden för den förstnämnda parten gick ut. Ett sådant överklagande förfaller, om det första överklagandet återkallas eller av annat skäl förfaller.

En hovrätts dom får överklagas till Högsta domstolen. Ett överklagande ska ha kommit in till hovrätten inom fyra veckor från den dag då domen meddelades.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

En ansökan om förnyad prövning ska lämnas in till behörig hovrätt.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Ett intyg om en dom i ett europeiskt småmålsförfarande ska vara utfärdat på eller översatt till svenska eller engelska för att godtas.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Kronofogdemyndigheten handlägger ärenden om verkställighet i Sverige och fattar också beslut enligt artikel 23.

Senaste uppdatering: 30/05/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - England och Wales

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Domstolar behöriga att döma i det europeiska småmålsförfarandet i England och Wales är grevskapsdomstolarna (*county courts*) och *High Court of Justice*. I de flesta fall kommer förfarandet att äga rum inför en distriktsdomare i en grevskapsdomstol.

Den behörighet som tillkommer grevskapsdomstolar är helt lagstadgad och omfattar nästan alla civilrättsliga områden. Den allmänna civilrättsliga behörigheten sammanfaller nästan helt med behörigheten för *High Court*, förutom att talan om skadestånd på under 50 000 pund med anledning av personskada och talan om penningkrav på under 15 000 pund ska väckas vid en grevskapsdomstol. Närmare bestämmelser finns i 1991 års förordning om *High Courts* och grevskapsdomstolars behörighet ([☞ High Court and County Courts Jurisdiction Order 1991](#)) (i dess ändrade lydelse). Ett antal lagar föreskriver exklusiv behörighet för grevskapsdomstolar. Det gäller till exempel i princip alla mål som bygger på 1974 års konsumentkreditlag (*Consumer Credit Act 1974*) och de flesta åtgärder som vidtas av hypotekslånggivare och hyresvärdar.

Talan kan väckas vid vilken grevskapsdomstol som helst i England och Wales. På brittiska domstolsverkets webbplats finns adressuppgifter för alla [☞ grevskapsdomstolar](#) och [☞ närmare detaljer om High Court](#).

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Domstolarna i England och Wales godtar försändelser per post i samband med det europeiska småmålsförfarandet (beroende på att en domstolsavgift måste tas ut för att ett förfarande ska kunna inledas – domstolarna i England och Wales kan för närvarande inte godta betalning av domstolsavgifter med kredit- eller betalkort). Senare inlagor kan dock översändas till domstolen via post, fax eller e-post i enlighet med [☞ del 5 i civilprocessreglerna \(Civil Procedure Rules\)](#), som innehåller bestämmelser om hur handlingar ska lämnas in och översändas till domstolen.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

I England och Wales finns möjlighet att överklaga domar som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet. I 2000 års förordning om tillgång till rättsmedel ([☞ Access to Justice Act 1999 \(Destination of Appeals\) Order 2000](#)) (nedan kallad 2000 års förordning) anges hur avgöranden i olika instanser ska överklagas. Enligt 2000 års förordning ska en *circuit judge* vid en grevskapsdomstol handlägga överklaganden av avgöranden som meddelats av en *district judge* i det europeiska småmålsförfarandet. Alla överklaganden i senare led ska inges till *High Court*.

Genom bestämmelserna i [☞ del 5.2 i civilprocessreglerna](#) jämte åtföljande praktiska anvisningar regleras förfarandet för alla sådana överklaganden och vidare specificeras tidsfristerna för att inge överklaganden.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Engelska är det officiella språk som godtas i enlighet med artikel 21.2 b.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

På samma sätt som i samband med det inhemska småmålsförfarandet är det den vinnande parten som ansvarar för verkställigheten av domstolens avgörande.

När det gäller verkställighet och tillämpningen av artikel 23 är grevskapsdomstolen och *High Court* behöriga myndigheter. Kontaktuppgifterna för dessa anges under a) ovan.

Senaste uppdatering: 21/09/2021

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Nordirland

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Grevskapsdomstolarna (*county courts*) är behöriga att meddela dom i ett europeiskt småmålsförfarande i Nordirland. Förfarandet handläggs av en distriktsdomare.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Förstaklassbrev med mottagningsbevis är det kommunikationsmedel som domstolarna i Nordirland godtar för att inleda ett europeiskt småmålsförfarande.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Det nordirländska domstolsverket lämnar praktisk hjälp i enlighet med artikel 11 men kan inte ge juridisk rådgivning om förordningen.

Det nordirländska rådgivningskontoret eller något annat konsumentrådgivningscentrum i Nordirland kan också lämna praktiskt hjälp. En advokat (*solicitor*) kan lämna ytterligare hjälp. Det nordirländska advokatsamfundet (*The Law Society of Northern Ireland*) kan tillhandahålla kontaktuppgifter till lokala *solicitors*.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Elektronisk delgivning och kommunikation är inte tekniskt tillgängligt eller tillåtet enligt de nordirländska processreglerna. För skriftlig kommunikation används förstaklassbrev med mottagningsbevis.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Ingen är skyldig att godta delgivning med elektroniska medel i Nordirland.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Inga domstolsavgifter tas för närvarande ut i samband det europeiska småmålsförfarandet i Nordirland. Detta kan dock komma att omprövas.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Ett beslut som meddelats i ett europeiskt småmålsförfarande i Nordirland kan inte överklagas.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Ansökan ska inges till den domstol som meddelade domen. Grevskapsdomstolen är den domstol som är behörig att göra en sådan förnyad prövning.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Engelska är det officiella språk som godtas i enlighet med artikel 21a.1.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Den myndighet som är behörig när det gäller tillämpning av artikel 23 är myndigheten för verkställighet av domar (*Enforcement of Judgments Office*) och verkställighetsdomaren (*Master, Enforcement of Judgments*). Precis som i det inhemska småmålsförfarandet är det den vinnande parten som ansvarar för att domstolens avgörande verkställs.

Senaste uppdatering: 23/09/2021

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Skottland

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Den domstol som är behörig att meddela dom i ett europeiskt småmålsförfarande i Skottland är [sheriffdomstolen \(sheriff court\)](#) och i samtliga fall prövas målet inför en sheriffdomare.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

De kommunikationsmedel som godtas av domstolarna i Skottland i samband med inledandet av ett europeiska småmålsförfarande påminner om de som gäller i samband med ett inhemskt småmålsförfarande, dvs. reguljär post. Kärande kan också inge ansökningsformuläret personligen till behörig sheriffdomstol under kontorstid. På webbplatsen för det skotska domstolsverket (*Scottish Courts and Tribunals Service, SCTS*) finns information om var de skotska sheriffdomstolarna finns samt deras kontorstider och kontaktuppgifter: [ScotCourts](#).

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Sheriffdomstolens kansli hjälper till att fylla i ansökan i formulär A. Den hjälp som sheriffdomstolens kansli lämnar får dock inte omfatta juridisk rådgivning. Man kan också vända sig till en advokat eller någon av följande organisationer för gratis rådgivning och hjälp om hur ett europeiskt småmålsförfarande går till:

Skotska sammanslutningen av rättscentrum (*Scottish Association of Law Centre*)

Kontor för rådgivning till medborgare

Konsumentskyddscentrum

Konsumentskyddsavdelningar

Domstolsanknuten rådgivare vid sheriffdomstolarna i Aberdeen, Airdrie, Dundee, Edinburgh, Hamilton och Kilmarnock.

Det skotska advokatsamfundet (*Law Society of Scotland*) kan också tillhandahålla kontaktuppgifter till lokala advokater (*solicitors*).

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Om svaranden har en adress i Förenade kungariket ska handlingarna delges med förstaklassbrev med mottagningsbevis. Om svaranden har en adress utanför Förenade kungariket ska handlingarna delges med rekommenderat brev.

Elektronisk delgivning är inte möjlig enligt den skotska processlagstiftningen. De parter som har anmält fordran kan emellertid kommunicera på elektronisk väg i frågor som rör fordran om det inte finns något krav i förordningarna eller rättegångsreglerna om att handlingarna formellt ska översändas eller tas emot. Sådana meddelanden kan sändas till den relevanta sheriffdomstolens vanliga e-postadress. Sheriffdomstolens kansli får dock inte lämna juridisk rådgivning.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Ingen i Skottland är skyldig att godta delgivning med elektroniska medel.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Nuvarande avgifter, från och med den 1 april 2019:

För att inge en ansökan om inledande av ett europeiskt småmålsförfarande till ett värde av högst 250 euro – 19 pund.

För alla andra ansökningar om inledande av ett europeiskt småmålsförfarande – 104 pund.

Anmälan av avsikt att överklaga – 61 pund.

Från och med den 1 april 2020 gäller följande avgifter:

För att inge en ansökan om inledande av ett europeiskt småmålsförfarande till ett värde av högst 250 euro – 19 pund.

För alla andra ansökningar om inledande av ett europeiskt småmålsförfarande – 106 pund.

Anmälan av avsikt att överklaga – 62 pund.

En sökande kan i vissa fall ha rätt till befrielse från skyldigheten att betala domstolsavgifter. Se länken

[Fee Exemptions](#)

Betalningssätt:

Check – utställd till *"The Scottish Courts and Tribunals Service"*.

Bank- eller kreditkort – kontrollera vilken typ av kort som den relevanta domstolen godtar.

Postanvisning – utställd till *"The Scottish Courts and Tribunals Service"*.

Kontant – vid betalning via post rekommenderas inte kontant betalning.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Precis som i det inhemska småmålsförfarandet går det att överklaga en dom som meddelats av en sheriffdomstol i ett europeiskt småmålsförfarande. Överklagandet ska göras till sheriffdomstolen för överklaganden (*Sheriff Appeal Court*) och kan endast avse en rättsfråga. Avgöranden av sheriffdomstolen för överklaganden kan inte överklagas.

Överklagandet sker i två steg:

Steg 1 – I Rule 16.2 i *Act of Sederunt (Simple Procedure) 2016* fastställs tidsfristen för att inge ett överklagande i ett inhemskt småmålsförfarande till fyra veckor från dagen för översändandet av det lagakraftvunna avgörandet. Samma tidsfrist gäller för det europeiska småmålsförfarandet. Vilka förfaranden som kan överklagas framgår av del 16 i *Act of Sederunt (Simple Procedure) 2016*.

Steg 2 – Så snart överklagandet har översänts till sheriffdomstolen för överklaganden gäller reglerna för överklaganden i sheriffdomstolen för överklaganden. Dessa anges i del 16 i *Act of Sederunt (Simple Procedure) 2016* och delarna 2, 4, 5, och 6 i *Act of Sederunt (Sheriff Appeal Court Rules) 2015*.

Rättegångsreglerna finns tillgängliga här: [ScotCourts](#)

Artikel 25.1 h – Förmad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förmad prövning

I Rule 5.1 i *Act of Sederunt (Sheriff Court European Small Claims Procedure Rules) 2008* (nedan kallade processreglerna), i dess ändrade lydelse, anges att en förnyad prövning ska göras i formulär 3 (som anges i en bilaga till processreglerna). I Rule 5 anges att sherifdomare får fatta det beslut de anser lämpligt avseende ett sådant beslut. Annars följer förfarandet artikel 18 i förordningen.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Engelska är det officiella språk som godtas i enlighet med artikel 21.1 a.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Tjänstemän vid sherifdomstolar (*Sheriff Officers*) och delgivningsmyndigheter (*Messengers-at-Arms*) är behöriga verkställighetsmyndigheter i Skottland. Borgenärer ger dem i uppdrag att verkställa domstolsbeslut eller stämningar mot gäldenärer som utfärdats av sherifdomstolarna.

En ansökan kan inges till domstolen (i egenskap av behörig myndighet) om att (i undantagsfall) vilandeförklara eller begränsa verkställigheten i enlighet med artikel 23 i förordningen. En ansökan till en domstol i Skottland ska göras på formulär 5 i enlighet med Rule 5 i *Act of Sederunt (Sheriff Court European Small Claims Procedure Rules) 2008* (processreglerna) i dess ändrade lydelse. Sherifdomstolen får anta vilket beslut som helst som den anser lämpligt för att handlägga en sådan ansökan i enlighet med Rule 5.4 i 2008 års processregler.

Den vinnande parten ansvarar för att domstolens beslut verkställs. Domstolen kan inte göra detta för dennes räkning. De ansvarar även för kostnaden för verkställighetsåtgärder, även om de eventuellt kan få den andra parten att ersätta dessa kostnader.

Senaste uppdatering: 22/09/2021

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Småmål - Gibraltar

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

I Gibraltar är det Gibraltars högsta domstol som är behörig att döma i det europeiska småmålsförfarandet. Förfarandet äger alltid rum inför *Master of the Supreme Court* (domare vid högsta domstolen), som ansvarar för prövningen av småmål.

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Domstolarna godtar endast försändelser per post (eftersom det tas ut en domstolsavgift för att inleda förfarandet).

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Avgöranden i europeiska småmål kan överklagas i enlighet med *Supreme Court Rules 2000* (rättegångsregler för högsta domstolen), där det föreskrivs att sådana överklaganden ska ges in till *Additional Judge* (domare i högsta domstolen) eller till *Chief Justice of the Supreme Court* (ordföranden i högsta domstolen).

Bestämmelserna i [avsnitt 52 i *Civil Procedure Rules*](#) och dess kompletterande *Practice Direction* kommer att reglera förfarandena för överklagande närmare. I *Supreme Court Rules 2000* fastställs fristen för att ge in sådana överklaganden.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

Det officiella språk som godtas i enlighet med artikel 21.2 b är engelska.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Behörig myndighet med avseende på verkställighet och tillämpningen av artikel 23 är *Supreme Court of Gibraltar*.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

Det officiella språk som godtas i enlighet med artikel 21.2 b är engelska.

Senaste uppdatering: 11/11/2020

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.